

D Magazine

"นิตยสารดี มีดี เท็ดคนไทย"
www.d-magazine.de

สังคม·วัฒนธรรม·ครอบครัว·บันเทิง·ไลฟ์สไตล์

จัดทำโดย: สมาคมเดวี๋ยข่ายดบไทยในต่างแดน

- เรื่องตึจากปก: ฌานตาดลอสฮอร์มัน - เทดกาลดริสตัมาส
- สัมภาษณ์พิเศษ: ดนตรี มีตุณ
- เรื่องเล่า: ชีวิตต้งต็ดตุทเพราะเพื่อนทาง Facebook
- สุขภาพ: ไรตต็ดพนัน สุขชั่วตุราว ทุบ้ทาวร
- บก.พัทยา เป็ดใจตุย ทัยเลม

ISSN: 2190-636X

16 / 12.2013

Mindestlöhne in Deutschland am 1. September 2013

Mindestlöhne	Datum des Inkrafttretens/ gültig bis	Früheres Bundesgebiet und Land Berlin (Euro/Std.)	Neue Länder ohne Berlin (Euro/Std.)
Abfallwirtschaft	01.02.13 - 30.06.14	8,68	8,68
Bauhauptgewerbe			
Werker, Maschinenwerker	01.01.13 - 31.12.13	11,05	10,25
Fachwerker, Maschinisten, Kraftfahrer		Berlin: 13,55	10,25
Bergbauspezialarbeiten			
Werker, Hauer	Zur Zeit kein neues Mindestlohn.	11,53	11,53
Hauer, Facharbeiter mit Spezialkenntnissen		12,81	12,81
Berufliche Aus- und Weiterbildung	01.07.13 - 31.12.13	12,60	11,25
	01.01.14 - 31.12.14	13,00	11,65
	01.01.15 - 31.12.15	13,35	12,50
Dachdecker	01.01.13 - 31.12.13	11,20	11,20
Elektrohandwerk	01.01.13 - 31.12.13	9,90 Berlin: 8,85	8,85
Gebäudereinigung			
Innen- und Unterhaltungsreinigungsarbeiten	01.01.13 - 31.10.13	9,00	7,56
unter anderem Glas- und Fassadenreinigungsarbeiten		11,33	9,00
Gerüstbau	01.08.13 - 28.02.14	10,00	10,00
Maler und Lackierer			
ungelernte Arbeitnehmer	01.05.13 - 30.04.14	9,90	9,90
gelernte Arbeiter, Gesellen		12,15	9,90
Pflegebranche	01.07.13 - 31.12.14	9,00	8,00
Sicherheitsdienstleistungen	01.01.13 - 31.12.13	7,50 bis 8,90	7,50
Anmerkung: Bundesland spezifische Regelungen. Mindestlohn in Euro je Stunde: Baden-Württemberg: 8,90; Bayern: 8,42; Nordrhein-Westfalen: 8,23; Hessen: 7,76; Niedersachsen, Bremen, Hamburg, Berlin, Rheinland-Pfalz, Saarland, Schleswig-Holstein: 7,50			
Wäschereidienstleistungen im Objektkundengeschäft	Zur Zeit kein neues Mindestlohn	8,00 Berlin: 7,00	7,00
Zeitarbeit	01.11.12 - 31.10.13	8,19 Berlin: 7,50	7,50

แหล่งข้อมูล <https://www.destatis.de>

ข้อมูลเพิ่มเติม <http://www.der-personaldienstleister.de/service/grundinformationen/aktuelle-mindestloehne-in-deutschland>

รวบรวมโดย อัญชัญ เขียวรัตน์

U.K. บอกกล่าว

สวัสดิ์คะท่านผู้อ่านนิตยสารดี

วันที่ 27 ตุลาคม เวลา 02.00 น. ประเทศในยุโรปส่วนใหญ่จะหมุนเข็มนาฬิกาให้เร็วขึ้นหนึ่งชั่วโมงกลายเป็นเวลา 03.00 น. หลายคนบอกว่าได้กำไร แม่นจะตื่นสายแต่หน้าพิกาบอกว่าไม่สาย แล้วพอบายวันรุ่งขึ้นเราก็จะรู้สึกว่ามันมันมีดีเร็วจัง เรื่องปรับเวลาเป็นฤดูร้อนฤดูหนาวที่ถือปฏิบัติกันอยู่นี้ ก็เป็นอีกอย่างหนึ่งของความพยายามในการเอาชนะธรรมชาติของมนุษย์ ซึ่งที่จริงแล้วก็ไม่ได้เห็นว่าจะส่งผลดีอะไรเท่าไรเลย จะว่าไปประหยัดพลังงาน เพราะสว่างเร็วขึ้น แต่คงลืมไปว่าวันกลับมีดีเร็ว ไม่ต้องเปิดไฟตอนเช้าก็ต้องมาเปิดตอนบายอยู่ดี แต่อย่างหนึ่งที่มีการเปลี่ยนเวลานี้บอกเราก็คือว่า ฤดูร้อนได้เวลาจากไปแล้วจริงๆ ด้วยอากาศก็จะเริ่มเย็นลง และตามห้างสรรพสินค้าก็จะมีสินค้าที่ผลิตขึ้นสำหรับฤดูหนาว และที่สำคัญ เทศกาลคริสต์มาส กำลังจะย่างเข้ามา และก็จะหมายถึงปีพ.ศ. 2556 ก็คงจะจากไปในอีกไม่นาน

เมื่อวันที่ 24 ต.ค.2556 เวลา 19.30 น. สมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก (เจริญ สุวฑฺฒโน) สมเด็จพระสังฆราช พระองค์ที่ 19 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ ได้สิ้นพระชนม์ ในโอกาสนี้ทีมงานนิตยสารดีมากขอถวายความอาลัย และขอเฝ้าพระประวัติ รวมทั้งตัวอย่างคำสอนของสมเด็จพระท่านมานำเสนอเพื่อเป็นการถวายพระเกียรติ

นิตยสารดี ฉบับที่ 16 เป็นฉบับส่งท้ายปีที่ 4 แห่งการดำรงอยู่ของนิตยสารดี ด้วยว่าใกล้เทศกาลคริสต์มาส เราจึงนำเรื่องราวของบุคคลสำคัญในเทศกาลนี้มาเล่าสู่กันอ่าน หลายคนคงคิดไปถึง ซานตาคลอส ชายสูงวัย หนวดเคราสีขาว หน้าต่ายิ้มแย้ม สวมเสื้อกางเกงสีแดง แต่ว่าซานตาคลอส นั้นเป็นศัพท์ภาษาอังกฤษ จะมาเกี่ยวอะไรกับเทศกาล Weihnacht ของเยอรมนี หากใครอยากรู้ก็ต้องเปิดไปอ่านในเรื่องหลักของเล่มแล้วละนะคะ คอลัมน์อาชีพในเล่มนี้แนะนำเสนอ การโรงแรมในเยอรมนี

ตอนที่ 3 ซึ่งเป็นตอนสุดท้าย ใครที่เป็นแฟนคุณณัฐ เรื่องอาชีพก็ไม่ต้องกลัวนะคะ คุณณัฐเธอบอกว่าจะพยายามนำข้อมูลความรู้ที่เธอมีมานำเสนอต่อไป จบเรื่องการโรงแรม ก็มีเรื่องอื่นๆ ต่อไป ก็อาชีพ การงานในเยอรมนี มีอะไรอีกมากมายที่เราคนไทยควรศึกษา คอลัมน์กฎหมายในฉบับนี้ว่าด้วยเรื่องลิขสิทธิ์ หรือ Urheberrecht หรือ copy right ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญมากทีเดียว โดยเฉพาะในเรื่องทรัพย์สินทางปัญญา และในเยอรมนีที่ต้องพึงระวังก็คือ GEMA หากว่าจะจัดงานเทศกาลใดๆ ควรที่จะศึกษาเกี่ยวกับองค์กรนี้ให้ดี

ในฉบับที่ 15 หน้ากลางผู้อ่านคงจะเห็นภาพเกี่ยวกับโครงการหลวงที่นำเสนอไว้ หลายๆ ภาพบงบอกอะไรบางอย่าง ในฉบับนี้ นิตยสารดีจะนำเสนอเรื่องราวของโครงการหลวง ผ่านรายงานการเดินทางศึกษาดูงานโครงการตามพระราชดำริ แม้ว่าการศึกษาดูงานดังกล่าวจะเป็นในช่วงสั้นๆ เพียง 5 วัน แต่ความรู้ข้อมูลที่ได้รับนั้นมากมาย นิตยสารดีจะได้นำเสนอเป็นตอนๆ โดยเริ่มตอนที่ 1 ในฉบับนี้

ฉบับนี้ถือเป็นฉบับสิ้นปี ปิดท้ายปีที่ 4 ของ ดีมาก และก็จะเล่มสุดท้ายที่บก.พัทยา จะทำหน้าที่เป็นบก. ทั้งนี้ด้วยภาระหน้าที่การทำงานที่จะต้องเดินทางค่อนข้างมากในต้นปีหน้า นิตยสารดี จึงจะมีบก.ท่านอื่นมาสลับทำหน้าที่หัวหน้าบรรณาธิการตั้งแต่ฉบับที่ 17 เป็นต้นไป และด้วยเหตุนี้ บทความ สู้กับความเครียด ด้วยการวาดรูป ที่เกริ่นไว้ว่าจะนำเสนอในเล่มนี้จึงขอเลื่อนไปเป็นฉบับที่ 19 เพื่อให้ตรงกับหัวข้อหลักของเล่ม และแม้ว่าจะไม่ได้ทำหน้าที่บก. แต่ก็ยังจะเขียนบทความให้นิตยสารดีอยู่ โดยเฉพาะคอลัมน์กฎหมาย และอื่นๆ เท่าที่เวลามีให้หวังว่าผู้อ่านทุกท่านจะให้การต้อนรับ และสนับสนุนบรรณาธิการใหม่ของนิตยสารดีต่อไปนะคะ

สวัสดิ์ และ ขอบคุณผู้อ่านทุกท่านที่ติดตามอ่านบ.บอกกล่าวคะ
พัทยา เรือนแก้ว

สารบัญ

- 08 สรุปรข่าว
- 10 อาชีพ: การโรงแรมเยอรมัน ตอนที่ 3 Hotelfachmann-/frau Teil III)
- 12 เรื่องดีจากปก: ซานตาคลอสเยอรมัน - เทศกาลคริสต์มาส
- 16 รายงานพิเศษ: โครงการพัฒนาอันเนื่องมาจากพระราชดำริ (1)
- 18 กฎหมายดีๆ: กฎหมายลิขสิทธิ์
- 22 Infografik: เทศกาลส่งความสุข
- 23 แนะนำหนังสือ
- 24 เรียนภาษาเยอรมัน: คำบอกจำนวน/ การอ่านตัวเลข
- 26 คลินิกภาษาไทย: การใช้ไม้ยมก
- 28 สัมภาษณ์พิเศษ: ดนตรี มีคุณ
- 32 Life Style: ทำไบซ์ชีเยอรมัน
- 36 เทคนิคการถ่ายรูปภาพ: เทคนิคง่ายๆ กับการถ่ายภาพดอกไม้
- 38 เรื่องเล่า: ชีวิตต้องติดคุกเพราะเพื่อนทาง Facebook
- 40 สุขภาพ: โรคติดพันัน สุขชั่วคราว ทุกข์ถาวร
- 42 ลูกรัก: ปฏิทินคริสต์มาส และคุกกี้คริสต์มาสฝีมือคนตัวเล็ก
- 44 บทความพิเศษ: การย้ายกลับเมืองไทย
- 46 DIY: หมูออมสินขวดน้ำ
- 47 ห้องครัว: แบ่งชั้นห่อชีส
- 48 กีฬา: ความฝันที่เอื้อมถึง “โตโลมิทเทน โกรเอ็ทแนร์ทาล”
- 50 เรื่องน่ารู้: ระบบการจ่าย/ โอนเงินแบบใหม่ในยุโรป (SEPA)
- 51 ศิลปะ: Anhänger aus Papier in 3D
- 52 ท่องเที่ยวยุโรป: กว่าจะถึงบรัสเซลส์
- 54 ธรรมะ: ทำผิดเมื่อยึดติดความดี
- 56 บก.พัทยา เปิดใจคุย

ที่มงานนิตยสารตีพิมพ์มากขอถวายความอาลัยแด่
สมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก
(เจริญ สุวฑฺฒโน)
สมเด็จพระสังฆราช พระองค์ที่ 19 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์
ซึ่งสิ้นพระชนม์เมื่อวันที่ 24 ต.ค.2556 เวลา 19.30 น.

ประวัติ

สมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก มีพระนามเดิมว่า เจริญ คชวัตร ประสูติเมื่อวันที่ 3 ตุลาคม พ.ศ. 2456 ตรงกับวันศุกร์ ขึ้น 4 ค่ำ เดือน 11 ปี ฉลู ณ ตำบลบ้านเหนือ อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี เป็นบุตรคนโตของนายน้อย คชวัตร และนางกิมน้อย คชวัตร ชั่วกัญจนบุรี พระองค์มีน้องชาย 2 คน ได้แก่ นายจำเนียร คชวัตร และนายสมุทร คชวัตร

บิดาของพระองค์ป่วยเป็นโรคเนื้องอกและเสียชีวิตไปตั้งแต่พระองค์ยังเล็ก พระองค์จึงโตมาอยู่ในความดูแลของป้าเฮงซึ่งเป็นพี่สาวของนางกิมน้อย เมื่อพระชนมายุได้ 8 ขวบ ทรงเข้าเรียนที่โรงเรียนประจำบาล วัดเทวสังฆาราม จนจบชั้นประถม 5 (เทียบเท่าชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 2 ในปัจจุบัน) เมื่อ พ.ศ. 2468

บรรพชาและอุปสมบท

เมื่อยังทรงพระเยาว์นั้น ทรงเจ็บป่วย ออดแอดอยู่เสมอ โดยมีคุณครูคนหนึ่งทรงป่วยหนักจนญาติ ๆ ต่างพากันคิดว่าคงไม่รอด และได้บนไว้ว่าหากหายป่วยจะให้บวชเพื่อแก้บน แต่เมื่อหายป่วยแล้ว พระองค์ก็ยังไม่ได้บวช จนกระทั่งเรียนจบชั้นประถม 5 แล้ว พระองค์จึงได้ทรงบรรพชาเป็นสามเณรเพื่อแก้บน ในปี พ.ศ. 2469 ขณะมีพระชนมายุได้ 14 พรรษาที่วัดเทวสังฆาราม โดยมีพระเทพมงคลรังษี (ตี พุทฺธโชติ) เจ้าอาวาสวัดเทวสังฆารามเป็นพระอุปัชฌาย์และพระครูนิวิฐ สมาจาร (เหรียญ สุวณฺณโชติ) เจ้าอาวาสวัดศรีอุปการามเป็นพระอาจารย์ให้สวดมนต์และศีล ภายหลังบรรพชาแล้วได้จำพรรษาอยู่ที่วัดเทวสังฆาราม 1 พรรษา และได้มาศึกษาพระธรรมวินัยที่วัดเสนหา จังหวัดนครปฐม หลังจากนั้น พระเทพมงคลรังษี พระอุปัชฌาย์ ได้พาพระองค์ไปยังวัดบวรนิเวศวิหาร และนำพระองค์ขึ้นเฝ้าถวายตัวต่อสมเด็จพระวชิรญาณวงศ์ เจ้าอาวาสวัดบวรนิเวศวิหาร (ต่อมาคือสมเด็จพระสังฆราชเจ้า กรมหลวงวชิรญาณวงศ์) เพื่ออยู่ศึกษาพระปริยัติธรรมในสำนักวัดบวรนิเวศวิหาร พระองค์ทรงได้รับประทานนามฉายาจากสมเด็จพระสังฆราชว่า “สุวฑฺฒโน” ซึ่งมีความหมายว่า “ผู้เจริญปรีชายิ่งในอุดมปาพจน์”

กระทั่งชันษาครบอุปสมบทจึงได้เดินทางกลับไปอุปสมบทที่วัดเทวสังฆารามเมื่อพ.ศ. 2476 ภายหลังจึงได้เดินทางเข้ามาจำพรรษา ณ วัดบวรนิเวศวิหาร กรุงเทพมหานคร เพื่อทรงศึกษาพระธรรมวินัยต่อไป และที่วัดบวรนิเวศวิหารนี้เอง พระองค์ท่านได้เข้าพิธีอุปสมบททำเป็นธรรมยุติกนิกาย โดยมีสมเด็จพระสังฆราชเจ้า กรมหลวงวชิรญาณวงศ์เป็นพระอุปัชฌาย์ ด้านการศึกษา ทรงสอบได้เปรียญธรรม 9 ประโยค ในปีพ.ศ. 2484

พระอภิบาล

เมื่อครั้งที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงผนวชและประทับ ณ วัดบวรนิเวศวิหาร เมื่อปี พ.ศ. 2499 พระองค์ได้รับเลือกจากสมเด็จพระสังฆราชเจ้า กรมหลวงวชิรญาณวงศ์ ให้เป็นพระอภิบาลโดยตลอด และต่อมาได้เป็นผู้ถวายพระธรรมเทศนา พระมงคลวิเสสสภาในงานพระราชพิธีเฉลิมพระชนมพรรษา ปีพ.ศ. 2507

สมเด็จพระสังฆราช

เมื่อสมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ สมเด็จพระสังฆราช (วาสน์ วาสโน) สิ้นพระชนม์ในปี พ.ศ. 2531 ทำให้ตำแหน่งสมเด็จพระสังฆราชว่างลง พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ภูมิพลอดุลยเดชจึงมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ สถาปนาพระองค์ขึ้นเป็น สมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก เป็นพระองค์แรกที่ใช้พระนามเดิมเดิม และทรงให้ถือเป็นแบบธรรมเนียมตราในกฎมหาเถรสมาคมสืบมา

พระกรณียกิจ

- ด้านการพระศาสนาในต่างประเทศ สนับสนุนการทำงานของพระธรรมทูต และเผยแพร่พุทธศาสนาในต่างประเทศ
- ด้านสาธารณูปการ ได้ทรงบูรณะซ่อมสร้างเสนาสนะ ปูนียสถาน โรงเรียน โรงพยาบาลและถาวรวัตถุอันเป็นสาธารณประโยชน์เป็นจำนวนมาก
- ด้านพระนิพนธ์ ได้ทรงนิพนธ์ ผลงานทางวิชาการ เอกสาร และตำราด้านพุทธศาสนา ซึ่งล้วนแต่ทรงคุณค่าอย่างยิ่งไว้มากมาย เช่น วาทยสัมพันธ์ ภาค 1-2 สำหรับใช้เป็นหนังสือประกอบการศึกษา

ของนักเรียนบาลี ทรงอำนวยการจัดทำพจนานุกรมบาลี-ไทย-อังกฤษ-สันสกฤตฉบับพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระจันทบุรีนฤนาถ, ประเภทพระธรรมเทศนา มีอยู่เป็นจำนวนมาก เช่น ปัญญาคุณ 5 กัณฑ์, ทศพลญาณ 10 กัณฑ์, มงคลเทศนา, โอวาทปาฏิโมกข์ 3 กัณฑ์, สังฆคุณ 9 กัณฑ์ เป็นต้น, ทรงริเริ่มและดำเนินการให้แปลตำราทางพุทธศาสนาจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ เพื่อใช้ในการศึกษาพระพุทธศาสนา เช่น นวโกวาท, วินัยมุข, พุทธประวัติ, วิกิขุปาติโมกข์, อุปสมบทวิธี เป็นต้น, ประเภททั่วไป มีอยู่เป็นจำนวนมาก เช่น การนับถือพระพุทธศาสนา, หลักพระพุทธศาสนา, พระพุทธเจ้าของเรานั้นท่านล้าเลิศ, 45 พรรษาพระพุทธเจ้า, พระพุทธเจ้าสั่งสอนอะไร (ไทย-อังกฤษ), วิธีปฏิบัติตนให้ถูกต้องทางธรรมะ, พระพุทธศาสนากับสังคมไทย, เรื่องกรรม ศีล (ไทย-อังกฤษ), แนวปฏิบัติในสติปัญญา, อาทุณเฑาะ, อวิชชา, สันโดษ, หลักกรรมสำหรับการปฏิบัติอบรมจิต, การบริหารจิตสำหรับผู้ใหญ่, บัณฑิตกับโลกธรรม, แนวความเชื่อ, บวงสรวง, บูพการี-กัตถุญญกตเวที, คำกลอนนิราศสังขาร และตำนานวัดบวรนิเวศ เป็นต้น

แหล่งข้อมูล - เรียบเรียงจาก

หนังสือ ๑๐๐ คำสอน สมเด็จพระสังฆราช และวิกิพีเดีย

<http://th.wikipedia.org/wiki/สังฆราช>

ตัวอย่างคำสอนของสมเด็จพระสังฆราช

- อันคนที่ทำงานที่เป็นคุณให้เกิดประโยชน์ย่อมจะต้องประสบภัยลำบากยาก หรือการขัดขวางน้อยหรือมาก ผู้มีใจอ่อนแอก็จะเกิดความย่อท้อ ไม่อยากที่จะทำต่อไป แต่ผู้ที่มีกำลังใจย่อมจะไม่ท้อถอย ยิ่งถูกด่าทอแคะก็จะยิ่งเกิดกำลังใจมากขึ้น คำด่าทอแคะกลายเป็นพาหนะที่มีเดชแห่งการทำความดี แม้พระพุทธรูปเจ้าก็ยังถูกคนทีริษยา มุ่งร้ายจ้องคนให้ตามด่าว่าในบางครั้ง
- เมตตากรุณาเป็นความรู้สึกตรงกันข้ามกับความโกรธ การเจริญเมตตาจึงเป็นการแก้ความโกรธที่ได้ผล ผู้เจริญเมตตาอยู่เสมอ เป็นผู้ไม่โกรธง่าย ทั้งยังมีจิตใจเยือกเย็นเป็นสุข ด้วยอำนาจของเมตตาอีกด้วย
- เหว เกิดจากความผูกใจเจ็บแค้นของบุคคลที่สอง คือผู้ได้รับความเสียหาย ถ้าบุคคลที่สองไม่ผูกใจเจ็บก็ไม่เกิดเป็นเหว การเกิดเหวเพราะบุคคลที่สองเป็นสำคัญ เมื่อใครมาทำความล่วงเกินเล็ก ๆ น้อย ๆ ต่อเรา เราไม่ผูกอาฆาต เขาและเราก็ไม่เกิดเป็นศัตรูกัน คือไม่เกิดเป็นคู่เวรกันนั่นเอง เหมือนอย่างตบมือข้างเดียวไม่เกิดเสียง
- พระพุทธศาสนา สอนให้คนเข้าใจในกรรมนั้น ไม่ได้สอนให้คนกลัวกรรม เป็นทาสของกรรมหรืออยู่ใต้อำนาจกรรม แต่สอนให้รู้จักกรรม ให้ความคุ้มครองของตนในปัจจุบัน กรรมคือการอะไร ทุกอย่างที่คุณทำอยู่ทุกวันทุกเวลา ประกอบด้วยเจตนา คือความตั้งใจ
- สมัยนี้มีผู้ชอบกล่าวว่า เงินไม่มี เกียรติไม่มี นั่นไม่ใช่ความถูกต้อง เป็นความรู้สึกของคนบางคนเท่านั้น เงินกับเกียรติมิใช่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน มิใช่เป็นสิ่งที่แยกจากกันมิได้ คนไม่มีเงิน แต่มีเกียรติก็มีอยู่ ความสำคัญอยู่ที่ว่า เงินที่มีหรือที่ได้มานั้น เป็นเงินที่จะทำให้เกียรติยศชื่อเสียงสิ้นไปหมดไปหรือไม่ ควรจะพิจารณาให้รอบคอบในเรื่องนี้ โดยเฉพาะผู้ที่ยังดำรงถึงชื่อเสียงเกียรติยศของตนและของวงศ์ตระกูล
- โดยปกติคนเราย่อมมีหมู่คณะและถ้อยที่ถ้อยอาศัยซึ่งกันและกัน จึงต้องมีการปลูกไมตรี ผูกมิตรไว้ของคนดี ๆ ด้วยกันทั้งหลาย เมื่อมีไมตรี มิตรก็เชื่อว่ามีผู้สนับสนุน ทำให้ได้รับความสะดวกในกิจที่พึงทำ ผู้ขาดไมตรี ขาดมิตร ก็เท่ากับขาดผู้สนับสนุน แม้จะมีทรัพย์ มีความรู้ความสามารถ แต่ก็คับแคบเหมือนอย่างมีแต่ตนผู้เดียว ยากที่จะได้รับความสะดวกในกิจการ อย่าวว่าแต่บุคคลต่อบุคคลเลย แม้แต่ประเทศต่อประเทศก็จำต้องมีไมตรีต่อกัน
- คนที่มุ่งประโยชน์เฉพาะตนเท่านั้น ไม่เกื้อกูลใคร เป็นจำพวกเห็นแก่ตนโดยส่วนเดียว เป็นคนคับแคบ ไม่ประพฤติการเป็นคุณประโยชน์แก่ใคร อาจเจริญด้วยประโยชน์ปัจจุบัน มีทรัพย์เฉพาะตน แต่เป็นคนไม่มีประโยชน์แก่คนอื่นหรือแก่หมู่คณะ เรียกว่าเป็นคนมีความคิดแคบสั้น เพราะหลักการของการอยู่ร่วมกัน เมื่อคนอื่นพากันเป็นทุกข์เดือดร้อน จะเป็นสุขอยู่ได้อย่างไร ฉะนั้น คนฉลาดจึงมีความคิดยาวและกว้างออกไป เมื่อตนเองได้ประโยชน์มีความสุข ความเจริญ ก็ทำการที่เป็นประโยชน์แผ่ความสุขให้แก่ผู้อื่น ตามที่เกื้อข้องและตามสามารถ อันจะเป็นประโยชน์ในภายหน้า

Union und SPD

แอมร์ดีล และพรรค CDU/CSU ฉลองชัยชนะการเลือกตั้งอย่างท่วมท้นเมื่อ 22 ก.ย. ที่ผ่านมา และตกลงจัดตั้งรัฐบาลพหุภาคีกับพรรค SPD

พันธมิตรพรรค CDU/CSU ได้รับคะแนนเสียงถึง 41.5% ของการเลือกตั้งทั่วไปเมื่อวันที่ 22 ก.ย. ที่ผ่านมา นับเป็นชัยชนะครั้งยิ่งใหญ่ของนางอังเกลา แมร์เคิล นายกรัฐมนตรีหญิงคนแรกของเยอรมนีวัย 59 ปี และเป็นสตรีที่ทรงอิทธิพลที่สุดของโลก ตามการจัดลำดับขงนิตยสาร Forbes มาต่อเนื่องหลายปี นอกจากนี้ ชัยชนะครั้งนี้ยังหมายความว่าเธอจะได้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีต่อไปเป็นวาระที่ 3 อีกด้วย

ในขณะที่พรรคของอังเกลาประสบความสำเร็จอย่างยิ่ง พรรคควมรัฐบาลของเธอกลับพบกับความปราชัย พรรค FDP โดยการนำของนายฟิลิปป์ โรสเลอร์ได้รับคะแนนเสียงเพียง 4.8% ซึ่งไม่เพียงพอต่อการได้ที่นั่งในสภา (ที่พรรคจะต้องได้คะแนนเสียงอย่างน้อย 5%) และจะเป็นครั้งแรกที่พรรค FDP ไม่มีผู้แทนในสภาตั้งแต่หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 นายโรสเลอร์กล่าวว่า นี่คือโศกนาฏกรรมที่ขมขื่นและน่าเศร้าใจที่สุดของพรรค

พรรคคู่แข่งโดยตรงของ CDU/CSU อย่าง SPD ได้คะแนนเสียง 26% พรรคกรีนได้คะแนนเสียง 8.4% ซึ่งนับว่าน่าผิดหวัง ส่วนพรรคซ้าย ซึ่งเป็นอดีตพรรคคอมมิวนิสต์ได้คะแนนเสียง 8.6% ในขณะที่พรรคน้องใหม่อย่าง พรรคทางเลือกใหม่

(Alternative für Deutschland - AfD) ซึ่งเรียกร้องให้มีการเลิกใช้สกุลเงินยูโรได้รับคะแนนเสียง 4.7% เกือบจะได้มีที่นั่งในสภา

พรรค CDU/CSU จะจัดตั้งรัฐบาลผสมร่วมกับพรรค SPD ทำให้กลายเป็นรัฐบาลผสมที่มีขนาดใหญ่มากเช่นเดียวกับที่เคยเป็นระหว่างปี 2005-2009 แต่ไม่ว่าการจัดตั้งรัฐบาลจะออกมาในรูปแบบใด ใครจะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีบ้าง ผลการเลือกตั้งได้แสดงให้เห็นว่า ประชาชนส่วนใหญ่สนับสนุนทิศทางการนำและทำที่ของแมร์เคิลต่อวิกฤตการณ์ค่าเงินยูโร และยังคงต้องการให้เธอดำรงตำแหน่งผู้นำประเทศต่อไป

นักวิเคราะห์การเมืองเชื่อว่าการที่แมร์เคิลได้ดำรงตำแหน่งเป็นนายกรัฐมนตรีสมัยที่ 3 น่าจะทำให้ไม่มีการเปลี่ยนแปลงในแนวทางด้านนโยบายของเยอรมนีเท่าไรนัก แต่เยอรมนีอาจจะมีความที่ผ่อนปรนต่อนโยบายรัดเข็มขัดในยูโรโซนมากขึ้นอีกเล็กน้อย ส่วนนโยบายภายในประเทศนั้น คาดว่า พรรค CDU/CSU อาจจะยอมให้มีการตั้งเกณฑ์ราคาค่าจ้างขั้นต่ำตามที่พรรค SPD เรียกร้อง โดยแลกกับการที่ไม่ต้องมีการจัดเก็บภาษีเพิ่ม

แลมเบตซา

ติ๊กนกฎกรมที่แลมเบตซาว่ากักตยวีพวักขณนโยบายผู้ลี้ภัยของยุโรปักตรัง

ผู้ลี้ภัยชาวอัฟริกันกว่า 366 คนเสียชีวิตจากเหตุไฟไหม้เรือ ซึ่งทำให้เรือล่มในเวลาต่อมา เหตุเกิดที่บริเวณน่านน้ำใกล้กับเกาะแลมเบตซาของอิตาลี เมื่อวันที่ 3 ต.ค. และเมื่อวันที่ 11 ต.ค. ก็เกิดเหตุเรือที่บรรทุกผู้ลี้ภัยกว่า 200 ชีวิตล่มที่ชายฝั่งของเกาะซิซิลี เหตุเหล่านี้ส่งผลให้เกิดการเรียกร้องให้สหภาพยุโรปทบทวนนโยบายผู้ลี้ภัยอีกครั้ง

แลมเบตซาอยู่ใกล้กับทวีปอัฟริกามากกว่าบริเวณอื่นๆ ในยุโรป ผู้ลี้ภัยจากอัฟริกาต่างก็พยายามลี้ภัยมาขึ้นฝั่งที่นี่ โดยมีกระบวนการลักลอบพาผู้คนย้ายถิ่นฐาน ที่เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการค้ามนุษย์ ซึ่งจะรวมมือกับเจ้าของเรือ พาชาวอัฟริกันเหล่านี้มายังยุโรป และเมื่อเรือใกล้ฝั่งก็มักจะทำลายเครื่องยนตของเรือ ทำให้ไม่สามารถควบคุมเรือได้ต่อไป กลายเป็นภาวะวิกฤตต่อชีวิตผู้ลี้ภัย เมื่อเป็นเช่นนี้ผู้ลี้ภัยก็จะได้รับความช่วยเหลือให้ขึ้นฝั่ง

หลังจากที่เกิดเหตุ ได้มีเสียงเรียกร้องให้แก้ไขข้อตกลงที่ดับลิน Dublin Regulation ซึ่งเนื้อหาระบุว่าผู้ลี้ภัยคนใดก็ตามที่เดินทางมาถึงยุโรป จะสามารถยื่นเรื่องขอลี้ภัยได้เฉพาะในประเทศสมาชิกสหภาพยุโรปที่ตนเองเดินทางมาถึงเป็นประเทศแรกเท่านั้น ข้อตกลงนี้ทำให้ประเทศทางตอนใต้และตะวันออกของยุโรปต้องรับภาระอย่างหนักหน่วงจากจำนวนผู้ลี้ภัยที่มากเกินกว่ากำลังที่จะรับ ชาวอัฟริกันจะเข้ามาทางประเทศอิตาลี, ชาวเช็กเข้ามาทางโปแลนด์ และชาวซีเรีย อิหร่านและอิรัก จะเข้ามาทางประเทศกรีซ ประเทศเหล่านี้ต่างก็เรียกร้องให้มีการกระจายภาระการรับดูแลผู้ลี้ภัยไปยังประเทศที่ไม่มีชายฝั่งติดทะเลเมดิเตอร์เรเนียนด้วย เพื่อเป็นการแบ่งเบาภาระ และประเด็นเรื่องผู้ลี้ภัยควรเป็นปัญหาของประเทศสมาชิกสหภาพยุโรปทุกประเทศ ไม่ใช่ทิ้งไว้ให้ประเทศแถบเมดิเตอร์เรเนียนจัดการแต่เพียงลำพัง

ในช่วงหลายปีที่ผ่านมา สหภาพยุโรปลงทุนเป็นเงินหลายล้านยูโรเพื่อป้องกันการลักลอบเข้าเมืองผู้ที่ไม่พึงปรารถนา เช่น สร้างรั้ว ให้มีตำรวจลาดตระเวนชายแดน และใช้เทคโนโลยีดาวเทียมคอยตรวจตราเส้นทางที่ผู้ลี้ภัยมักใช้ในการเดินทาง แต่มาตรการทั้งหมดนี้ ก็ไม่สามารถห้ามให้ผู้ลี้ภัยเดินทางเข้ามาถึงสหภาพยุโรปได้ ผู้ลี้ภัยหลายพันคนเสียชีวิตระหว่างทาง สำหรับผู้ลี้ภัยเข้ามาได้จำนวนไม่น้อยที่อยู่ระหว่างรอการพิจารณาว่าจะได้สิทธิทำนัก

หรือไม่ก็ได้ไม่มีสภาพความเป็นอยู่ที่ดีนัก บางต้องอยู่ในคุกหรือสถานที่ควบคุม โคนทำร้ายร่างกายหรือข่มขู่ต่างๆ นานา ส่วนที่เล็ดลอดเข้ามาได้เองส่วนมากต้องอาศัยถนนหรือสวนสาธารณะเป็นที่นอน และไม่มีการประกันสุขภาพ มีเพียงไม่กี่คนที่สามารถมีที่พัก มีงานทำ

เมื่อพิจารณาแล้ว Dublin Regulation เอื้อประโยชน์ให้กับเยอรมนีอย่างมาก เพราะชายแดนของเยอรมนีล้อมรอบไปด้วยประเทศสมาชิกสหภาพยุโรปเกือบทั้งหมด ทำให้การเดินทางเข้าเมืองอย่างถูกต้องตามกฎหมายของผู้ลี้ภัยแทบจะเป็นไปไม่ได้เลย ผลลัพธ์ก็คือ ประเทศที่มีฐานะทางเศรษฐกิจใหญ่เป็นอันดับ 4 ของโลกกลับมีจำนวนผู้ลี้ภัยที่รับเข้ามาเป็นอันดับที่ 11 ของยุโรปเมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนประชากรในประเทศ และในความรู้สึกรู้สึกทั่วไปของคนในเยอรมนี ปัญหาผู้ลี้ภัยเป็นเรื่องของประเทศอื่น

ถึงกระนั้น ก็ไม่เชื่อว่าจะไม่ผู้ลี้ภัยที่หลบหนีเข้ามาขอเป็นผู้ลี้ภัยในเยอรมนีเลย แนวโน้มล่าสุดคือผู้ลี้ภัยชาวอียิปต์จะมาเดินทางโดยเครื่องบิน เข้ามาเยอรมนีมาจากเมืองทบิลีซี ประเทศจอร์เจีย เพราะชาวอียิปต์ไม่จำเป็นต้องใช้วีซ่าเดินทางเข้าประเทศดังกล่าว และหากพวกเขาจะรู้ว่าเดินทางมาเปลี่ยนเครื่องที่เยอรมนีเพื่อจะเดินทางกลับอียิปต์ก็ไม่จำเป็นต้องใช้วีซ่าเข้าเยอรมนีเช่นกัน ดังนั้นคนอียิปต์จำนวนหนึ่ง แทนที่จะต่อเครื่อง ก็ออกจากสนามบิน เดินทางเข้าเยอรมนีมา โดยการเรียกว่าคนเหล่านี้ว่าเป็น "transit jumpers" ซึ่งระหว่างช่วงเดือนพ.ค. - ส.ค. ที่ผ่านมา มีชาวอียิปต์กว่า 600 คน หลบหนีด้วยวิธีดังกล่าวจากสนามบินมิวนิคเพื่อเข้าประเทศเยอรมนี ซึ่งเป็นวิธีที่ง่ายที่สุดสำหรับพวกเขาในการเข้าสู่ระบบการขอเป็นผู้ลี้ภัย นอกจากนั้นบ่อยครั้งเจ้าหน้าที่สามารถจับกุมผู้ลี้ภัยซึ่งเดินทางเข้าเยอรมนีโดยทางรถไฟจากประเทศอิตาลี ฯลฯ หน่วยลาดตระเวนชายแดนของเยอรมันรายงานว่าในปี 2011 มีการเข้าเมืองอย่างผิดกฎหมายทั้งสิ้น 21,156 ครั้ง เพิ่มขึ้น 25,670 ในปี 2012 ส่วนในปี 2013 จนถึงสิ้นเดือนก.ย. มีเหตุเกิดแล้วกว่า 23,000 ครั้ง

สำหรับเยอรมนีมีความขัดแย้งหลายอย่างทางกฎหมายกับการปฏิบัติจริงในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้ลี้ภัยและผู้อพยพ ในปี 2013 นี้ จนถึงเดือนก.ย. เยอรมนี

ได้รับคำร้องขอสิทธิลี้ภัย 74,194 ราย เมื่อพิจารณาจากแนวโน้มแล้วน่าจะเกิน 100,000 คนในปี 2013 แน่นนอน ซึ่งนับเป็นจำนวนที่เพิ่มขึ้น 55% จากปี 2012 และเป็นห้าเท่าจากปี 2007 และเป็นประเทศที่มีผู้ยื่นขอลี้ภัยมากที่สุดในยุโรปคือ 23% แต่เมื่อคิดว่าเยอรมนีมีประชากรถึง 81 ล้านคนแล้ว ก็นับว่า 100,000 เป็นตัวเลขที่น้อยมาก

นักวิเคราะห์ทางการเมืองเชื่อว่า จะมีการเปลี่ยนแปลงนโยบายด้านผู้ลี้ภัยและผู้อพยพในเยอรมนี เพราะในทางสถิติแล้ว เยอรมนีเป็นประเทศที่ขาดดุลประชากรโดยมีผู้อพยพออกจากประเทศมากกว่าผู้ที่ย้ายเข้า และเยอรมนีต้องการแรงงานมีฝีมือประมาณ 500,000 คนต่อปี หลังปี 2005 เป็นต้นมา มีการแก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับผู้อพยพซึ่งมีผลด้านบวกแก่ผู้ย้ายถิ่นมากขึ้น โดยในปี 2007 มีการออกสิทธิทำนักให้กับบุคคลที่ทำนักอาศัยอยู่ในเยอรมนีมาอย่างน้อย 6 ปี เป็นผู้ทำงานทำ และสามารถเลี้ยงตนเองได้ ซึ่งเหมือนเป็นการให้รางวัลแก่ผู้ที่พยายามปรับตัวเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของสังคมเยอรมัน และทำให้คนเหล่านี้รอดพ้นจากการถูกส่งตัวกลับประเทศ ต่อมาสิทธินี้ยังขยายไปสู่กลุ่มวัยรุ่นที่เข้าเรียนในระบบโรงเรียนของเยอรมนีเป็นเวลาอย่างน้อย 6 ปีด้วย

นอกจากนั้น ยังมีกรวย่นระยะเวลาที่จะได้สิทธิทำงานสำหรับผู้ลี้ภัย จากที่ต้องรอ 1 ปี เป็นเหลือเพียง 9 เดือน ก็สามารถทำงานได้ และสามารถไปทำงานในท้องถิ่นใกล้เคียงได้ด้วย ไม่เพียงแต่ต้องทำงานในรัฐที่ตนเองยื่นขอลี้ภัยเท่านั้น (ยกเว้น บาวาเรีย และแซกโซนี)

การโรงแรมเยอรมัน ตอนที่ 3: Hotelfachmann-/frau Teil III

“วันนี้เราจะมาพูดถึง การโรงแรมเยอรมัน ตอนที่ 3 คือตอนสุดท้ายก่อนที่จะจบหลักสูตรวิชาการโรงแรมตามหลักสูตรของระเบียบการศึกษาระดับอาชีวศึกษาเยอรมัน ก่อนที่จะออกไปสู่ระบบมือกบในตลาดแรงงานกันนะครับ” – บัญชาพงษ์ บุตรดี ยูพีวอร์

ตอนนี้เราจะมาพูดถึงระบบการเรียนการสอนภาคทฤษฎีในวิทยาลัยอาชีวะกันคือ Berufsschule ในประเทศเยอรมนีกัน ระหว่างศึกษาอยู่นั้น นักศึกษาจะต้องไปเรียนภาคทฤษฎีในวิทยาลัยอาชีวะอาทิตย์ละ 1 ครั้ง จะตรงกับวันไหนนั้นขึ้นอยู่กับวิทยาลัยอาชีวะและระดับชั้นของนักศึกษานั้นๆ และทุกๆ สองถึงสามเดือนนักศึกษาจะต้องเรียนภาคทฤษฎี ซึ่งจะจัดตารางการเรียนการสอนแบบเป็น บล็อกในวิทยาลัยอาชีวะคือบล็อกละ 1-2 อาทิตย์ด้วยกัน ในระหว่างการเรียนการสอนแบบเป็น บล็อกดังกล่าว นั้น นักศึกษาจะต้องไปวิทยาลัยอาชีวะทุกวันคืออาทิตย์ละ 5 วัน ไม่ต้องไปทำงานในระหว่างนั้น นอกจากว่าทางโรงแรมที่นักศึกษาฝึกงานอยู่จะมีความจำเป็นจริงๆ ที่จะต้องให้นักศึกษาเข้าไปช่วยงานในวันหยุดคือเสาร์-อาทิตย์ แต่เฉพาะในกรณีฉุกเฉินและจำเป็นเท่านั้นครับ ตามระเบียบการศึกษาระดับอาชีวศึกษาเยอรมันแล้วในระหว่างที่นักศึกษาเรียนแบบเป็นบล็อกในวิทยาลัยอาชีวะนั้น นักศึกษาจะต้องตั้งใจและมีเวลาในการทำงานส่งหรือการบ้านๆ ถ้าจะเปรียบเทียบการเรียนแบบเป็นบล็อกกับระบบการศึกษาบ้านเราที่เหมือนการเตรียมตัวสอบหรือการติววิชาต่างๆ ก่อนสอบเป็นต้นครับ

เขาเรียนอะไรกันบ้างที่วิทยาลัยอาชีวะ?

ระบบการเรียนการสอนนั้นจะแบ่งเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้ด้วยกัน

1. หลักสูตรการเรียนรู้อทั่วไป (Allgemeiner Lernbereich) ได้แก่
 - วิชาเศรษฐกิจและสังคม (Wirtschafts- und Sozialkunde)
 - วิชาภาษาอังกฤษ (Englisch)

เมื่อสมัยที่ผู้เขียนศึกษาอยู่ก็จะมี วิชาคณิตศาสตร์ วิชาภาษาเยอรมัน วิชาการเมืองและเศรษฐกิจ และ วิชาศาสนา รวมอยู่ด้วย ในช่วงโงของการสอนวิชาศาสนานั้น นักศึกษาที่นับถือศาสนาอื่นซึ่งไม่ใช่ศาสนาคริสต์ สามารถที่จะร่วมรับฟังการบรรยายได้ หรือจะไม่เข้าเรียนก็ได้ เนื่องจากกระทรวงการศึกษาวิชาชีพเยอรมันเห็นว่าวิชาต่างๆ ดังกล่าวไม่มีความสำคัญนักจึงลดเหลือแค่สองวิชาที่กระทรวงฯ เห็นว่าสำคัญและจำเป็นเท่านั้น ทั้งนี้เพื่อที่จะเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้เรียนรู้เกี่ยวกับวิชาชีพให้มากขึ้น ทางกระทรวงศึกษาฯ จึงได้เน้นเฉพาะวิชาที่เกี่ยวกับการโรงแรมเยอรมันโดยเฉพาะเท่านั้นครับ

2. หลักสูตรการเรียนรู้อเกี่ยวกับวิชาชีพนั้นๆ (Berufsbezogener Lernbereich) ได้แก่

- วิชาเกี่ยวกับการทำงานในห้องครัว (Arbeiten in der Küche)
- วิชาเกี่ยวกับการทำงานในร้านอาหารและการบริการลูกค้า (Arbeiten im Service)
- วิชาเกี่ยวกับการจัดการและจัดเก็บสินค้า (Warenwirtschaft und Magazin)
- การตลาดและการขาย (Marketing und Verkauf)
- วิชาเกี่ยวกับการทำงานในแผนกต้อนรับ(แผนกส่วนหน้า)และแผนกแม่บ้าน (Arbeiten im Empfang und auf der Etage)
- ก ร ร จั ด ก ร ร วั น อ า ห า ร (Restaurantorganisation)

การเรียนการสอนของวิชาต่างๆ นั้นจะเป็นไปตามกฎระเบียบการศึกษาของวิชาชีพการโรงแรมเยอรมันดังที่กำหนดเอาไว้

Messlatte liegt sehr hoch bei der Stadtmeisterschaft

Petra Reichert und Charlotte Schutte haben die Nasen vorn

BOCHUM (oeg). Die Messlatte in Bochum liegt verdammt hoch. Insgesamt 40 junge Damen und Herren des gastronomischen Nachwuchses hatten sich in einer Vorentscheidung um die Teilnahme an

Die Herren hatten bei der Bochumer Stadtmeisterschaft recht wenig zu bestellen. Beste Köchin des Wettbewerbes war Petra Reichert (2. v.l.) vor Pascal Pausch (links) und Miriam Meckelburg (3. v.l.). Den besten Service leistete Charlotte Schutte (4. v.l.). Platz zwei errang Natthapong Butdee (rechts) vor Violetta Selimi (2. v.r.). Foto: Eggenhofer

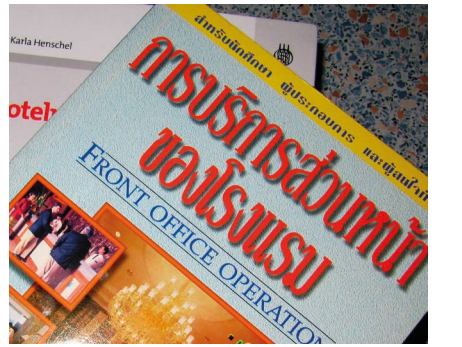

Greg Wise (v.l.), N. Butdee Ufer und Emma Thompson in der Recklinghäuser Engelsburg.

Oscar-Preisträger gleich im Doppelpack

LEUTE: Emma Thompson zu Gast in RE

Oscar-Preisträger gleich im Doppelpack gab es am Wochenende in Recklinghausen. Die britische Schauspielerin Emma Thompson, Ehefrau von Greg Wise, der als Lord Bolingbroke in „Richard II.“ überzeugte, ließ es sich nicht nehmen die letzte Vorstellung höchst persönlich über die Bühne gehen

เรียนยากไหมครับการโรงแรมเยอรมัน?

ในกาที่เราจะเริ่มตึกษาหรือเรียนรู้อะไรนั้น ตอนแรกมันก็ยากเป็นธรรมดาครับ และอีกอย่างหลักสูตรการเรียนการสอนของวิชาการโรงแรมเยอรมันนั้นเป็นหลักรสูตรภาษาเยอรมันทั้งหมด ซึ่งเป็นการสร้างควมยุ่งยากให้กับนักศึกษาคนไทย ผู้ที่ยังไม่เคยเข้าศึกษาในเยอรมนีมาก่อนเป็นอย่างยิ่ง แต่อย่างทีทุกคนทราบกันนะครับว่า "ควมพยายามอยู่ที่ไหน ควมสำเร็จอยู่ที่นั่น" ครับ นักศึกษาทีเขาเรียนในวิททยาลัยอาชีพนั่นล้วนเป็นนักศึกษาทีจบชั้นมัธยมศึกษาในประเทศเยอรมนีมาแล้วทั้งนั้น ซึ่งหมายควมว่าม่พื้นฐานเกี่ยวกับด้านกาเรียนรู่วกกับควมรู้ในภาษาเยอรมันค่อนข้างดี ผู้เขียนม่จำเป้นต้องอธิบายนะครับว่าควมแตกต่างระหว่งเรากับเขานั้นมันเป็นอย่างไร แต่อย่างไรก็ตามเราม่ยอมแพ้เขา คนไทยเรากทำได้อยู่แล้วครับ

สมัยทีผู้เขียนเข้าศึกษาใหม่ๆ ในปีแรกนั้นผู้เขียนม่ปัญหาเรื่อภาษาและการทำควมเข้าใจระบบกาเรียนการสอนของเยอรมันอย่างมากมาย ทั้ๆ ทีผู้เขียนคิดเมื่อครั้งนั้นว่าภาษาเยอรมันของตัวเองก็ค่อนข้างดีพอสมควร แต่พอเข้าไปเรียนเข้าจริงๆ

แล้วม่ค่อยเข้าใจอะไรเลย ควมแตกต่างของการเข้าใจภาษาเยอรมันในโรงเรียนสอนภาษาเยอรมันโดยตรงกับภาษาเยอรมันในการเรียนวิทษาชีพนั่นคือ ในโรงเรียนสอนภาษาเยอรมันครูสอนภาษาเขามีวิธีอธิบายและขยายควมทีทำให้เราเข้าใจง่ายขึ้น แต่ในวิททยาลัยวิทษาชีพนั่น เขาจะอธิบายไปแบบธรรมดาซึ่งจะม่มีการคำนึงถึงว่ามคนต่างชาติเข้าเรียนอยู่ด้วยหรือไม่อย่างไร เพราะฉะนั้นแล้วผู้เขียนขอแนะนำผู้ทีสนใจจะศึกษาวิทษาการโรงแรมเยอรมันในเยอรมนีนั้น ให้ทุกคนเตรียมตัวและเตรียมใจให้พร้อมก่อนทีจะตัดสินใจเข้าศึกษา บางสิ่งบางอย่างซึ่งเป็นเรื่องธรรมดาสำหรับคนที่เขาเติบโตทีนั่นนั้นแต่สำหรับเรานั้นม่ธรรมดาเลย เพราะฉะนั้นแล้วคุยกับครอบครัวหรือกับสามีเยอรมันของคุณให้เข้าใจว่าคุณม่ควมประสงค์ทีจะศึกษาวิทษาชีฟดังกล่าวและคุณต้องการให้เขาสนับสนุนคุณ และอีกอย่างซึ่งก็เป้นสิ่งสำคัญอย่างยิงเช่นเดียวกันนั้นคือ ถ้าคุณเข้าศึกษาแล้ว ได้กาบ้านหรืองานต่างๆ จากวิททยาลัยอาชีฟมาทำที่บ้านนั้น อย่าให้คนอื่นทำงานดังกล่าวให้เพื่อทีจะให้ได้คะแนนออกมาดี ให้เขาอธิบายให้คุณฟังและคุณทำตามทีคุณเข้าใจและคุณจะม่ม่ปัญหาเวลาสอบจริงครับ

สุดท้ายนี้ผู้เขียนอยากจะฝากข้อคิดให้ผู้สนใจทีกำลังคิดทีจะเข้าศึกษาวิทษาชีฟดังกล่าวนี้ให้คุณถามตัวเองว่า

1. ใช้อาชีพทีฉันอยากจะทำหรือเปล่า ?
2. คุณสมบัติของฉันครบถ้วนหรือไม่? (คุณสมบัติดังทีกล่าวเอาไว้ในตอนที I และ II)
3. ควมรู้ในภาษาเยอรมันฉันเพียงพอหรือไม่?
4. ครอบครัวของฉันเห็นด้วยและจะสนับสนุนฉันหรือไม่?
5. ฉันพร้อมทีจะทำงานเป้นกะและทำงานในวิทหยุดพร้อมวันเสาร์และวันอาทิตย์หรือไม่?

ถ้าคุณตอบคำถามทีกล่าวมา 5 ข้อด้วยคำว่า "ใช่" อย่างม่ใจนั้น ผมก็ยินดีต้อนรับนักศึกษาคนไทยรุ่นใหม่ในโลกของการโรงแรมครับ

ซานตาคลอสเยอรมัน - เทศกาลคริสต์มาส - หยุดดี ลูกพ่อเพิ่ม

ซานตาคลอส (ภาษาอังกฤษเขียนว่า *Santa Claus*) ชายสูงวัย ไล่เว่นกลม มีพมและตราสีขาว รูปร่างท้วม ทำทางเป็นตนรำเรียง สนุกสนาน สวมได้เสื้อสีแดงสดใส ตรีบริมทั้งคอ แขน และชายเสื้อด้วยขนสัตว์นุ่มฟูสีขาว สวมกางเกงขาสั้นสีแดงคาดเข็มขัดสีน้ำเงิน และสวมรองเท้าหนังสีดำ นั่นคือ ภาพที่เรามักจะพบเห็นในช่วงก่อนเทศกาลคริสต์มาส ที่ในปัจจุบันมักจะมีให้ห้เห็นกันในศูนย์การค้าต่างๆ ตั้งแต่กลางเดือนตุลาคมเลยทีเดียว วันเป็นเครื่องหมายบอกเตือนว่าเทศกาลคริสต์มาสกำลังจะมาถึง

ภาพของ ซานตาคลอส ที่ขับแคร่เลื่อนหิมะลากด้วยควางเรนเดียร์เก้าตัว (บางทีก็ถึงสิบสองตัว) บรรทุกของขวัญเต็มแคร่ เหาะมาจากอากาศแล้วแอบลอดปล่องไฟระบายควันของเตาผิงตอนกลางคืนที่ทุกคนหลับหมดแล้ว เขาของขวัญมาให้เด็กๆ ที่เป็นเด็กดี ที่เราเห็นกันชินตา โดยเฉพาะในภาพยนตร์ของอเมริกัน เป็นภาพที่เกิดมาจากบทกลอนชื่อ "คืนก่อนคริสต์มาส" ที่ไม่ระบุนามผู้แต่ง ตีพิมพ์ในนิตยสาร อเมริกาเมื่อต้นศตวรรษที่ 19 ว่ากันว่าความเชื่อและประเพณีเกี่ยวกับคริสต์มาสในอเมริกานี้มีที่มาจากชาวยุโรปที่อพยพไปตั้งรกรากอยู่ในอเมริกา เมื่อพวกเขาไปอยู่ที่นั่นก็นำเอาความเชื่อและจารีตเกี่ยวกับ Sankt Nikolaus ไปถือปฏิบัติด้วย คนที่เดินทางย้ายถิ่นนี้คงคล้ายๆ กันหมด ไปอยู่ที่ไหนก็มักจะนำเอาความเชื่อของตนไปด้วย อย่างน้อยเพื่อให้บ้านใหม่มีบรรยากาศใกล้เคียงกับบ้านเดิมที่จากมา แต่ผู้อพยพรุ่นบุกเบิกเหล่านี้คงไม่รู้ว่าต่อมาอีกสองศตวรรษ รูปแบบความเชื่อ รวมทั้งรูปร่างหน้าตาของนักบุญนิโคเลาส์ ได้พัฒนาไปมากมายกลายเป็น "ซานตาคลอส" ที่อาจเหลือเค้าอยู่บ่อยมาก และที่น่าสนใจคือ ความเชื่อเรื่อง ซานตาคลอส ได้กระจายไปทั่วโลก และกลับมามีบทบาทในยุโรปต้นทางของความเชื่อที่นับถือศาสนาคริสต์อีกด้วย

หากบอกว่า ซานตาคลอส เป็นพัฒนาการเมดิออลอเมริกา แล้วในเยอรมนีที่เราก็จะเห็นซานตาคลอส ห้อยโหนหรือยื่น นิ่ง ยิ้มแฉ่ง นั่นคืออะไร เทศกาลคริสต์มาส จริงๆ ของเยอรมันเป็นอย่างไร และเยอรมนีมี ซานตาคลอส กับเขาด้วยหรือเปล่า

ซานตาคลอส ก็เหมือน คริสต์มาส ที่เป็นภาษาอังกฤษ มาจากประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลัก คริสต์มาส ภาษาเยอรมันก็คือ Weihnachten และซานตาคลอส เวอร์ชันเยอรมันก็คือ Weihnachtsmann ปัจจุบันด้วยอิทธิพลจากโฆษณาของ โคคาโคล่า เราก็เลยเห็น Weihnachtsmann ในรูปแบบของซานตาคลอส จะบอกว่า ซานตาคลอส กลายเป็นสากลจารีตไปแล้วก็ได้ละมั้ง หากจะเลียงไม่ใช่ว่าถูกกลืนวัฒนธรรม กลับมาที่คริสต์มาสเยอรมัน กล่าวกันว่า จารีตที่ปฏิบัติกันในประเทศคริสต์มาสของเยอรมัน รวมทั้งหลายประเทศในยุโรปนี้มีต้นกำเนิดมาจากตำนานนักบุญนิโคเลาส์ Heiliger Nikolaus หรือ Sankt Nikolaus แต่ Weihnachtsmann หาใช่ Sankt Nikolaus ไม่ ห้ามสับสน

Heiliger Nikolaus ตามตำนานก็คือ Nikolaus von Myra นิโคเลาส์ แห่ง ไมรา เป็น Bischof หรือสังฆนายก แห่ง Myra (ปัจจุบันอยู่ใน Demre ประมาณ 100 ก.ม. จาก Antalya ประเทศตุรกี)

ในช่วงต้นศตวรรษที่ 4 ตามประวัติศาสตร์กล่าวว่าเกิดในครอบครัวที่ร่ำรวย บวชเป็นพระเมื่ออายุ 19 ปี และต่อมาก็ได้เป็นเจ้าอาวาสในเมืองเล็ก ๆ ใกล้บ้านเกิด มีหลักฐานทางประวัติศาสตร์ยืนยันได้ว่านิโคเลาส์ได้นำทรัพย์สินสมบัติที่ได้รับมรดกมาแจกจ่ายให้แก่คนยากจน แต่ตำนานต่างๆ เกี่ยวกับนักบุญนิโคเลาส์ ยังมีอีกมากมาย เช่น ทำให้เมล็ดข้าวโพดเพิ่มจำนวน นำทางลูกที่ถูกลักพาตัวมาหาพ่อแม่ หรือว่าเริ่มถือศีลพรต (ศีลอด คือ งดไม่กินอาหารดื่มเพียงน้ำ หรือชา) ตั้งแต่ยังเป็นทารก (อะไรจะขนาดนั้น) เป็นต้น ใครอยากรู้ตำนานอื่นๆ ก็ทำอ่านได้ในอินเทอร์เน็ต พิมพ์ Nikolaus von Myra นะคะ นอกจากนี้นักบุญนิโคเลาส์ ยังถือว่าเป็นนักบุญที่คุ้มครองชาวเรือ (Seefahrer) พ่อ (แม่) คำที่เดินทางค้าขาย Messdiener (ผู้ช่วยบาทหลวงในการทำพิธีทางศาสนาต่างๆ ที่เราเห็นใส่กระโปรงสีแดง มีเสื้อคลุมยาวๆ สีขาว แกว่งเคมเครื่องกำยานในโบสถ์คริสต์นั่นแหละ ส่วนมากมักเป็นเด็ก ๆ) รวมทั้งได้รับการยกย่องเป็นนักบุญผู้คุ้มครองเด็ก ๆ จะมาจากตำนานเรื่องช่วยพาเด็กกลับบ้านหรือเปล่าไม่มีอะไรบอกกล่าวไว้

และเพื่อเป็นการเฉลิมฉลองและระลึกถึงนักบุญผู้ปกป้องเด็กๆ ในวันที่ 6 ธันวาคม หรือ คำก่อนวันที่ 6 ก็จะมีการนำของขวัญมาให้เด็กๆ ซึ่งเป็นประเพณีที่เริ่มกันมาตั้งแต่ยุคกลาง ทำให้ถึงในวันที่ 6 ธันวาคม นั่นก็เพราะว่าวันนี้เป็นวันที่นักบุญนิโคเลาส์สิ้นชีวิต คริสต์ศาสนิกชนนิกายคาทอลิกทั้งหลายถือว่าเป็นวันนักบุญนิโคเลาส์เพื่อระลึกถึงท่าน ใครที่พ่อแม่ตั้งชื่ออยู่ในชายนิโคเลาส์ ก็จะเป็นชื่อว่าเป็นวันชื่อของตนเอง (Namenstag) คนที่นับถือคาทอลิกก็จะฉลองวันชื่อของตน ในบางท้องถิ่น เช่น ในเขต Eifel ของ Rheinland เป็นต้น เจ้า Namenstag นี้สำคัญกว่าวันเกิดเสียอีก เพราะเขาจะไม่ฉลองวันเกิดแต่จะฉลองวันชื่อนี้แหละ ประเพณีการให้ของขวัญเด็กๆ ในวันที่ 6 ธันวาคม จึงเป็นประเพณีการให้ของขวัญ (Bescherung) ในช่วงปลายปีมาแต่ดั้งเดิม แต่ที่กลายมาเป็นวันที่ 24 หรือ 25 ธันวาคม มักก็มีเหตุของมัน

หลายๆ คนคงรู้จัก หรือเคยได้ยินชื่อ มาร์ติน ลูเธอร์ Martin Luther นักปฏิรูปศาสนา ผู้ก่อตั้งนิกายโปรเตสแตนต์ หรือ เอวังเกิลิช (Evangelium) ของเยอรมัน ห้ามสับสนกับนักบุญมาร์ติน (Sankt Martin) คนซึ่งมีลูกน่าจะเคยพาลูกถือตะเกียงเดินไปร้องเพลงนักบุญมาร์ตินตามบ้านเพื่อขอขนม ในคืนวันนักบุญมาร์ติน วันที่ 11 พฤศจิกายนนะคะ เพราะเป็นคนละคนกัน และที่สำคัญ ในนิกายเอวังเกิลิช เขาปฏิเสชนักบุญ เขาไม่มีนักบุญ และก็เพราะว่านิกายโปรเตสแตนต์ (อันนี้เรียกตามภาษา

ไทย ซึ่งที่จริงก็อันเดียวกันแหละ) ปฏิเสธไม่ยอมรับนักบุญ จึงปฏิเสธ Sankt Nikolaus ของคาทอลิกด้วย พอปฏิเสธแล้ววันที่ 6 พฤศจิกายน ก็ไม่ใช่วันสำคัญ แต่ปัญหาอยู่ที่เด็กๆ เพราะวันนักบุญนิโคเลาส์เป็นวันที่จะให้ของขวัญเด็ก ไปแสดงแทนเขาก็รักเด็กและเห็นว่า วันนักบุญยกเลิกได้ แต่การให้ของขวัญโดยเฉพาะแก่เด็กๆ ยังต้องคงอยู่ กล่าวกันว่ามีความเป็นไปได้อย่างมากว่าในศตวรรษที่ 16 มาร์ติน ลูเธอร์ ได้นำ Heilige Christ เข้ามาแทนที่นิโคเลาส์ แล้วเลื่อนวันให้ของขวัญมาเป็นวันที่ 24 (ตอนค่ำ) หรือ 25 ธันวาคม แทน แล้วหลายปีต่อมา Heilige Christ ก็พัฒนามาเป็น Christkind บวกด้วยรูปลักษณะของเทวดาน้อยมีปีกนั่นเอง และแน่นอนว่า นิโคเลาส์ จะถูกแทนที่ด้วยลูกพระคริสต์ (Christkind ซึ่งไม่มีใครกล้ายืนยันว่าเกี่ยวกับพระเยซูอย่างไรหรือไม่) และศาสนิกชนคาทอลิกก็รับเอาประเพณีการให้ของขวัญในวันก่อนคริสต์มาสนี้มา

แต่อย่างไรก็ตามศาสนิกชนคาทอลิกก็ยังคงยึดแน่นกับนิโคเลาส์ โดยเฉพาะในแถบตะวันตกเฉียงเหนือของเยอรมนี เช่นเขต Eifel และ Rheinland นั่นคือ วันที่ 6 ธันวาคม ยังคงเป็นวันนิโคเลาส์ ที่นิโคเลาส์จะมาตอนค่ำๆ ก่อนวันที่ 6 ธันวาคม เพื่อนำขนมอร่อยๆ ก่อนคริสต์มาสมาให้เด็กๆ คำว่าวันที่ 5 ธันวาคม เด็กๆ มักจะนำถุงเท้ามาแขวนไว้หน้าห้อง หรือที่หน้าต่าง เพื่อรอรับขนม พอตื่นมาตอนเช้าวันที่ 6 ถุงเท้าก็จะเต็มไปด้วยขนมต่างๆ ที่พ่อแม่จะบอกวานนิโคเลาส์นำมาให้ (ที่จริงก็พ่อแม่นั่นแหละไปหาขนมมาใส่ถุงเท้าให้ลูก) ซึ่งก็มักจะเป็นช็อคโกแลตหรือกระดาษฟอยล์เป็นรูปซานตาคลอสนั่นแหละ ตัวใหญ่ตัวเล็กแล้วแต่

มีขนมอีกอย่างหนึ่งที่เด็กๆ มักจะได้รับในวันนิโคเลาส์ ในช่วงต้นเดือนธันวาคม หากเราไปร้านขนมอบ ร้านขนมปัง (Bäckerei) ทั้งหลายอาจจะเคยเห็น ขนมอบทำจากแป้งขนมปัง หรือ Hefeteig ที่ผสมน้ำตาลให้ออกรสหวาน รูปร่างเหมือนคนสูงประมาณ 10 นิ้ว มีลูกเกิดเป็นตา และกระดุมเสื้อ บางทีหรือบางพื้นที่ก็อาจจะคาบกล่องยาสูบสีขาวด้วย (ต้องคาบทำไมก็ไม่รู้เหมือนกัน) เจ้าขนมนี้มีชื่อเรียกรวมๆ ว่า Weckmann แต่เจ้าขนมขนมปังขาว

(Weck เป็นชื่อเรียกขนมปังขาว ในเขตไรน์ลันด์) นี้จัดเป็นขนมพิเศษของแต่ละพื้นที่ จึงมีชื่อต่างกันไปตามท้องที่ เช่น Stutenkerl ในเขต Westfalen Pumann ในเขต Ruhrgebiet และ Heferkerl ในเขตบาเดินตอนเหนือและตอนกลาง รวมทั้งในเขต Pfalz และ Südhessen เป็นต้น ก็เจ้าหนุ่มขนมปังขาวนี้แหละที่ผู้ใหญ่จะให้เด็กๆ ในวันที่ 6 ธันวาคม บางทีก็มีส้ม ผลไม้เปลือกแข็งพวก Nüsse ต่างๆ รวมอยู่ด้วย มีอยู่ปีหนึ่งที่ลูกชายยังเด็ก ช่วงนั้นยุ่งมาก ไม่ได้เตรียมอะไรให้ลูกชายในวันนิโคเลาส์ที่จริงล้มไปแล้วด้วย พอตอนเช้าเปิดประตูบานออกไปพบเจ้าหนุ่มนี่นอนยิ้มอยู่พร้อมกับส้มและ Waldnüsse ลูกชายตื่นตื่นมากบอกว่านิโคเลาส์เอาขนมมาให้เพราะลูกต้องเป็นเด็กดีแน่ๆ พ่อแม่เลยรีบผสมโรงไปเลย ลูกยังเชื่อต่อมาอีกหลายปีว่านิโคเลาส์เป็นคนเอาขนมมาให้ เพราะก็ยังคงได้ขนมติดต่อกันมาเสมอ พ่อแม่เองก็สงสัยว่าขนมมาได้ยังไง ตอนหลังเราจึงรู้ว่า นิโคเลาส์ที่นำขนมมาให้เด็กๆ ในคืนที่เราอยู่นั้นไม่ใช่ใครก็คุณตาใจดีที่อยู่ชั้นบนสุดของตึกนั่นเอง

ในภาพยนตร์เกี่ยวกับซานตาคลอส หรือมีเนื้อหาอยู่ในช่วงคริสต์มาส มักจะมีเรื่องราวให้เห็นเสมอว่าเด็กๆ สามารถขอของขวัญที่ตนเองอยากได้ต่อซานตาคลอส ในอเมริกาตามห้างสรรพสินค้า จะมีซานตาคลอสมานั่งรับฟังความปรารถนาของเด็กๆ ในเยอรมนี รวมทั้งหลายประเทศในยุโรปที่ใช้ภาษาเยอรมันและแสกนดิเนเวีย เด็กๆ ก็สามารถบอกความต้องการของตนต่อ Weihnachtsmann ด้วยการเขียนจดหมายส่งไปถึง Weihnachtsmann ในช่วง Advent คือ 4 สัปดาห์ก่อนวันคริสต์มาส คือ ก่อนวันที่ 24 ธันวาคมนั่นเอง ที่ทำการไปรษณีย์ที่เป็นที่เด็กๆ สามารถส่งจดหมายไปหา Christkind ที่เป็นรูจักกันทั่วโลกก็คือ Weihnachtspostamt Christkindl ใน Oberösterreich

ในเยอรมนี ตั้งแต่ต้นเดือนธันวาคม หลายๆ เมืองจะจัดบริการพิเศษทางไปรษณีย์ เปิดที่ทำการไปรษณีย์คริสต์มาสที่เรียกกันว่า Weihnachtspostamt

คอยรับจดหมายของเด็กๆ ที่ต้องการเขียนความปรารถนาหรือความในใจถึง Weihnachtsmann หรือ Christkind และส่วนมากเด็กๆ ก็มักจะได้รับคำตอบที่อาจเป็นคำตอบแบบมาตรฐานที่เขียนไว้แล้ว แต่สำหรับเด็กๆ ก็เป็นประสบการณ์ที่น่าประทับใจที่ได้เขียนถึง Christkind และได้คำตอบกลับมา Weihnachtspostämten มีหลายแห่ง แต่ละแห่งก็คงด้วยเพราะชื่อของเมือง แขวงหนึ่งของเมือง หรือของหมู่บ้านนี้แหละที่ค่อนข้างใกล้เคียงกับที่อยู่อาศัยของ Christkind เพราะมีความสวรรค์ (Himmel) นางฟ้า เทวดา (Engel) หรือ Nikolaus ที่ให้ความรู้สึกว่าจะเป็นที่ทำการไปรษณีย์ที่สามารถจะส่งจดหมายไปยัง Christkind หรือ Weihnachtsmann ได้ เช่น Himmelreich Himmelstadt หรือ St. Nikolaus เป็นต้น หรือบางที่ก็จัดเป็นสาขาพิเศษตั้งชื่อใกล้เคียง เพื่อให้บริการเด็กๆ หรือผู้ใหญ่ด้วยก็ได้ไม่ว่าจะไรกัน นอกจากนักสะสมแสตมป์เท่านั้นที่จะมีที่ทำการไปรษณีย์พิเศษแยกต่างหาก ใครอยากรู้ก็ไปค้นหาได้ในอินเทอร์เน็ตนะละ

เทศกาลคริสต์มาสในเยอรมนีหากไม่วัดจากการที่ร้านรวง หรือห้างสรรพสินค้าต่างๆ ตกแต่งร้านด้วยต้นคริสต์มาส มีซานตาคลอส มีสติกเกอร์รูปเทวดาน้อยหรือซานตาคลอสขับแคร่ รวมทั้งสินค้าต่างๆ โดยเฉพาะขนมที่จะมีเฉพาะช่วงคริสต์มาส ซึ่งมักจะเริ่มตั้งแต่ปลายตุลาคมหรือต้นพฤศจิกายนแล้ว เทศกาลคริสต์มาสของเยอรมันจะเริ่มจริงๆ เมื่อถึงเวลา Advent ก็ประมาณปลายพฤศจิกายน หรือต้นธันวาคม เริ่มจากวันนิโคเลาส์ 6 ธันวาคม เด็กๆ จะตื่นตื่นว่า นักบุญนิโคเลาส์จะนำอะไรมาใส่ในถุงเท้าที่ตัวเองไปแขวนไว้ อีกสิ่งหนึ่งที่บ้านที่มีลูกเล็กๆ จะขาดไม่ได้ก็คือ ปฏิทินอัดเวินท์ Adventkalender มีหลากหลายรูปแบบ ที่ขายกันอยู่ก็มักเป็นกล่องรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า มีหน้าตาต่าง 24 บาน มีเลข 1-24 กำกับให้เด็กเปิดดูทุกวันจนถึงวันก่อนคริสต์มาส หรือ Heiliger Abend 24 ธันวาคม บางบ้านก็ทำเจ้าปฏิทินนี้กันเอง และในค่ำวันที่ 24 ธันวาคมก็จะมีการให้ของขวัญแก่เด็กๆ และทุกๆ คนในครอบครัว การแจกของขวัญหากว่ามีเด็กๆ อยู่ด้วยก็จะต้องมีกรรมพิธีกันหน่อย จะเรียกว่า Ritual ก็ได้ ก็ไม่ได้มีอะไรบุญญิติไว้แน่นอนว่าต้องเป็นอย่างไร แต่ละครอบครัวก็จะมีพิธีกรรมของตนเอง

ครอบครัวของผู้เขียนจะไปฉลองคริสต์มาสกันที่บ้านปู่ย่าของลูก ตอนที่ลูกยังเล็ก ย่าจะเอาของขวัญไปวางเรียงรายในห้องนั่งเล่น ที่จะปิดไว้ไม่ให้ใครเข้าไป ประมาณ 19 น. หรือก่อนอาหารเย็น ย่าก็จะบอกหลานว่า ไปดูกันซิว่า Christkind มาหรือยังแล้วเอาอะไรมาให้ ย่าจะเปิดประตูห้องที่มีมิสสันท พอหลานเข้าไปก็จะเปิดไฟ ไตต้นคริสต์มาส

ต้นใหญ่จะมีของขวัญเรียงราย คนที่ได้ของขวัญมากที่สุดจะเป็นใครไปได้นอกจากหลานสุดที่รัก แล้วทุกคนก็จะแกะกล่องของขวัญของตนเอง ในหลายปีก่อนที่คนทวดของหลานยังอยู่ เราจะมี Bescherung การแจกของขวัญสองครั้ง คือคืนวันที่ 24 ที่บ้านย่า เช้าวันที่ 25 ก็จะไปบ้านทวดของลูก ไปกันทั้งหมดปู่ย่า ลูกของทวด หลานของทวด รวมทั้งเหลน พอมากันครบทวดก็จะชวนเข้าไปในห้องพิเศษที่ปกติจะไม่ค่อยได้ใช้ ทวดบอกว่าเมื่อคืน Christkind มาแล้วเอาของขวัญมาให้ ให้ทุกคนหาของตัวเอง แต่ก่อนอื่น ทวดจะนำร้องเพลงคริสต์มาส เช่น Stille Nacht, Heilige Nacht คนที่ร้องตามก็มักจะเป็นปู่กับย่า และแน่นอนเราก็มีของขวัญให้ทวดด้วย

ประเพณีอีกอย่างในช่วงเทศกาลคริสต์มาสก็คือการอบขนม Weihnachtsplätzchen ก็คล้ายกับคุกกี้ แต่มีมากมายหลายอย่าง เช่น แป้ง Mürbeteig นวดเป็นแผ่นบางๆ แล้วใช้พิมพ์รูปต่างๆ กด หรืออาจเป็นแป้งอย่างอื่นปั้นแล้วใช้มีดตัด หรือเป็นแป้งที่เหลวหน่อยใช้ใส่ที่บีบครีมบีบออกมาเป็นรูปร่างตามใจชอบ เรียกว่า Spritzgebäck หรือบางที่ก็ใส่ส่วนผสมพิเศษประเภทเครื่องเทศ หรือมะพร้าว อย่าง Anisplätzchen, Zimtsterne, Kokosmakronen เป็นต้น นอกจากนี้ยังมี Springerle, Spekulatius ซึ่งมีกรรมวิธีในการทำยุ่งยากพอควร นอกจากนี้ที่จัดอยู่ในขนมคริสต์มาสก็คือ Lebkuchen Christstollen และ Baumkuchen ที่กรรมวิธีก็ยุ่งยากไม่แพ้กัน ถ้าหาซื้อก็ราคาไม่เบาแต่ก็เห็นใจนะละ เพราะของเขารอจริงๆ และปีหนึ่งมีให้กินเพียงช่วงคริสต์มาสเท่านั้น ถือเป็นเรื่องดีอย่างหนึ่งของเยอรมนีที่แต่ละเทศกาล แต่ละฤดูก็จะมีของอร่อยๆ เฉพาะในช่วงเวลานั้นๆ เมื่อหมดเทศกาลก็หมด ออกกินต้องรอไปอีกปีหนึ่ง แต่ของอร่อยๆ ก็คุ้มกับการรอแหละ พอใกล้ถึงเวลาคนที่ชอบขนม อย่างผู้เขียนที่ชอบ Baumkuchen พอใกล้พฤศจิกายนก็จะคอยไปดูที่ร้านโปรดว่าอบขนมอร่อยหรือยัง พอได้กินก็มีความสุขไปอีกอย่าง

แล้วเยอรมนีมีซานตาคลอสกับเขาหรือเปล่า จากที่เล่ามาทั้งหมดก็คงพอจะสรุปเป็นคำตอบได้ว่า ซานตาคลอส นั้นคงไม่มี เพราะนั่นเป็นอิทธิพลจากอเมริกา ซึ่งต้นกำเนิดก็คือ จาริตที่ผู้อพยพจากยุโรปนำไปด้วยเมื่อไปตั้งรกราก และจาริตดังกล่าวก็ดูเหมือนจะมาจากตำนานอิงคริสต์ศาสนาที่สืบทอดกันมาหลายชั่วคน แม่นว่า Nikolaus von Myra จะมีจริง แต่ตำนานต่างๆ ที่มีอิทธิพลก็คือตำนานที่เมื่อตรวจสอบได้ว่าเป็นจริงเพียงใด แต่สิ่งหนึ่งที่ไม่อาจจะเป็น St. Nikolaus Christkind หรือ Weihnachtsmann นำมาก็คือ ของขวัญแก่เด็กๆ ทั้งสามคนมาพร้อมกับของขวัญให้เด็ก ทั้งๆ ที่คนที่จัดเตรียมหาของขวัญนั้นไม่ใช่ทั้ง St. Nikolaus Christkind และ Weihnachtsmann แต่อาจเป็นพ่อแม่ ผู้ใหญ่ หรือองค์กร หรืออื่นๆ ที่สำคัญคือการให้ของขวัญ และแทนที่จะบอกตรงๆ ว่ามาจากพ่อแม่ ก็อาจจะไม่ชัดๆ ไม่มีมีความหมายต่อทางศาสนาเท่าไร จึงต้องใช้สัญลักษณ์ที่อิงอยู่กับศาสนา ดังนั้น St. Nikolaus Christkind หรือ Weihnachtsmann ก็ไม่ใช่อะไร คือ บุคคลที่เป็นสัญลักษณ์ของการให้ของขวัญในเทศกาลคริสต์มาส นั่นเอง

แถบท้ายด้วย Weihnachtspostämten และที่อยู่ของเด็กๆ สามารถส่งจดหมายไปถึงได้ในเยอรมนีได้แก่

Weihnachtspostamt /-filiale	Bundesland	Adresse
Engelskirchen	Nordrhein-Westfalen	An das Christkind 51777 Engelskirchen
Himmelsberg	Thüringen	An den Weihnachtsmann 99706 Himmelsberg
Himmelpfort	Brandenburg	An den Weihnachtsmann Weihnachtspostfiliale 16798 Himmelpfort
Himmelpforten	Niedersachsen	An den Weihnachtsmann 21709 Himmelpforten
Himmelstadt	Bayern	An das Christkind 97267 Himmelstadt
Himmelsthür	Niedersachsen	An den Weihnachtsmann Himmelsthür, 31137 Hildesheim
Himmelreich	Niedersachsen	An den Weihnachtsmann in Himmelreich 31535 Neustadt am Rübenberge
Nikolausdorf	Niedersachsen	An den Weihnachtsmann in Nikolausdorf 49681 Garrel
St. Nikolaus	Saarland	An den Nikolaus 66351 St. Nikolaus

ข้อมูลจาก <http://www.weihnachtsideen24.de/weihnachtspostamt.html>

ข้อมูลที่เขียนมาจาก wikipedia.de

แหล่งรูปภาพ รูปแสดงตมภ์: <http://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/9/96/Himmelpfort-2004.jpg>

รูป stutenmann: <http://commons.wikimedia.org/wiki/File:Grittib%C3%A4nz.jpg>

โครงการพัฒนาอันเนื่องมาจากพระราชดำริ (1) - พัทธยา เรืองแก้ว

ระหว่างวันที่ 13-19 กรกฎาคม 2013 ดิฉันได้รับเชิญจาก สถานเอกอัครราชทูตไทย ณ กรุงเบอร์ลิน รวมคณะศึกษาดูงาน โครงการพัฒนาอันเนื่องมาจากพระราชดำริ นำทีมโดยเอกอัครราชทูตนางนุช เพ็ชรรัตน์ ผู้ร่วมคณะเป็นกงสุลกิตติมศักดิ์ประจำเมือง München Stuttgart และ Hamburg (ส่วนนี้ร้องกงสุลฯมาแทน) สื่อมวลชนเยอรมัน (จาก Business and Diplomacy วารสาร Deutsch Thailändische Gesellschaft และนักข่าวอิสระหนึ่งท่าน) และสื่อมวลชนไทย (บก.หนังสือพิมพ์ไทยต่างแดน และ บก. นิตยสารดี ก็ดิฉันนั่นเอง) แคมด้วยผู้แทนราษฎร หัวหน้าพรรค FDP ของ Schleswig-Holstein ซึ่งอยู่ในกลุ่ม Freund von Thailand และผู้อำนวยการ Deutsche Gesellschaft für Internationale Zusammenarbeit ประจำประเทศไทย

ก่อนการเดินทาง วรรณ สิ้นสุวรรณ เลขานุการเอก ซึ่งทำหน้าที่ประสานงาน (รวมทั้งดูแลคณะตลอดการดูงาน) ได้ส่งกำหนดการและข้อมูลเกี่ยวกับโครงการต่างๆ ที่เราจะไปเยี่ยมชมมาให้ ดิฉันอ่านกำหนดการที่ส่งมาให้เห็นชื่อโครงการและสถานที่ต่างๆ ที่จะไปเยี่ยมชม บางที่ก็รู้จัก บางที่ก็ยังไม่เคยได้ยิน และด้วยไม่มีเวลาที่ศึกษาข้อมูลต่างๆ ก่อนเดินทาง ความรู้สึกตอนเริ่มต้นเดินทางจึงลละก้ำกึ่งกันระหว่าง เฉยๆ และแค่อยากรู้อยากเห็น แต่เมื่อได้เดินทางไปจริงๆ และได้เข้าเยี่ยมชมสถานที่ต่างๆ ดิฉันรู้สึกเสียดายที่ช่วงเวลาในการเยี่ยมชม

นั้นน้อย เพราะทุกโครงการน่าสนใจและมีหลายสิ่งหลายอย่างให้ศึกษาเรียนรู้ ก็ต้องขอขอบคุณสถานเอกอัครราชทูตไทย ณ กรุงเบอร์ลิน ที่ได้ให้โอกาสไปเรียนรู้ในครั้งนี้ รวมทั้งขอบคุณน้องมดที่ดูแลพวกเราเป็นอย่างดี

โครงการต่างๆ ที่ไปเยี่ยมชมน่าสนใจอย่างใด ผู้อ่านคงต้องติดตามอ่านกันละนะคะ

ผู้ร่วมคณะแต่ละคนเดินทางจากเยอรมนีและเดนมาร์ก (บก.ไทยต่างแดน ท่านักอยู่ในเดนมาร์ก) ในช่วงเวลาต่างๆ กัน ส่วนใหญ่เดินทางจากเยอรมนีมาถึงในตอนบ่ายวันที่ 14 กรกฎาคม ทุกคนจึงมารวมกันที่โรงแรม Central World ที่ราชประสงค์ กรุงเทพฯ ในตอนบ่ายของวันนั้น การเดินทางเริ่มจริงๆ ในเช้าวันที่ 15 กรกฎาคม วันนี้ตามกำหนดคือการดูงานในพื้นที่จังหวัดฉะเชิงเทรา และสระแก้ว โดยในช่วงเช้าจะแบ่งเป็นสองกลุ่ม กลุ่มที่หนึ่งเดินทางไปเยี่ยมชมโรงเรียนกาสรกสิวิทย์ จังหวัดสระแก้ว อีกกลุ่มหนึ่งจะเดินทางไปเยี่ยมชมโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านนายาว จังหวัดฉะเชิงเทรา

ตอนที่เห็นกำหนดการดิฉันสนใจที่จะไปโรงเรียนกาสรกสิวิทย์ เพราะเคยรู้ว่านักเรียนในโรงเรียนนี้ไม่ใช่เด็ก แต่เป็นคุณกาสหรือควาย ที่จะมาฝึกการทำนา ทั้งนี้เพราะในปัจจุบันควายบ้านเรากฎรถแทรกเตอร์ขนาดเล็กแย่งหน้าที่สำคัญในการไถนาไปเรียบร้อยแล้ว ทำให้ควายไถนาไม่เป็นอีกต่อไป สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ บรมราชกุมารี

จึงทรงก่อตั้งโรงเรียนนี้ขึ้นเพื่อฝึกคุณควายทั้งหลาย เออหนอใครจะรู้ว่า ควาย ก็ตักงานได้เหมือนกัน

แต่คณะที่จะไปโรงเรียนนี้เป็นคณะของกงสุลกิตติมศักดิ์ และท่านผู้แทนราษฎร ดิฉันและคณะสื่อมวลชนจะไปเยี่ยมโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านนายาว ไปดูโครงการอาหารกลางวัน ฟังชื่อแล้วก็คิดว่าน่าสนใจเท่าไปดูคุณกาสโรงเรียนการทำนาไหมเนี่ย เอาละร่วมคณะมาแล้วไปไหนก็ไปกัน

เราออกเดินทางด้วยรถตู้ปรับอากาศอย่างดี รถเก่าที่นั่งแต่เรานั่งไปแบบสบายๆ กันห้าคน เวลาที่ออกเดินทางนั้นคือ 8.30 น. ราชประสงค์ สยาม พระรามที่ 1 ตอนช่วงเวลาเร่งด่วน จะเป็นอย่างไร แต่ไม่เชื่อก็ต้องเชื้อ รถเก่าแล่นตรงจากหน้าโรงแรม มาออกถนนพระรามที่ 1 ตรงข้ามกับโรงพยาบาลตำรวจ แล้วเลี้ยวซ้ายผ่านแยกราชประสงค์เข้าสู่ชุมชนวิทแบบฉลุย แล้วขึ้นทางด่วนที่เพลินจิต ดี ออกมอเตอร์เวย์ ดิฉันนั่งนึกในใจ เออทำได้ด้วยที่แปลกใจและทั้งปนกันก็คงเพราะไม่ค่อยได้เคยนั่งรถมาแถวนี้ ในเวลาแบบนี้แน่นอน

สองข้างทางที่ผ่านไปมีแต่ตึกกรม หมู่บ้านจัดสรร บ้านผู้คน ทุ่งนาที่เคยมีเมื่อหลายสิบปีก่อนไม่รู้ไปอยู่ที่ไหน รถเราเลี้ยวออกตรงป้ายที่บอกว่าฉะเชิงเทรา เรานัดพบกับภรรยาของสำนักงาน กปร. (สำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ) หากจำไม่ผิด ที่บ้มน้ำมันไม่ไกลจากทางลงจากไฮเวย์นัก เจ้า

หน้าที่ของสำนักงานฯจะเป็นผู้นำทางไปโรงเรียนฯ เราเล่าข่าวไปนิดหน่อย เมื่อไปถึงที่บ้มน้ำที่รอเราอยู่แล้ว พร้อมถุงสีม่วงสดหลายใบ แต่ละใบใส่หนังสือเล่มโตๆ หลายเล่มซึ่งเป็นเอกสารเกี่ยวกับโครงการเนื่องจากพระราชดำริ รถเราแล่นตามรถของสำนักงานฯ ออกมาจากบ้มน้ำและแล่นตามไปเรื่อยๆ สองข้างทางก็ยังเป็นเมือง ดินฉ่ำจึงนึกไม่ออกว่า ทำไมต้องมีโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนในจังหวัดฉะเชิงเทราด้วย เพราะเท่าที่เคยรู้โรงเรียนลักษณะเช่นนี้ มักจะอยู่ในถิ่นทุรกันดารไกลชายแดน หรือเขตอันตรายที่ตำรวจตระเวนชายแดนต้องเข้าไปช่วยรักษาการ

มานึกได้ถึงเหตุที่น่าจะเป็น ก็ตอนที่รถแล่นเข้าเขตอำเภอสนามชัยเขต ที่ความเป็นเมืองดูจะน้อยลงครั้งหนึ่งดินแดนเคยมาคางที่หมู่บ้านหนึ่งในอำเภอนี้ ด้วยว่าติดตามเพื่อนที่เป็นนักพัฒนาชนบทมาดูโครงการของเพื่อน จำได้ว่าสนามชัยเขตเคยเป็นดินแดนหนึ่งที่มีस्थพู่เรือๆ (ดินแดนที่มีผู้คนที่นี่อาจมีแนวคิดทางการเมืองที่อาจแตกต่างจากรัฐบาลสมัยนั้น) และอยู่ไกลพรมแดนประเทศกัมพูชา นึกในใจว่าด้วยเหตุนี้หรือเปล่า จึงมีโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน

รถเราเลี้ยววกไปวกมาตามรถของเจ้าหน้าที่สำนักงานฯ สองข้างทางดูมีความเป็นชนบทมากขึ้น ถนนลาดยางหายไปบางช่วง และไม่กว้างขวางอย่างที่ผ่านมา เราถึงโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านนายาว เมื่อเวลา 11 น.กว่าๆ ซ้ำกว่ากำหนดพอควร คณะนายตำรวจที่เป็นครู พร้อมทั้งนายตำรวจชั้นผู้ใหญ่ของภาคและจังหวัดมาให้การต้อนรับอย่างอบอุ่น แล้วพาพวกเราไปยังห้องรับรองเพื่อฟังการบรรยายสรุปเกี่ยวกับโรงเรียนฯและโครงการตามพระราชดำริ

ชุมชนบ้านนายาว จัดตั้งครั้งแรกเมื่อประมาณ พ.ศ. 2525 โดยประชาชนที่อพยพมาจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (รวมทั้งจากประเทศเพื่อนบ้าน) เพื่อหาพื้นที่ทำกินโดยอาศัยเขตพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ที่เป็นป่าที่อุดมสมบูรณ์ เมื่อมาอยู่แล้วได้ชักชวนญาติพี่น้องและเพื่อนบ้านในภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้ย้ายถิ่นฐานตามมา เกิดเป็นชุมชนบ้านนายาวขึ้นมา ชุมชนบ้านนายาวระยะเริ่มแรกมีความแตกต่างทางด้านความคิด ตำรวจตระเวนชายแดน (ตชด.) คือหน่วยงานราชการหน่วยแรกที่เข้ามาปฏิบัติงานในชุมชนบ้านนายาวด้วยเหตุผลด้านความมั่นคง และได้จัดตั้ง โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนขึ้นเพื่อให้การศึกษาแก่เด็กที่อยู่ในชุมชน ต่อมาสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนีได้พระราชทานทรัพย์ส่วนพระองค์ก่อสร้างอาคารเรียน โรงเรียนได้เข้าอยู่ในโครงการพัฒนาเด็กและ

เยาวชนในถิ่นทุรกันดาร ตามพระราชดำริสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี (ตั้งแต่ปีไหน ไม่ได้ระบุไว้) และสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ ได้พระราชทานทรัพย์ส่วนพระองค์สร้างอาคารเรียนเพิ่มเติม และรับเอาหมู่บ้านนายาวเป็นหมู่บ้านโครงการตามพระราชดำริ รวมทั้งทรงเสด็จติดตามผลการดำเนินงานโครงการในชุมชนบ้านนายาวบ่อยครั้ง

ฟังบรรยายสรุปเสร็จ รวมทั้งมาอ่านเพิ่มเติมเมื่อกลับมาก็พัก ก็เลยเข้าใจว่าทำไมจึงต้องมีโรงเรียนตชด.ในพื้นที่อ.สนามชัยเขต จากนั้นคุณครูใหญ่ ร.ต.ท.ยุทธฤทธิ์ หลาทอง ก็นำพวกเราไปชมโครงการต่างๆ ในโรงเรียน เนื่องจากเป็นช่วงพักกลางวันพอดี เราจึงไปดูโครงการอาหารกลางวันกันก่อน เห็นเด็กนักเรียนชั้นประถมยืนเข้าแถวเรียงรายเพื่อเดินเข้าโรงอาหาร ไปหยิบถาดหลุมเพื่อมารับอาหารทั้งคาวและหวาน การแจกจ่ายอาหารนักเรียนจะแบ่งเวรกันทำหน้าที่ แต่จะมีแม่ครัวมาทำอาหารให้ คุณครูจะเข้ามาดูแลความเรียบร้อย พอรับประทานเสร็จเด็กๆ ก็จะนำถาดไปให้เพื่อนนักเรียนที่เป็นเวรล้างจานล้างและเก็บ จากนั้นก็ไปแปร่งฟันเพื่อสุขภาพฟันที่ดี พวกเราเดินจากมา ทั้งเด็กๆ ในโรงอาหารให้ผลิตเพลินกับอาหารอร่อยเพื่อไปดูแลของวัสดุที่นำมาประกอบอาหารกลางวัน

หนึ่งในโครงการพัฒนาเด็กและเยาวชนในถิ่นทุรกันดารตามพระราชดำริคือโครงการเกษตรเพื่ออาหารกลางวัน ซึ่งมีแนวคิดให้ครูนักเรียนและผู้ปกครองร่วมกันทำการเกษตรในโรงเรียนแล้วนำผลผลิตที่ได้มาประกอบเป็นอาหารกลางวัน และทำให้นักเรียนได้รับทั้งความรู้และทักษะด้านการเกษตรแผนใหม่ คุณครูจึงพาพวกเราไปชมแปลงผัก ศาลาเพาะเห็ด มุมหาหรือเรียนรู้อะไรระหว่างครูกับนักเรียนเกี่ยวกับการปลูกพืชและผลผลิต มีนักเรียนและครูมาคอยอธิบาย รวมทั้งลงมือลงไม้ในแปลงผักกลางแดดเปรี้ยว เราถามคุณครูว่าเด็กๆ ทำงานกันกลางแดดทุกวันเลยหรือ คุณครูบอกว่าเฉพาะวันนี้เพราะอยากให้เราเห็นแต่ปกติแล้วเด็กๆ จะมาดูแลแปลงผักของตนตอนเช้าและเย็นที่แดดไม่จัดมากนัก เขาก็เลยอุ่นใจว่าเด็กๆ ไม่ต้องตากแดดทุกวัน

แปลงผักที่เราเห็นเป็นแหล่งอาหารประเภทผักแต่อาหารจำเป็นต้องมีโปรตีนประกอบด้วย ภายในบริเวณโรงเรียนจึงมีบ่อเลี้ยงปลา เลี้ยงกบ รวมทั้งโรงเลี้ยงไก่เพื่อเอาไข่ หรือบางทีก็กินเนื้อด้วยโรงเลี้ยงไก่ทำให้พวกเราที่มาจากเยอรมนีตกใจเล็กๆ เพราะเป็นรูปแบบของซีพี ที่เลี้ยงไก่แบบใส่กรงอย่างที่เรียกกันว่าในเยอรมนีว่า Hühner-Kazett ซึ่งคน

ส่วนหนึ่ง (รวมตัวดิฉันเองด้วย) ไม่แสบปีเท่าไรนักที่มาที่ไปก็เพราะว่าตอนที่เริ่มต้นซีพีเข้ามาจัดการให้ แต่ในปัจจุบันโรงเรียนมาดูแลเอง

ผักและสัตว์เลี้ยงทั้งหลายมีนักเรียนแต่ละกลุ่มเป็นผู้ดูแลและเก็บผลผลิต เมื่อได้ผลผลิตมาเด็กๆ จะนำมาขายให้แก่สหกรณ์ ซึ่งก็นักเรียนนั่นแหละ เป็นกรรมการบริหาร และเป็นสมาชิก สั้นปีก็มีการแบ่งปันผล นอกจากนี้ยังมีกลุ่มออมทรัพย์ที่เด็กๆ สามารถนำเงินมาฝากไว้ หรือแม้แต่กู้ยืม คุณครูบอกว่าส่วนใหญ่เด็กๆ จะไม่ถอนแต่จะเก็บไว้จนกว่าจะจบการศึกษาจึงจะถอนเงินออกไป ในบริเวณเดียวกับที่เป็นสหกรณ์รับซื้อผลผลิตผลการเกษตร เราก็จะเห็นร้านค้าของสหกรณ์ขายขนมและเครื่องเขียนแก่เด็กๆ นี่ก็เป็นอีกโครงการหนึ่งในพระราชดำริคือ โครงการส่งเสริมสหกรณ์

ที่จริงโครงการตามพระราชดำริยังมีอีก อันได้แก่โครงการส่งเสริมคุณภาพการศึกษา โครงการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โครงการควบคุมโรคขาดสารไอโอดีน โครงการส่งเสริมโภชนาการและสุขภาพอนามัยแม่และเด็ก ด้วยเวลาที่กระชั้น เราก็ดูกันแบ่งชะงักเข้าไปดูห้องสมุด หรือ ฟังคุณครูที่ดูแลเรื่องอนามัยแม่และเด็กรายงานแบบด่วนๆ แลวกก็ได้แหวะมาดูผลงานของกลุ่มแม่บ้านบ้านนายาว ที่ร่วมตัวกันดำเนินโครงการในพระราชดำริ เช่น ทอผ้า ผลิตภัณฑ์จากสมุนไพร ทอเสื่อ รวมทั้งแปรรูปผลิตภัณฑ์ แบบว่าสักกลุ่มภายในเวลาไม่ถึงครึ่งชั่วโมง

หลังจากรับของฝากจากกลุ่มแม่บ้าน ถ้าสรุปร่วมกัน พวกเราก็มารับประทานอาหารกลางวัน ที่ทางคณะคุณครูจัดไว้รับรองอย่างมากมาย ได้ลิ้มรสกล้วยบวชชีจากกล้วยในแปลงของโรงเรียน ซึ่งต้องบอกว่าอร่อยมาก เราจำลาคณะนายตำรวจชั้นผู้ใหญ่ที่ให้การต้อนรับ และคณะคุณครูที่ให้ข้อมูลและต้อนรับเราอย่างดี รวมทั้งน้องๆ นักเรียนและกลุ่มแม่บ้าน หลังจากถ่ายรูปหมู่ร่วมกันกลางแสงแดด ขึ้นรถมุ่งสู่ อ.พนมสารคาม เพื่อเยี่ยมชมศูนย์ศึกษาการพัฒนาเขาหินซ้อน

ดูข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับโครงการพัฒนาเด็กและเยาวชนในถิ่นทุรกันดาร ตามพระราชดำริสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้ที่ http://kanchanapisek.or.th/kp14/30years/child_project.html เกี่ยวกับโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านนายาว <http://nayaoschool.blogspot.de/> http://www.bpp.go.th/bppmain_school/index.php?option=com_content&view=article&id=312&Itemid=61

กฎหมายลิขสิทธิ์ (Urheberrechtsgesetz – UrhG) -ฉบับแก้ไขล่าสุด

บ่อยครั้งที่เรามักได้ยินการพูดที่เล่นที่จริงว่า “สงวนลิขสิทธิ์ (คำกริยา) นะเนี่ย” และมักได้ยินคำว่า “ลิขสิทธิ์ (copyright คำนาม)” ซึ่งกฎหมายได้กำหนดให้งานสร้างสรรค์ชิ้นหนึ่งได้รับความคุ้มครอง และลิขสิทธิ์จะเกิดขึ้นทันทีนับตั้งแต่ผู้สร้างสรรค์ได้สร้างสรรค์ผลงาน โดยที่อาจยังไม่ได้จดทะเบียน หรือต้องจดทะเบียนด้วยซ้ำไป ดังนั้น เจ้าของลิขสิทธิ์จึงควรที่จะปกป้องคุ้มครองสิทธิของตน โดยการเก็บรวบรวมหลักฐานต่างๆ ที่ได้สร้างสรรค์ผลงานนั้นขึ้นมา เพื่อประโยชน์ในการพิสูจน์สิทธิหรือความเป็นเจ้าของในโอกาสต่อไป เจ้าของลิขสิทธิ์แต่เพียงผู้เดียวที่จะกระทำการใดๆ ต่องานที่ตนเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ ผู้ใดจะนำงานชิ้นนั้นไปผลิตซ้ำหรือดัดแปลง และนำไปเผยแพร่ต่อสาธารณชนไม่ว่าจะรูปแบบใดไม่ได้ ทั้งนี้ จนกว่าจะได้รับความยินยอมจากเจ้าของลิขสิทธิ์ ดังนั้น การสร้างสรรค์งานที่มีลิขสิทธิ์จะได้รับความคุ้มครองจากกฎหมายลิขสิทธิ์ ผู้เขียนได้รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับงานลิขสิทธิ์ ซึ่งเป็นไปตามกฎหมายลิขสิทธิ์ของเยอรมัน โดยสรุปความสำคัญของกฎหมายลิขสิทธิ์ทั่วไปดังต่อไปนี้

งานที่เกิดจากการสร้างสรรค์แบ่งได้เป็นสองประเภท คือ งานสร้างสรรค์ที่ได้รับความคุ้มครอง และงานของส่วนราชการ ซึ่งกฎหมายลิขสิทธิ์จะไม่ให้ความคุ้มครอง

งานที่ได้รับความคุ้มครอง

- 1) งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการคุ้มครอง ได้แก่
 - 1.1 งานวรรณกรรม (Sprachwerke) หมายถึง งานนิพนธ์ทุกชนิด เช่น หนังสือ จุลสาร สิ่งเขียน สิ่งพิมพ์ ปาฐกถา เทศนา คำปราศรัย สุนทรพจน์ และโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เป็นต้น
 - 1.2 งานดนตรีกรรม (Werke der Musik) หมายถึง งานที่เกี่ยวกับบทเพลงที่แต่งขึ้นเพื่อการบรรเลงและขับร้อง ซึ่งรวมถึงเนื้อเพลงและทำนองเพลง โน้ตเพลง และแผนภูมิเพลงที่ได้แยกเสียงและเรียบเรียงประสาน
 - 1.3 งานนาฏกรรม (pantomimische Werke) หมายถึง งานที่เกี่ยวกับการรำ การเต้น การทำท่าทางหรือการแสดงที่ประกอบขึ้นเป็นเรื่องราว
 - 1.4 งานศิลปกรรม (Werke der bildenden Künste) หมายถึง งานจิตรกรรม งานประติมากรรม งานสถาปัตยกรรม งานศิลปะประยุกต์ และงานภาพพิมพ์ซึ่งรวมถึงตัวแม่พิมพ์ด้วย
 - 1.5 งานภาพถ่าย (Lichtbildwerke) หมายถึง งานสร้างสรรค์ภาพที่เกิดจากเครื่องมือบันทึกภาพ โดยใช้แสงผ่านเลนส์ เช่น รูปภาพจากกล้องถ่ายรูป และการถ่ายภาพด้วยกล้องโพลาลอยด์ เป็นต้น
 - 1.6 งานภาพยนตร์ (Filmwerke) และงานทุกประเภท

ที่บันทึกภาพ เพื่อนำออกฉายต่อเนื่องได้อย่างภาพยนตร์ รวมถึงเสียงประกอบด้วย

- 1.7 แบบงานที่นำเสนอด้านวิชาการ หรือเทคนิค (Darstellungen wissenschaftlicher oder technischer Art) เช่น ภาพสเก็ต แผนงาน การ์ดต่าง ๆ แบบร่าง ตารางต่าง ๆ และงานออกแบบเป็นรูปร่างที่จับต้องได้
- 2) งานที่อยู่ในการคุ้มครองตามกฎหมายคือ งานที่เกิดจากปัญญา ความอุตสาหะ ความสามารถและทักษะส่วนบุคคล

งานของส่วนราชการ (Amtliche Werke)

งานของส่วนราชการที่กฎหมายลิขสิทธิ์ไม่ให้ความคุ้มครอง ได้แก่

- 1) กฎหมาย ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง คำพิพากษา รายงานของทางราชการ คำวินิจฉัย กฎหมายลิขสิทธิ์ ไม่คุ้มครอง เนื่องจากถือว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ในการรับรู้ ของสาธารณชน
- 2) คำชี้แจงทั่วไปของส่วนราชการ เป็นข้อมูลที่ควรเปิดเผย และสามารถนำไปเผยแพร่ได้ โดยต้องปฏิบัติตามมาตรา §62 ห้ามเปลี่ยนแปลง (Änderungsverbot) และมาตรา §63 ให้แจ้งแหล่งที่มา(Quellenangabe)
- 3) การนำงานของส่วนราชการในข้อที่ 1 และ 2 ไปใช้กับงานส่วนบุคคลสามารถกระทำได้ แต่ไม่อนุญาตให้เพิ่มเติมข้อความใด ๆ ของตนเองในงานดังกล่าว ในกรณีนี้ เจ้าของลิขสิทธิ์จะต้องชี้แจงเงื่อนไขในการผลิตซ้ำและเผยแพร่ให้แก่ผู้พิมพ์ทราบ รวมถึงแสดงสิทธิในการนำไปใช้ด้วย (Nutzungsrecht)

อายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์ (Regelschutzfrist)

กฎหมายไทยระบุอายุของการคุ้มครองลิขสิทธิ์งานทั่วไปว่า งานภาพถ่าย โสตทัศนวัตถุ ภาพยนตร์ สิ่งบันทึกเสียงหรืองานแพร่เสียงแพร่ภาพ งานศิลปะประยุกต์ ให้มีลิขสิทธิ์ตลอดอายุของผู้สร้างสรรค์ และคุ้มครองลิขสิทธิ์นั้นต่อไปอีกเป็นเวลา 50 ปี นับแต่ผู้สร้างสรรค์งานนั้นเสียชีวิต รวมทั้งงานที่มีผู้สร้างสรรค์มากกว่า 1 ราย ให้การคุ้มครองลิขสิทธิ์ตลอดอายุผู้สร้างสรรค์รวมและคุ้มครองต่อไปอีก 50 ปี นับตั้งแต่ผู้สร้างสรรค์รวมคนสุดท้ายเสียชีวิต ทั้งนี้ กรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์ไทย แนะนำให้เจ้าของลิขสิทธิ์แจ้งข้อมูลลิขสิทธิ์ให้กรมฯ ทราบเพื่อประกอบการพิทักษ์และคุ้มครองสิทธิของเจ้าของลิขสิทธิ์ และเป็นแหล่งข้อมูลสำหรับผู้ต้องการขออนุญาตใช้ลิขสิทธิ์ให้สามารถตรวจค้นเพื่อประโยชน์ในการติดต่อธุรกิจกับเจ้าของลิขสิทธิ์ด้วย

อายุของการคุ้มครองลิขสิทธิ์ในประเทศในเครือช่ายสหภาพ

ยุโรป รวม 27 ประเทศ ประกอบด้วย ออสเตรเลีย เบลเยียม บัลแกเรีย ไชปรัส สาธารณรัฐเช็ก เดนมาร์ก เอสโตเนีย ฟินแลนด์ ฝรั่งเศส เยอรมนี กรีซ ฮังการี ไอร์แลนด์ อิตาลี ลัตเวีย ลิทัวเนีย ลักเซมเบิร์ก มอลตา เนเธอร์แลนด์ โปแลนด์ โปรตุเกส โรมาเนีย สโลวาเกีย สโลวีเนีย สเปน สวีเดน และ สหราชอาณาจักร รวมถึงสวีเดนและฟินแลนด์ ให้มีการคุ้มครอง ลิขสิทธิ์ตลอดอายุของผู้สร้างสรรค์ และคุ้มครองต่อไปอีกเป็นเวลา 70 ปี นับตั้งแต่ผู้สร้างสรรค์ถึงแก่กรรม โดยจะเริ่มนับ ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคมของปีที่ผู้สร้างสรรค์ถึงแก่กรรม ตัวอย่าง เช่น เจ้าของลิขสิทธิ์งานชิ้นหนึ่ง ถึงแก่กรรม เมื่อวันที่ 29 มีนาคม ค.ศ.1941 จะเริ่มนับอายุการคุ้มครองลิขสิทธิ์ ตั้งแต่ วันที่ 01 มกราคม ค.ศ.1941 ถึงปีที่ 70 ในวันที่ 31 ธันวาคม ค.ศ. 2011 และตั้งแต่วันที่ 01 มกราคม ค.ศ. 2012 จะไม่มีการคุ้มครองลิขสิทธิ์งานชิ้นนั้นของบุคคลดังกล่าวอีกต่อไป

ในเยอรมนี การคุ้มครองลิขสิทธิ์งานสร้างสรรค์ให้ไปไปตามกฎหมาย จะต้องกำกับว่า “สงวนลิขสิทธิ์” ในภาษาเยอรมันว่า „Alle Rechte vorbehalten“ ทุกครั้ง ส่วนภาษาอังกฤษคือ “All rights reserved” แม้ว่าในปัจจุบันกฎหมาย ลิขสิทธิ์ในหลายประเทศไม่ได้กำหนดให้กำกับด้วยประโยคดังกล่าว แต่ในประเทศเยอรมนียังต้องกำกับไว้ด้วยทุกครั้ง

เมื่ออายุของการคุ้มครองลิขสิทธิ์สิ้นสุดลง งานนั้นก็จะตกเป็นสาธารณสมบัติ ผู้ใดประสงค์จะนำไปใช้ประโยชน์ก็สามารถกระทำได้ แต่กฎหมายไม่ได้อนุญาตให้บุคคลผู้นั้นเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์คนใหม่

การละเมิดลิขสิทธิ์(Urheberrechtsverletzung)

หมายถึง การนำผลงานของผู้อื่นมาใช้ เผยแพร่ ดัดแปลง ทำซ้ำ โดยผู้เป็นเจ้าของผลงานและเจ้าของลิขสิทธิ์ไม่อนุญาต หรือไม่ได้รับทราบ การนำผลงานที่มีเจ้าของลิขสิทธิ์มาใช้ อาจทำได้โดยมีเงื่อนไขบางประการที่เรียกว่า สัญญาอนุญาต ซึ่งกำหนดโดยเจ้าของลิขสิทธิ์หรือกำหนดโดยกฎหมาย ถ้าไม่ทำตามข้อกำหนดดังกล่าวจะถือว่า ดำเนินการโดยละเมิดลิขสิทธิ์

องค์การระหว่างประเทศที่ดูแลรับผิดชอบเรื่อง การคุ้มครองและป้องกันการละเมิดลิขสิทธิ์ซึ่งเป็นทรัพย์สินทางปัญญา คือองค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก (World Intellectual Property Organization - WIPO) ซึ่งมีสมาชิก 184 ประเทศ และมีสำนักงานตั้งอยู่ที่สวิตเซอร์แลนด์ รวมทั้งมีสนธิสัญญาระหว่างประเทศที่ให้ความคุ้มครองเรื่องลิขสิทธิ์ และป้องกันการละเมิดลิขสิทธิ์ ได้แก่ สนธิสัญญากรุงเบิร์น (Berne three-step test) สนธิสัญญาลิขสิทธิ์ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก (WIPO Copyright Treaty) และ สนธิสัญญาการแสดงผลและสิ่งบันทึกเสียงขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก (WIPO Performances and Phonograms Treaty) นอกจากนี้ ในหลายประเทศ ก็จะมีกรรมทรัพย์สินทาง

ปัญญาเพื่อช่วยกำกับดูแลงานด้านการคุ้มครองและป้องกันการละเมิดลิขสิทธิ์ของประเทศตนด้วย

ในประเทศเยอรมนีมีสมาคม GUV(Gesellschaft zur Verfolgung Urheberrechtsverletzung e.V.)เป็นผู้ดูแล ลิขสิทธิ์ ติดตามและตรวจสอบเกี่ยวกับการละเมิดลิขสิทธิ์ ภาพยนตร์และอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์การบันเทิงทุกรูปแบบ (Film- und Unterhaltungssoftwareindustrie) และ GEMA (Gesellschaft für musikalische Aufführungs- und mechanische Vervielfältigungsrechte) เป็นสมาคมผู้ติดตาม และควบคุมดูแลลิขสิทธิ์ ติดตามและตรวจสอบเกี่ยวกับการ ละเมิดลิขสิทธิ์เพลง

ผลจากการละเมิดลิขสิทธิ์ (Folge der Urheberrechtsverletzung)

ผู้ที่ละเมิดกฎหมายลิขสิทธิ์อาจต้องโทษจำคุกหรือเสียค่าปรับ ซึ่งอาจหมายรวมถึงบุคคลทั่วไปที่ดาวน์โหลด (download) งานที่มีลิขสิทธิ์ไปใช้ส่วนตัวด้วย (ตามมาตรา 106 กฎหมาย ลิขสิทธิ์เยอรมัน)

ข้อมูลจากศูนย์ผู้บริโภค (Verbraucherzentrale Niedersachsen) แจ้งว่า มักจะมีผู้ละเมิดกฎหมายลิขสิทธิ์ โดยไม่ได้เจตนา เช่น ดูภาพยนตร์ ฟังเพลงหรือดาวน์โหลด เพลงเพื่อจะเก็บไว้ฟังเองนั้น แม้ว่าท่านจะได้รับอนุญาตให้ ทำได้ แต่พึงระวังว่า ท่านจะต้องไม่ดาวน์โหลดไฟล์ (file) ที่ แฝงอยู่ในข้อมูลดังกล่าวด้วย เช่น napster, emule, kazaa, edomkey, bittorrent เป็นต้น เพราะไฟล์เหล่านี้เป็นไฟล์ที่ กระจายไฟล์ที่ดาวน์โหลดแล้วส่งต่อไปยังผู้อื่นโดยอัตโนมัติ (File sharing) ซึ่งถือว่าการละเมิดลิขสิทธิ์

นอกจากนี้ คุณไม่ได้รับอนุญาตให้นำภาพของผู้อื่นลง ในเฟซบุ๊ก (Facebook - FB) ของคุณ โดยที่ไม่ได้รับอนุญาต จากเจ้าของรูปภาพนั้นๆ มิฉะนั้นจะ ถือว่าเป็นการละเมิด ลิขสิทธิ์เช่นกัน จึงขอให้ทุกคนใช้ FB ด้วยความระมัดระวัง และขออนุญาตเจ้าของรูปภาพทุกครั้งก่อนนำภาพไปลงใน FB

ทำอย่างไรดีเมื่อได้รับจดหมายเรียกเก็บเงินเนื่องจากการละเมิดลิขสิทธิ์

- ปรึกษาผู้รู้ด้านกฎหมาย เพื่อขอคำแนะนำ
- ตรวจสอบอย่างละเอียด เพื่อหาคำตอบว่า การเรียกร้องให้ ชำระนั้นๆ มีผลบังคับใช้ตามกฎหมายหรือไม่ เขียน จดหมายขอคำอธิบายข้อกล่าวหาและต่อรองเพื่อขอ ลดจำนวนเงินค่าปรับ (หากต้องจ่าย)
- ที่สำคัญคือ การโต้ตอบ/ต่อสู้ข้อกล่าวหาจะต้องอยู่ภายใน ช่วงเวลาที่กฎหมายกำหนดไว้ หากเพิกเฉยหรือโต้ตอบ ข้อกล่าวหาช้าเกินกว่าวันที่กฎหมายกำหนด คุณจะเสียเปรียบในการต่อสู้ข้อกล่าวหาอย่างแน่นอน

ตัวอย่าง

สมาคมและกลุ่มคนไทยที่จัดงานไทยในเยอรมนี มักจะได้ใบเรียกเก็บเงินจากเกมา (GEMA) ซึ่งเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ของเจ้าของลิขสิทธิ์ต่างๆ GEMA (die Gesellschaft für musikalische Aufführungs- und mechanische Vervielfältigungsrechte) คือ สมาคมที่มีสมาชิกส่วนใหญ่เป็นกลุ่มศิลปิน วงดนตรี นักร้องประสานเสียง นักดนตรี ผู้ประพันธ์เพลงฯ ในเยอรมนี ที่ดูแลเรื่องลิขสิทธิ์ด้านดนตรีของสมาชิกทั้งหมดทั้งในเยอรมนีและระหว่างประเทศ และไม่ได้เป็นหน่วยงานราชการของเยอรมนีแต่อย่างใด

เกมาจะมีพนักงาน (สายลับ) อยู่ทั่วเยอรมนี ซึ่งทำหน้าที่ตรวจตราและติดตามข่าวสารต่างๆ จากสื่อทุกประเภท และทุกวัน ๆ จะมีประกาศข่าวการจัดงานที่ไหนและวันใดบ้าง โดยเฉพาะข่าวการจัดงานที่ประกาศเชิญชวนให้ผู้อ่านเข้าไปเที่ยวและชมงาน สายลับเกมาจะแจ้งให้สำนักงานของเกมาในเขตต่างๆ ที่เกี่ยวข้องทราบ จากนั้น เกมาจะส่งใบแจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับการจัดงานนั้น ไปให้แก่ผู้จัดงานกรอกข้อมูลเกี่ยวกับการจัดงานดังกล่าว เช่น ความกว้างสถานที่ที่จัดงาน/จำนวนแขกที่สามารถรองรับได้/ ขยายบัตรผ่านประตูหรือไม่/ เพลงที่เปิดมีเพลงอะไรบ้าง/ ใช้ไมโครโฟนกี่ตัว ฯลฯ เมื่อเกมาได้รับข้อมูลดังกล่าวแล้วจึงจะพิจารณาค่าใช้จ่ายที่ผู้จัดงานจะต้องรับผิดชอบสำหรับค่าลิขสิทธิ์เพลงที่ใช้ในงานนั้น ผู้จัดงานจะได้รับใบเรียกเก็บเงินจากเกมาสำหรับการจัดงานทุกประเภท เช่น งานวันเกิด งานฉลอง งานโรงเรียน ฯลฯ โดยเกมาจะแจ้งว่า ค่าลิขสิทธิ์ที่เก็บได้จากผู้จัดงานหลังจากหักค่าใช้จ่ายการดำเนินงานของเกมาแล้ว จะจัดสรรให้แก่สมาชิกรักแต่งเพลงผู้เป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ ตามข้อมูลความถี่ในการใช้เพลงต่างๆ จึงน่าจะมีเงินมอบให้แก่เจ้าของลิขสิทธิ์เพลงไม่มากนัก นอกจากนี้ เกมายังทำงานร่วมกับบริษัทลิขสิทธิ์ดนตรี (ประเทศไทย) จำกัด หรือ MCT ซึ่งเป็นองค์กรของนักแต่งเพลงไทยที่มุ่งพิทักษ์ผลประโยชน์ทางลิขสิทธิ์ รวมทั้งสนับสนุนให้นักแต่งเพลงสามารถดูแลและบริหารสิทธิได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

กรณีที่เกมาเรียกเก็บค่าลิขสิทธิ์เพลงโดยไม่ให้เหตุผลที่ชัดเจน ไม่ระบุชื่อเพลงที่ขอเก็บเงินค่าลิขสิทธิ์ให้ทราบเป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้อง จึงขอแนะนำให้ผู้จัดงานไทยในเยอรมนีทราบว่า หากคุณได้รับใบเรียกเก็บเงินจากเกมา ขอให้ปรึกษาทนายความ เพื่อขอตรวจสอบและขอข้อมูลเพิ่มเติมก่อน

ตอบคำถามท้ายบท:

ถาม: ชื่อหนังสือแบบ E-Book มาอ่าน สามารถทำสำเนาแล้วส่งไฟล์ให้ผู้อื่นต่อไปได้หรือไม่

ตอบ: ถ้าหนังสือ E-Book เล่มนั้นไม่ระบุข้อความห้ามผลิตซ้ำ (Kopierschutz) ก็สามารถทำได้ แต่ถ้ามี Kopierschutz ก็ไม่สามารถทำได้ เพราะถือเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์

ถาม: ข้อมูลส่วนบุคคล เช่น ชื่อ ภาพถ่าย การอัปโหลด (upload) ข้อมูลขึ้นเว็บไซต์ (website) ถือว่าเป็นการนำข้อมูลส่วนบุคคลไปเผยแพร่หรือไม่ ควรทำหรือไม่ และหากเจ้าตัวไม่อนุญาตให้นำออกเผยแพร่ทาง Internet จะสามารถทำได้หรือไม่ ?

ตอบ: การนำข้อมูลส่วนบุคคลไปเผยแพร่ในเว็บไซต์โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของ และหากการเผยแพร่นั้นมีลักษณะเป็นงานที่มีการจดทะเบียนลิขสิทธิ์ เช่น งานวรรณกรรมหรืองานศิลปกรรม เป็นต้น จะต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์ก่อน มิฉะนั้นจะถือเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์

ถาม: การแปลและการคัดลอกบทความและข้อความของผู้อื่น หรือภาพวาดประกอบหนังสือ เพื่อเป็นการแบ่งปัน (แชร์) ในเฟซบุ๊ก ถือว่าละเมิดลิขสิทธิ์หรือไม่

ตอบ: หนังสือ บทความ ข้อความและภาพวาด ถือเป็นงานลิขสิทธิ์ ประเภทงานวรรณกรรม และงานศิลปกรรม ซึ่งได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย การผลิตซ้ำ (ทำสำเนางานลิขสิทธิ์) ดัดแปลง (แปลหนังสือจากภาษาหนึ่งเป็นอีกภาษาหนึ่ง) หรือการเผยแพร่ต่อสาธารณชน จะต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์ก่อน มิฉะนั้นจะเป็น การละเมิดลิขสิทธิ์ กรณีที่คุณได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์ให้แปลหนังสือดังกล่าวลิขสิทธิ์ของงานแปล ย่อมตกเป็นของผู้แปล เว้นแต่จะมีข้อตกลงไว้เป็นอย่างอื่น สำหรับภาพวาดประกอบหนังสือกรรมทรัพย์สินทางปัญญามีความเห็นเบื้องต้นว่า เพื่อป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้น ขอให้ตรวจสอบเงื่อนไขและขอบเขตของสัญญาอนุญาตว่า รวมถึงภาพประกอบในหนังสือด้วยหรือไม่ การคัดลอกบทความใดๆ ไปเผยแพร่ในเฟซบุ๊ก คุณต้องมั่นใจว่า บทความนั้นได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์แล้ว การแชร์ข้อความ บทความและรูปภาพที่ไม่ได้ขออนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์ และไม่ระบุชื่อเจ้าของลิขสิทธิ์ ถือว่าละเมิดลิขสิทธิ์ จึงขอแนะนำว่า ควรศึกษาเรื่อง สิทธิแห่งการนำไปใช้ (Nutzungsrecht) ให้ถ่องแท้ด้วย

ถาม: ผลงานสร้างสรรค์ทางปัญญาที่มีลิขสิทธิ์ (ส่วนใหญ่จะเป็นด้านวรรณกรรม นาฏกรรม ศิลปกรรม ดนตรี โสตทัศนวัสดุ ภาพยนตร์ สิ่งบันทึกเสียง งานแพร่เสียงภาพ และอื่น ๆ) จะต้องจดทะเบียน เพื่อให้ได้รับความคุ้มครองหรือไม่

ตอบ: การคุ้มครองงานที่สร้างสรรค์ขึ้นมาจากการใช้สติปัญญา ความรู้ ความสามารถและความวิริยะอุตสาหะ จะเป็นของผู้สร้างสรรค์ ลิขสิทธิ์จะเกิดขึ้นทันทีนับตั้งแต่งานนั้นได้มีการสร้างสรรค์ขึ้นมา แต่ทั้งนี้งานดังกล่าวจะต้องมีการรับรู้และไม่จำเป็นต้องนำผลงานดังกล่าวไปขอจดทะเบียนก็ได้ และลิขสิทธิ์เป็นทรัพย์สินที่สามารถ ชื่อ ขาย หรือโอนสิทธิกันได้ ทั้งทางมรดก หรืออื่น ๆ โดยจะต้องทำเป็นลายลักษณ์อักษรหรือทำเป็นสัญญาชัดเจน โดยจะโอนสิทธิทั้งหมดหรือบางส่วนก็ได้

ถาม: ขอทราบมาตรฐานการลงโทษในการละเมิดลิขสิทธิ์

ตอบ: มีมาตรฐานในทางอาญาดังนี้

1. กฎหมายที่ใช้ในการพิจารณาเรื่องนี้เป็นประมวลกฎหมายลิขสิทธิ์
2. ข้อกำหนดตามกฎหมาย ตามกฎหมายบัญญัติว่า
 - 2.1 บุคคลได้นำงานลิขสิทธิ์ เพื่อทำซ้ำ จำหน่าย เผยแพร่หรือนำออกแสดง โดยที่ไม่ได้รับการอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์ บุคคลนั้นอาจต้องโทษอาญา
 - 2.2 บุคคลได้ใช้ชื่อเจ้าของลิขสิทธิ์ในงานที่เจ้าของลิขสิทธิ์ได้สร้างสรรค์ โดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของลิขสิทธิ์ บุคคลนั้นมีความผิดและต้องถูกดำเนินคดีอาญา
 - 2.3 บุคคลในข้อ 2.1 และ 2.2 จะได้รับโทษเพิ่มขึ้น ถ้ากระทำเพื่อการค้า หากทำไร
3. บทลงโทษ ผู้กระทำผิดต้องได้รับโทษจำคุกไม่เกิน 3 ปี หรือโทษปรับ ถ้ากระทำเพื่อการค้า หากทำไร จะต้องได้รับโทษจำคุกไม่เกิน 5 ปี หรือโทษปรับ

บรรณานุกรม:

- ย่อหลักกฎหมายลิขสิทธิ์/ ศาสตราจารย์ไชยยศ เหมะรัชตะ/ ISBN 974-7737-27-2
- CompR, IT- und Computerrecht, Prof.Dr.Jochen Schneider, ISBN 9783423055628 (dtv), ISBN 9783406564802(C.H.Beck)
- <http://www.gesetze-im-internet.de/urhg/>
- Urheberrechtsverletzung und ihre Folgen: Verbraucherzentrale Niedersachsen, <http://www.verbraucherzentrale-niedersachsen.de>
- Regelschutzfrist-Wikipedia, <http://de.wikipedia.org/wiki/Regelschutzfrist>
- Urheberrechtsverletzung-Wikipedia, <http://de.wikipedia.org/wiki/Urheberrechtsverletzung>
- เตือนภัย: „คุณรู้จักเกมา(GEMA)กันแล้วหรือยัง”/ อัญชัญ เสียวรลิ่ง/ นิตยสารดีเล่มที่ 4-2011
- www.ipthailand.go.th

CANANGA
Thai Massage & Spa

รับสมัครพนักงานนวด ด่วน!!!

รายได้ดี full time, part time

นวดไม่เป็นยินดีสอนให้

พร้อมมีห้องให้เช่า 250 ยูโร

รุ่มน้ำ ไฟ ขนาด 35 ตรม.

หากท่านใดสนใจกรุณาติดต่อราน

Cananga Thai Massage & Spa

Tel. 09132/ 754 0300

Mobile. 01522/ 8731791

www.canangathaimassage-herzogenaurach.de

เทศกาลส่งความสุข - Orange Media Works

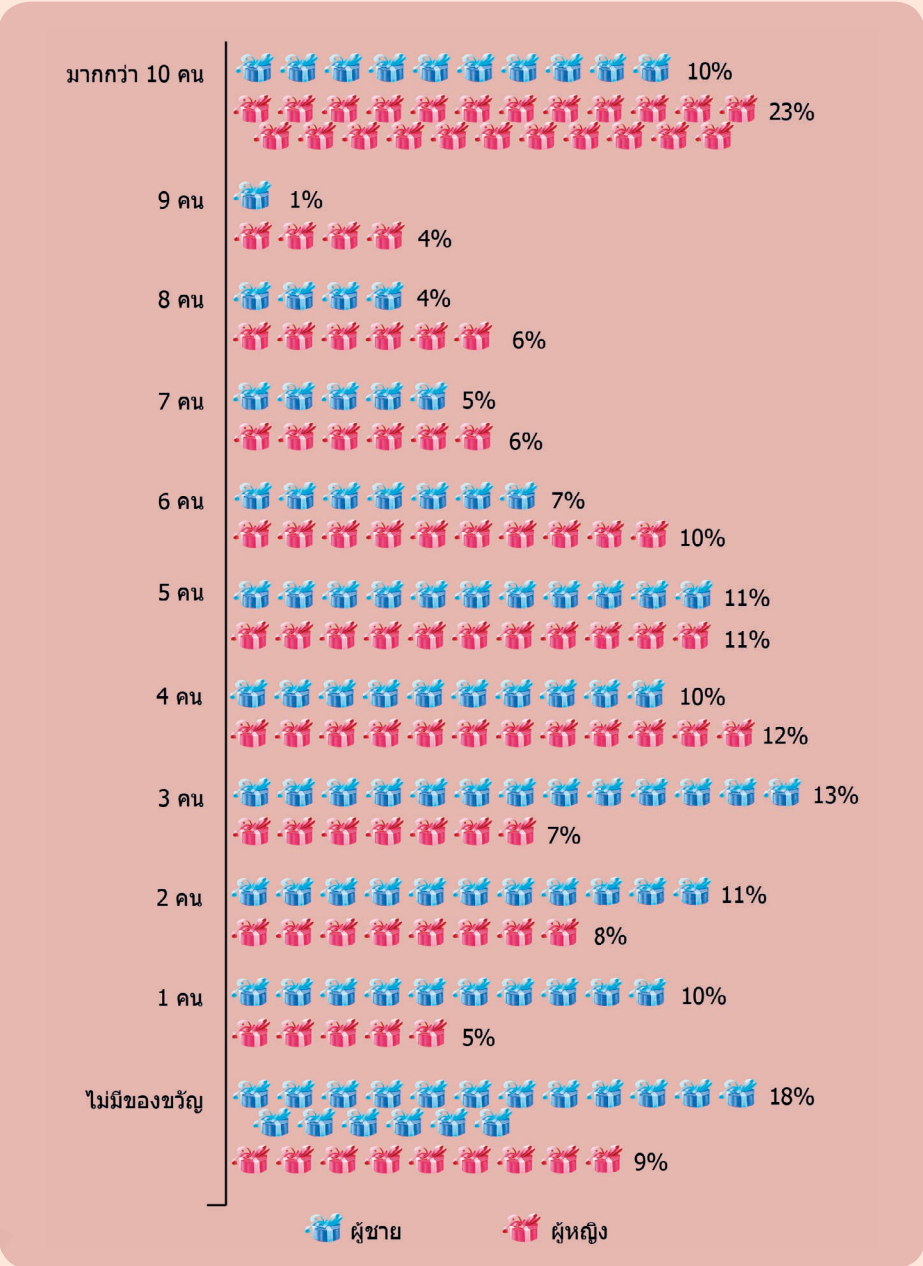
สวัสดีค่ะ ใกล้จะถึงเทศกาลคริสต์มาสและวันส่งท้ายปีเก่า ตอนรับปีใหม่นั้นแล้วนะคะ หลายๆ ท่านคงกำลังวุ่นอยู่กับการหาซื้อของขวัญให้แก่คนในครอบครัว ญาติๆ เพื่อนๆ จากแบบสอบถาม **“คุณซื้อของขวัญให้คนรอบข้างกี่คนในเทศกาลคริสต์มาส”** ด้านขวามือนี้ จะเห็นได้ว่าคุณผู้หญิงส่วนใหญ่ (23%) จะซื้อของขวัญให้คนรอบข้างมากกว่า 10 คนขึ้นไป ส่วนคุณผู้ชายนั้นไม่นิยมให้ของขวัญ (18%) หรือถ้าจะซื้อให้ก็ประมาณ 1 - 5 คน ดังนั้นเราจึงมีไอเดียมาฝากคุณผู้หญิงที่มีเพื่อนเยอะ เป็นการส่งความสุขแบบง่ายๆ ที่ทำเองได้ (ข้อมูลทางสถิติ Yahoo, Statista 2013)

กระเช้าผลไม้ แต่งด้วยริบบิ้นสวยๆ เป็นของขวัญที่ดีที่สุดสำหรับคนรักสุขภาพ และผู้สูงวัย สามารถเลือกซื้อผลไม้ตามฤดูกาลได้ในห้างสะดวกซื้อ หรือมาร์เก็ตที่เก็บสดๆ จากต้น วิตามินยังอยู่ครบนำกระดาษเช็ดปากลายสวยๆ รองกันตะกร้า จากนั้นค่อยๆ บรรจุเรียงให้ผลไม้ไม่เบียดเบียด

การ์ดทำมือ จะเป็นโปสการ์ดหรือเป็นการ์ดพับได้ก็ได้ ใส่ไอเดียตามใจเราเลยคะ ติดสติ๊กเกอร์หรือมาสติ๊กเกอร์ลายน่ารักๆ กระดาษ โบว์ ใครที่วาดรูปเก่ง ก็โชว์ฝีมือลงโน่นได้เลย แต่สำหรับคนที่ไม่ถนัดวาดรูป ลองไปหาซื้อตัวปั๊มที่มีแพทเทิร์นน่ารักๆ พร้อมหมึกสีสวยๆ ปั๊มจินตนาการของคุณออกมา ผู้ที่ได้รับการดอวยพรนี้จะต้องปลื้มใจมากเชียวละ เพราะคุณตั้งใจทำมันกับมือ และที่สำคัญมันมีเพียงใบเดียวในโลก

หากมีเวลาว่างลองอบ **คุกกี้แบบต่างๆ** คุกกี้บางคนอบเพื่อทานเองที่บ้าน ลองใส่โหลหรือแพคเก็ตน่ารักๆ ผูกโบว์ประดับให้ดูสวยงาม แนนการ์ดอวยพรไปด้วยอีกสักใบ อบ 1 ครั้ง สามารถส่งมอบความหอมหวานออรอยของคุกกี้ ให้กับคนที่คุณรักได้หลายคนทีเดียว

เซอร์ไพรส์ด้วย **E-Cards** แม้สมัยนี้จะมีโปรแกรมแชทได้ทันทีในสมาร์ตโฟนมากมาย แต่ข้อดีของการส่งอีการ์ดก็คือ ฟรี สวย และส่งล่วงหน้าได้ หากวันสิ้นปีคุณไปเที่ยวกับครอบครัว กลัวลืมส่งคำอวยพรให้เพื่อนๆ แนะนำวิธีนี้เลยคะ อย่างน้อยผู้รับก็ยิ้ม ที่คุณนึกถึงเขา

แนะนำหนังสือ - ดนทา:

กลับจากเมืองไทยคราวนี้ได้หนังสือมีรางวัลขนาด ซึ่งปีที่สามนี้มีรางวัลที่สองแต่เป็นรางวัลดีเด่นร่วมถึงสองเล่มพร้อมๆ กันเลย หนังสือสองเล่มนี้แตกต่างกันโดยสิ้นเชิงทั้งเนื้อหาและวิธีการประพันธ์ แต่นำอ่านทั้งสองเล่ม

เล่มแรกคือ ก่อนสิ้นรุ่งอรุณแห่งฝัน บทบันทึกชีวิตการต่อสู้ทั้ง “ใน” และ “นอก” ของหญิงไทยใจแกร่ง - เขียนโดยสิริจรุฑาไพ (มาเรีย) ประพันธ์คู่ศรี ค่อยๆ อ่านไปที่ละหน้า ถ้าผู้อ่านมีเวลาละเลียด หนังสือเล่มนี้ก็เหมาะกับการค่อยๆ อ่าน วางไว้แล้วกลับมาอ่านใหม่ ผู้เขียนตั้งหน้าแสวงหายาวนาน และผ่านการตามหาความฝัน และหาตัวเอง ถ้าผู้อ่านเป็นพวกชอบแอ็คชั่น หนังสือเล่มนี้คงไม่เหมาะ เพราะผู้เขียนตามหาตัวเองนานมาก กว่าที่จะเจออีกอันกลับไปหลายต้น แต่ถ้าชอบเรื่องเนิบๆ หนังสือเล่มนี้เหมาะมาก เรื่องย่อที่คัดมาจาก เซเลบ ออนไลน์ กล่าวไว้ว่า - “ก่อนสิ้นรุ่งอรุณแห่งฝัน บอกเล่าเรื่องราวความฝัน ความหวัง การรอคอย การมุ่งแสวงหารวมถึงการคาดหวังของเด็กหญิงคนหนึ่งที่เกิดในแผ่นดินอีสานของประเทศไทยที่ต้องใช้ทั้งความอดกลั้นอดทนต่อสู้ และให้กำลังใจตัวเองมากกว่าหลายคนบนโลกใบนี้ เส้นทางเดินชีวิตที่เต็มไปด้วยปัญหา มีทุกข์ มีสุข มีสมหวังและผิดหวังเปรียบเหมือนท่วงทำนองของดนตรีหลายชนิดผสมผสานกันไปมา ทั้งลูกทุ่ง ลูกกรุง บลูส์ แจ๊ส เรกเก้จ จนถึงร็อคคอร์ พังค์ร็อคบรอสก็ว่าได้มองแง่บวกก็อาจคิดได้ว่าเป็นความโชคดีของชีวิตหนึ่งที่ได้เดินรำไปกับจังหวะของดนตรีหลายแบบหลายแนวมันไม่ซ้ำซากจำเจดีแล้วมันยังทำให้มีความตื่นเต้นเร้าใจพร้อมการได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ อยู่ตลอดเวลา นั้นหมายถึงการเพิ่มความแข็งแกร่งให้ชีวิตและจิตวิญญาณของตนให้รอดพ้นจากสิ่งเร้าต่างๆ ที่ก่อกวนอยู่รอบๆ ตัวเราทุกเมื่อเชื่อวัน แต่ก็ไม่ใช้ทุกคนที่จะหลุดพ้นจากท่วงทำนองเหล่านั้นได้ถ้าจิตใจไม่แข็งแรงพอ

ก่อนสิ้นรุ่งอรุณแห่งฝัน เสมือนเป็นบันทึกชีวิตของคนคนหนึ่งที่ได้เดินทางผ่านเรื่องราวต่างๆ มากมายทั้งร้ายทั้งดีมีหลายมุมที่น่าเรียนรู้สามารถหยิบยิบบางส่วนหรืออาจจะหยิบมาทั้งหมดแล้วนำมาประกอบและปรับใช้ในชีวิตประจำวันประจำเดือน ประจำปี กระทั่งประจำใจของตัวเองก็ได้ไม่ผิดกฎกติกาแต่ประการใด”

เล่มที่สอง คือ พฤษมาตา เขียนโดยแพทยหญิงชิตวาลี ศรีสุข หนังสือเล่มนี้ได้รับการยกย่องว่าเป็นกรณีศึกษาทางสังคมวิทยาอย่างเยี่ยมยอด ผู้เขียนได้เปรียบเทียบมารดาในแบบต่าง ๆ เป็นต้นไม้ชนิดต่าง ๆ ที่เติบโตหยั่งรากลึก เพื่อออกดอกซึ่งเปรียบเทียบเป็นลูก ประสบการณ์จริงของแม่ลูกยี่สิบคู่เหล่านั้นสะท้อนใจ ทั้งให้เราคิดถึงไปหลายวัน และทำให้เราคิดไปได้หลายแง่มุม ที่สุดแล้วแม่ไม่ว่าจะเป็นอย่างไรก็ตาม แม่ทุกคนก็รักและพร้อมจะเสียสละให้ลูกด้วยกันทุกคน แม่บางครั้งแม่หลายคนจะผลักดันให้ลูกต้องเดินไปในทางที่ผิดพลาด เพราะเหตุการณ์ในเวลานั้น ๆ หรือไม่ว่าจะเป็นเพราะโลก โภจร หลง แม่บางคนช่วยให้เราไม่เดินตามทางอันพาให้เป็นทุกข์เหล่านั้น เราได้รับรู้ประสบการณ์เหล่านี้ด้วยสายตาของผู้เขียนซึ่งเสนอภาพด้วยสายตาเป็นกลาง

Die deutsche Grammatik ไวยากรณ์เยอรมัน - ดุณาแ้ว

Zahlwort/ Zahlwörter ตำบลจำนวน/ การอ่านตัวเลข

เป็นอย่างไรกันบ้างหมอย เมื่ออ่านเอกสารที่เป็นภาษาเยอรมัน จะสะดุดทุกตรึงหากมีตัวเลขโผล่ขึ้นมาหรือเมื่อต้องบอกเบอร์โทรศัพท์ หรือเมื่อบอกจำนวนตั้งแต่ ยี่สิบขึ้นไปในกรณีต่างๆ เช่น วายุ ปีเกิด หรือจำนวนเงิน เป็นต้น มักจะต้องตีใจเป็นภาษาไทยก่อน แล้วจึงบอกเป็นภาษาเยอรมันได้ พุ้เขียนก็มีอาการเช่นเดียวกัน

Zahlwörter [Zahl + Wort/ Wörter] Zahl มาจากรากศัพท์คำเดียวกับ zählen ที่แปลว่า นับ Zahlwörter คือคำแสดง/ บอกจำนวน die Menge, Anzahl มาก/ น้อย บอกเวลา Uhrzeit, Datum และ ลำดับที่ เป็นต้น

คำที่ใช้ถาม

- Wie viel? Wie viele? เมื่อต้องการรู้หรือบอกจำนวน Mengenangaben เช่น/
 - Wie viele Geschwister haben Sie? คุณมีพี่น้องกี่คน (คะ) → Ich habe (7) sieben Geschwister, davon (6) sechs Schwestern, aber nur (1) einen Bruder.
 - Wie viel kostet das? ทั้งหมดราคาเท่าไร → Zusammen sind es 12 (zwölf) Euro und 85 (fünfundachtzig) Cent.
 - Wie viele Flaschen Wein hat er gekauft? เขาซื้อไวน์มากี่ขวด → 10 (zehn) Kisten mit je 12 (zwölf) Flaschen. สิบลกล่อง (ลัง) ลัง (กล่อง) ละ สิบลสองขวด
- Wann? Um wieviel Uhr? เมื่อต้องการรู้หรือบอกเวลา Zeitangeben เช่น
 - Wann ist die Party? งานจะจัดขึ้นเมื่อไร (คะ) → Am Freitag, den 12.08. อ่านว่า ... den zwölften achten หรือ ... den zwölften August วันศุกร์ที่สิบสอง เดือนแปด
 - Um wie viel Uhr beginnt *sie? งานเริ่มเมื่อไร → Ab 20 (zwanzig) Uhr sind die Gäste willkommen. ตั้งแต่ยี่สิบนาทีกา (สองทุ่ม) เป็นต้นไปเชิญแขกเข้างาน (คะ) *sie = die Party
 - Wie lange dauert *sie? งานจะใช้เวลาเท่าไร → Nur 6 (sechs) Stunden oder bis maximal 2 (zwei) Uhr. หกชั่วโมงเท่านั้นจนถึงตีสอง (02.00 น.) *sie = die Party

การบอกจำนวน อ่านตัวเลข แยกเป็นประเภท มีดังนี้: (ไวยากรณ์สัณนิท)

- Kardinalzahlen หรือ Grundzahl-en คือตัวเลขพื้นฐาน จำนวนนับตามปกติ
 - eins, zwei, drei, zehn, (ein) hundert, dreitausend เช่น zwei Autos, vier Tage, zehn Euro, dreitausend Menschen
 - หลักล้านขึ้นไป เป็นคำนามเพศหญิง จึงต้องเขียนตัวใหญ่ eine Million, sechs Milliarden, die Million, zwei Millionen, die Milliarde, drei Milliarden, die Billion, vier Billionen
 - ** Die Zahl "1" อ่านว่า: eins
 - เลข "1" เมื่อจำนวนหนึ่ง อยู่หน้าคำนาม (คือคำที่มี der, die, das; ein, eine ทั้งหลาย) จะต้องผัน deklinieren ให้เข้ากับหน้าที่ของคำนามนั้นๆ และผันตามกฎ der unbestimmte Artikel „ein“ คือชนิดไม่เจาะจง
 - Ich habe (1) einen Sohn und (1) eine Tochter. Haben Sie Kinder? Ja, (1) ein (= ein Kind)
 - Haben Sie (1) einen Euro für mich?. Hier ist (1) ein Euro für Sie. จะเห็นว่าจำนวนหนึ่ง เท่ากัน แต่เมื่ออ่าน หรือเขียนเป็นอักษรตรงกัน โดยมีกฎไวยากรณ์กำหนด และถ้า "1" มี bestimmte Artikel คือ der, die, das นำหน้า ก็ต้องผัน "1" ตามกฎของ bestimmte Artikel
 - Sag das noch einmal, bitte! พูดอีกครั้งเถอะนะ → OK, aber nur dieses eine Mal, dann Schluss! ตกลง คราวนี้อีกครั้งเดี๋ยวนะ แล้วพอกันที
 - คำบอกจำนวนอื่นๆ ประเภทนี้ไม่ต้องผัน เช่น Horst hat drei Kinder. หรือ Horst ist Vater von drei Kindern. ก็ได้ (นาย Horst มีลูกสามคน)

- Ordinalzahlen หรือ Ordnungszahlen เลขลำดับที่ (เป็นการจัดลำดับ/ ขั้นตอน) ภาษาไทยจะมีคำว่า "ที่" นำหน้า ภาษาเยอรมันเวลาเขียนเป็นตัวเลขจะมีจุด "." ท้ายตัวเลข เวลาอ่านต้องผันไปตามกฎไวยากรณ์ เพราะเป็นลำดับที่ของอะไร และ "อะไร" คือ คำนาม ตัวอย่าง เช่น 1., 2., 3., 4., ... / erste, zweite, dritte, vierte เช่น erster Tag/ der erste Tag, das dritte Kind . เป็นต้น ข้อสังเกต ได้แก่
 - ที่หนึ่ง หรือ "แรก" ภาษาเยอรมันคือ erst-e / "1." (ตัวท้ายจะเปลี่ยนไปตามการผัน) อีกตัวคือ "3." ที่สาม เยอรมันจะเป็น „dritt-e“
 - ลำดับที่ „2. – 19.“ เติม -t เข้าไปท้ายคำ Kardinalzahlen เมื่อนำไปใช้ต้องผัน: viert-, fünft-, sechst-, neunt-, ... เช่น Das ist schon sein viertes Bier. Der neunte Monat ist September.
 - ลำดับที่ „20.“ ขึ้นไป เติม -st เข้าไปท้ายคำ Kardinalzahlen เมื่อนำไปใช้ต้องผัน: zwanzigst-, zweiunddreißigst-, siebenundachtzigst เมื่อนำไปใช้ต้องผัน เช่น
 - Heute ist der 23.10.2013. Heute haben wir den 23.10. อ่านและเขียนเป็นตัวหนังสือว่า ... der dreiundzwanzigste zehnte (Oktober) zweitausenddreizehn และ ... den dreiundzwanzigsten zehnten (Oktober) ตามลำดับ
 - Er feiert seinen 50. Geburtstag. = Er feiert seinen fünfzigsten Geburtstag. คือ Nun ist er 50 (fünfzig) Jahre alt.
- Bruchzahlen คือ ตัวเลขแสดงเศษส่วนจะมี "... el" เติมเข้าไปท้ายคำ Ordinalzahlen นอกจาก ครึ่ง ½ = ein halb หรือ die Hälfte, หนึ่งครึ่ง 1½ = eineinhalb หรือ anderthalb
 - ครึ่งชั่วโมง = (½) eine halbe Stunde

- (1 ½) หนึ่งชั่วโมงครึ่ง eineinhalb Stunden เป็นพหูพจน์ เพราะเกินหนึ่งชั่วโมง
- 1/3 ein Drittel, 2/5 zwei Fünftel, 3/10 drei Zehntel, ..เป็นคำนาม das เขียนตัวใหญ่.

4. Multiplikationswörter คือจำนวนทวิคูณ ภาษาไทยจะใช้ "... เท่า" คำแสดงจำนวนทวิคูณนี้สร้างโดยเติม "...fach" เข้าไปท้ายคำ Kardinalzahlen

- einfach, (zweifach) = doppelt, dreifach, fünffach, zwanzigfach, tausendfach, zigfach, ..หลายเท่า.

ที่กล่าวมาข้างต้นนี้ คือ ประเภทของการบอกจำนวนอย่างละเอียด โดยย่อ และมีอีกหลายประเภทที่ยังไม่ได้กล่าวถึง เรียกว่า bestimmte Zahlwörter และยังมีกรบอกจำนวนแบบไม่เจาะจงว่ามากน้อยเพียงใด เรียกว่า unbeatimmte Zahlwörter ประเภทนี้เราใช้กันบ่อยๆ เช่น

- **มาก:** viel, viele, zahlreich, unzählig, alle
- **น้อย:** wenig, einige, ein paar, etwas, ein bisschen เป็นต้น

ผู้อ่านอาจจะเบื่อกับคำว่า "ผัน" แต่เป็นสิ่งหลีกเลี่ยงไม่ได้เมื่อเรียนภาษาเยอรมัน เพราะเป็นหลักภาษา(กฎข้อบังคับ)ของภาษาเยอรมัน การสร้างและการใช้คำในภาษาเยอรมัน แตกต่างจากหลักภาษาไทย คำในภาษาไทยเป็นคำสำเร็จรูป นำมาแต่งเป็นประโยคได้เลย แต่หลักภาษาเยอรมันไม่ได้เป็นเช่นนั้น คำศัพท์เยอรมันในพจนานุกรมเป็นคำ "กลาง ๆ" ไม่ใช่คำสำเร็จรูป เมื่อนำมาใช้จึงต้องปรับเปลี่ยน "ผัน" รูปของคำนั้นตามหลักภาษา และไวยากรณ์ให้กลมกลืนกับความหมายและ คำอื่นในประโยค ภาษาไทยใช้คำว่า "ผัน" ภาษาเยอรมัน แบ่งเป็น Deklination/ deklinieren และ Konjugation/ konjugieren ผันคำกริยา

ขอจบการเขียนครั้งนี้ด้วยประโยคที่ไปลอกเขามาว่า *Deutsch lernen ist nicht schwer, Deutsch richtig anwenden, dagegen sehr. เรียนภาษาเยอรมันนั้นไม่ยาก(หรอก) แต่เอาไปใช้ให้ถูกต้อง (นี่สิ) ...ซะมดเลย*

Quellennachweis: mein-deutschbuch.de, Wikipedia

วิธีอ่านตัวเลขหลากหลายรูปแบบ:

- 60% sechzig Prozent
- 10,15 % zehn Komma eins fünf Prozent
- 0,2 ‰ null Komma zwei Promille
- ¼ ein Viertel
- ¾ drei Viertel
- 1½ kg eineinhalb, anderthalb Kilogramm
- 1 Pfd. ein Pfund, 1 Pfd. sind 500 (fünfhundert) Gramm oder ein ½ halbes Kilogramm.
- 100 l einhundert Liter
- 100 km/h einhundert Stundenkilometer
- 15 m² fünfzehn Quadratmeter. ตารางเมตร
- 20 m³ zwanzig Kubikmeter ลูกบาศก์เมตร
- 15°C fünfzehn Grad Celsius
- - 13°C minus dreizehn Grad หรือ dreizehn grad unter null

Jahreszahlen ตัวเลขบอกวัน เดือน ปี

- 01.04.2007 Heute ist der erste April zweitausendsieben.
- 02.04. Morgen haben wir den zweiten April. Morgen ist der zweite vierte
- am 16.12.1976 am sechzehnten zwölften neunzehnhundertsechundsiebzig oder am sechzehnten Dezember neunzehnhundertsechundsiebzig

เดือนความจำ:

- **อย่าลืมนะว่า „1“** ถ้าไม่มีคำตามหลังมาจะอ่านว่า eins เหมือนเวลานับ หนึ่ง สอง สาม eins, zwei, drei ...
- **ตัวอย่างบอกเวลา:** Wir treffen uns um 13:00 Uhr = Wir treffen uns um dreizehn Uhr. หรือ Wir treffen uns um eins พูดว่า Wir treffen uns um ein Uhr. ก็ได้เช่นกัน (ส่วน eine Uhr แปลว่า นาฬิกา หนึ่งเรือน)
- **ถ้าเป็น 13:15 Uhr, 13:30 Uhr, 13:45 Uhr, 13:55 Uhr.** ในภาษาพูดก็จะเป็น Es ist Viertel nach eins, halb zwei, Viertel vor zwei, fünf vor zwei ตามลำดับ ซึ่งในภาษาพูด การบอกเวลาจะแตกต่างกันไปในแต่ละภาคอีกด้วย
- **ลำดับของหัวข้อ** ข้อ/ประการแรก = erstens เขียนเป็นตัวเลข ตามด้วยจุด 1. (2. ... zweitens, 3. ... drittens) อย่างที่เขียนหัวข้อแยกประเภทของคำบอกจำนวน 1. Kardinalzahlen ... ก็ต้องอ่านว่า erstens Kar ข้อต่อไปก็ 2. zweitens แล้ว 3. drittens และ 4. viertens

การใช้ไ้มยมก -อาจารย์สุรรัตน์ นิษาพัฒน์

สวัสดิ์: ผู้อ่านทุกท่าน ฉบับนี้ผู้เขียนจะบอกกล่าวถึงการไ้มยมกหรือยมก (๓) ซึ่งน่าจะเป็นเรื่องที่ผู้ใช้ภาษาไทยหลายคนเกิดความไม่แน่ใจหรือบางตรงก็ลังเลใจเวลาที่ตนเองจะต้องเขียนข้อความภาษาไทยแต่ละตรง

หลักการไ้มยมกนั้นจะมีระบุไว้ในหนังสือ "หลักเกณฑ์การใช้เครื่องหมายวรรคตอนและเครื่องหมายอื่นๆ หลักเกณฑ์การเว้นวรรค หลักเกณฑ์การเขียนคำย่อ" ของราชบัณฑิตยสถานซึ่งพิมพ์เผยแพร่มาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2530 ดังที่ผู้เขียนจะกล่าวถึงต่อไปนี้

"ไ้มยมกหรือยมก" เป็นชื่อเครื่องหมายวรรคตอนหนึ่ง มีรูปเขียนดังนี้ "๓" การใช้ไ้มยมกนั้นจะใช้เขียนหลังคำ วลี หรือประโยค เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจว่า วลี หรือประโยคนั้นๆ อีกครั้งหนึ่ง เช่น

- **ซ้ำคำ** เช่น เด็กเล็ก ๆ อ่านว่า เด็กเล็ก เล็ก
- **ซ้ำวลี** เช่น แต่ละวัน ๆ อ่านว่า แต่ละวัน แต่ละวัน
- **ซ้ำประโยค** เช่น มีเสียงตะโกนว่า "ไฟไหม้" อ่านว่า มีเสียงตะโกนว่า ไฟไหม้ ไฟไหม้

ส่วนกรณีที่ห้ามใช้ไ้มยมกนั้น มีระบุไว้ว่า

1. เป็นคำคนละบทคนละความกัน เช่น
 - เขาเคยมาที่นี่ทุกวันๆ นี่ไม่มา ควรเขียนว่า เขาเคยมาที่นี่ทุกวัน วันนี่ไม่มา (คนละความ)
 - เขาซื้อสี 5 กระป๋องๆ ละ 50 บาท ควรเขียนว่า เขาซื้อสี 5 กระป๋อง กระป๋องละ 50 บาท (คนละความและคนละชนิดของคำ)
2. เป็นรูปคำ 2 พยางค์ที่มีเสียงซ้ำกัน เช่น
 - คำว่า "นานา" หมายถึง ต่างๆ เช่น นานาชาติ นานาประการ อาหารนานาชนิด เป็นต้น
 - คำว่า "จะจะ" หมายถึง ชัดเจน เช่น เห็นอยู่จะจะ เขียนจะจะ เป็นต้น
3. เป็นคำคนละชนิดกัน เช่น
 - คนๆ นี้ ควรเขียนว่า คนคนนี้ (คำแรกเป็นสามาณยนามหรือนามทั่วไปไม่เจาะจง คำหลังเป็นลักษณนาม)
 - นายดำดำนา ควรเขียนว่า นายดำดำนา (คำแรกเป็นวิสามาณยนามหรือนามเฉพาะ คำหลังเป็นคำกริยา)
4. อยู่ในคำประพันธ์ เช่น

รอนรอนสุริยไ้อ	อัสดง
เรื่อยเรื่อยลับเมรุลง	คำแล้ว
รอนรอนจิตจำนง	นุชพี เพียงแม่
เรื่อยเรื่อยเรื่อยมคอยแก้ว	คล้ายคล้าย เรียมเหลียว

(บทเห่ชมนกในกาพย์เห่เรือ เจ้าฟ้าธรรมาธิเบศร)

อย่างไรก็ดีในกลบทซึ่งเป็นคำประพันธ์ลักษณะหนึ่ง บางกลบทได้กำหนดให้ใช้ไ้มยมกได้

ส่วนเรื่องการเขียนหรือการพิมพ์เครื่องหมายไ้มยมกนั้นจะต้องเขียนหรือพิมพ์เครื่องหมายนี้ติดข้อความที่ต้องการซ้ำแล้วจึงเว้นวรรค เช่น "วันหนึ่งๆ ฉันแทบไม่มีเวลาพักผ่อนเลย" การเขียนลักษณะดังกล่าวนี้มีปรากฏในเอกสารสมุดไทยโบราณ พบว่ามีการเขียนไ้มยมกติดข้อความที่ต้องการซ้ำ และในปัจจุบันระบบการพิมพ์และการจัดหน้าของโรงพิมพ์ของสำนักพิมพ์ต่างๆ ก็ระบุให้เขียนไ้มยมกติดข้อความเช่นกัน

ทีมงานของเราประกอบด้วยแพทย์ผู้เชี่ยวชาญและบุคลากรที่มีคุณภาพมากด้วยประสบการณ์

บริการของเรา

- ลดGRAM, เสริมGRAM โดยไม่ต้องผ่าตัด
- ลบรอยเหี่ยวย่นด้วย Collagen, Hyaluron, Botox
- เติมร่องแก้มให้สวยอิมเมียมีราดี
- ปรับสภาพผิวขาวเนียนสดใสดูอ่อนกว่าวัย (ใบหน้า หรือ ทั้งตัว)
- สัก คิ้ว, ขอบตา, ขอบปาก, ริมฝีปากถาวร, ลบรอยสักถาวร
- ลดไขมันทั่วตัวหรือเฉพาะส่วน
- แก้ปัญหา สิว, ฝ้า, จุดด่างดำ, กระ
- ถอนขนถาวร บริเวณที่ต้องการ
- ทำเล็บมือเล็บเท้า... ฯลฯ

****เปิดให้บริการในส่วนของชาลอนด้วยคะ****

เปิดสอนหลักสูตร

- คอสเมติก (รับรองโดยแพทย์)
- การทำเล็บเท้า (รับรองโดยแพทย์)
- การต่อเล็บ, การดีไซด์เล็บ
- การสัก คิ้ว, ขอบตา, ขอบปาก, ริมฝีปาก ถาวร
- สปาเพื่อฟื้นฟูสุขภาพ
- นวดกดจุดฝ่าเท้าแบบไทยและทิเบต
- นวดไทยแผนโบราณ, นวดอาโรมาเทราพี
- นวดหินร้อน, นวดน้ำมัน,
- นวดกดจุดหัวแบบชิวาสี, นวดกดจุดตัวแบบชิวาสี
- นวดหน้าผอนคลาย, นวดลดความอ้วน
- แต่งหน้ากลางวันกลางคืน... ฯลฯ

***** หมายเหตุ *****

นักเรียนที่จบหลักสูตรทุกท่านจะได้รับประกาศนียบัตร ที่ถูกต้องตามกฎหมายเยอรมันสามารถนำไป ใช้ประกอบ อาชีพ ได้ทั้งในประเทศ เยอรมนี และประเทศในยุโรป
บริการให้คำปรึกษา สำหรับนักเรียนในเรื่องการเรียนและการจัดหา สถานที่พักให้สำหรับนักเรียนที่ต้องเดินทางไกล

**** ข่าวใหม่ล่าสุด **** SP-Kosmetik เปิดสอนหลักสูตรการทำผลิตภัณฑ์สปาจากวัตถุดิบที่มีอยู่ในเยอรมนี อาทิเช่น น้ำมันนวด, ครีมพอกหน้า ฯลฯ เพื่อเป็นการลดต้นทุนในการนำเข้าสินค้าและเปิดบริการให้คำปรึกษา เรื่องการบริหารจัดการธุรกิจสปา

ช่วงนี้

เรามีหลักสูตรการเรียนแบบแพคเกจในราคาพิเศษสุด

ติดต่อสอบถามได้ที่ โทร : 069 -24248835 มือถือ : 0175 - 2401185

ดนตรี บิดคุณ

สวัสดีครับ ชีวิตบนเส้นทางดนตรีของผมก็เหมือนคนธรรมดาทั่วไป โดยดนตรีที่คนทั่วไปนึกถึงอาจจะเป็นดนตรีสากล (Western music) แต่เส้นทางดนตรีของผมเป็นเส้นทางดนตรีไทย ซึ่งในปัจจุบันมีเพื่อนร่วมเส้นทาง (ดนตรีไทย) ไม่มากนัก และเป็นที่น่าประหลาดใจยิ่งที่ชีวิตของเด็กชายในครอบครัวเชื้อสายจีนที่อยู่ในแวดวงค้าขายตามแบบฉบับของบรรพบุรุษได้หันเหเข้าไปสู่วงดนตรีไทยในยุคสมัยที่สุนทรียศาสตร์ได้ถูกวัตถุนิยมแซงหน้าอย่างหาของวางแทรกตัวเข้าได้ยากยิ่ง

ช่วงปิดภาคเรียนเมื่อผมอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนจะก้าวสู่ปีสุดท้ายของระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ครอบครัวของผมต้องการจะให้ผมทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ในช่วงปิดภาคเรียนดังกล่าว โดยมี 2 ตัวเลือกร่วมกัน คือ ภาษาจีน และดนตรีไทย ซึ่งคนละแนวกันเลย และด้วยความที่เป็นเด็กที่ใช้ความรู้สึกและคิดแบบเด็กว่า ถ้าเรียนภาษาจีน เราแน่ แต่ถ้ายิ่งเรียนดนตรีไทยอย่างน้อยก็มีลูกพี่ลูกน้องที่เขารับรู้ดนตรีไทยอยู่แล้วเป็นเพื่อน ผมจึงตัดสินใจเรียนดนตรีไทย โดยตั้งใจว่าจะเรียนซิม เพราะชอบวรรณกรรมสามก๊กตอนขงเบ้งตีซิม แต่เมื่อสมัครเรียนตีซิม ครูท่านแนะนำให้เรียนระนาด เพราะเป็นผู้ชาย และลูกพี่ลูกน้องของผมก็เรียนตีระนาดอยู่แล้ว เขาเรียนระนาดเอก ให้ผมเรียนระนาดทุ้ม จะได้ตีคู่กัน ผมก็ตกลงตามที่ครูแนะนำครับ เรื่องการเรียนตีซิมก็เลือนหายไป ผมเรียนตีระนาดมาอย่างต่อเนื่อง จากวันผ่นสู่เดือน จากเดือนเคลื่อนเป็นปี จนล่วงเข้าปีที่ 10 แล้วครับ รู้ตัวอีกทีก็หลงรักดนตรีไทยจนถอนตัวไม่ขึ้นเสียแล้ว แต่

ที่แน่นอนคือ ผมเลือกเรียนดนตรีไทยต่อในระดับอุดมศึกษา เนื่องจากดนตรีไทยทำให้ผมเข้าใจอารมณ์และความรู้สึกที่ดี ๆ หลายอย่าง ทำให้ผมเป็นผมได้เช่นทุกวันนี้ บางคนอาจพูดว่าเรียนดนตรีไทยเพราะไม่มีอะไรจะเรียน แต่จะไม่ใช้คำตอบของผมเป็นแน่แท้ เพราะผมเชื่อว่าการได้เกิดเป็นมนุษย์นั้นยากนัก แต่ถ้าได้เกิดมาเป็นมนุษย์ที่ได้เล่นดนตรีไทย เข้าใจ ตีมีค่า กับดุริยรส ยิ่งยากกว่ามหาศาล

ช่วงที่มาเดินสายสอนดนตรีไทย มีหลายคนตั้งคำถามกับผม ผมขอถือโอกาสตอบในที่นี้

• **ความประทับใจในดนตรี หรือเครื่องดนตรีไทย เช่น ทำไมเลือกเรียนระนาด**

บางคนเหงา ต้องออกไปพบปะพูดคุยกับเพื่อนฝูง ส่วนผมโชคดีกว่าคนอื่น ๆ ที่มีดนตรีเป็นกัลยาณมิตรที่ดีเสมอมา ความเหงาเลยอยู่กับผมได้ไม่นานนักก็หายไป เพราะกัลยาณมิตรที่ชื่อว่า ระนาด ซิม ซอ ซลุ่ย ซ้อง จะเข้ ฯลฯ ไม่เคยปล่อยให้ผมไว้ลำพังให้อ้างว้างในโลกอย่างเดียวดาย เสียงของเครื่องดนตรีคอยถามไถ่สารทุกข์สุขดิบตลอดเวลา ทำให้ผมประทับใจและไม่สามารถทอดทิ้งกัลยาณมิตรเหล่านี้ได้เลย แต่ทำไมถึงเลือกตีระนาด ระนาดของผมอาจจะไม่ตรงกับความเข้าใจของบุคคลทั่วไป เมื่อพูดถึงระนาด คนทั่วไปจะต้องนึกถึงระนาดเอก แต่เครื่องมือที่ประทับใจผมคือ ระนาดทุ้ม ซึ่งหลายคนเข้าใจว่า เป็นระนาดโท เพราะมีระนาดเอกแล้วต้องมีระนาดโท ที่มาของชื่อระนาดทุ้มก็เนื่องจากเสียงของระนาดทุ้มนั้นทุ้มสม

ชื่อ บทบาทของระนาดทุ้มในวงดนตรีไทยก็เหมือนตัวตลก จะหยอกเย้า หลอกล้อเครื่องดนตรีอื่น ๆ ในวงเดียวกัน เช่น ระนาดเอก ซ้องวงใหญ่ ซ้องวงเล็ก โดยจะแซงหน้าบ้าง หน่วงท้ายบ้าง กระโดดโลดเต้นไปมาบ้าง ประเดี๋ยวก็ล้อเลียนเครื่องดนตรีชิ้นโน้นที่ ขึ้นนี้ที ด้วยเหตุนี้ ผมจึงเป็นนักดนตรีในตำแหน่งที่คนดนตรีไทยเขาเรียกว่า “คนทุ้ม”

• **ได้ประสบการณ์ และเรียนรู้อะไรจากการไปแสดงดนตรีไทยในประเทศต่างๆ**

ประสบการณ์จากการเดินทางไปเผยแพร่วัฒนธรรมในประเทศต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย ใต้หวัน เกาหลีใต้ และประเทศเพื่อนบ้าน ผมรู้สึกเป็นเกียรติ ที่ครูบาอาจารย์ในสาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ศึกษาท่านเมตตาและไว้วางใจให้โอกาสผมไปแสดงดนตรีไทย การไปเผยแพร่วัฒนธรรม ดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย ไม่ใช่เพียงการนำเสนอของไทยฝ่ายเดียวเท่านั้น แต่ในทางกลับกัน ผมก็ได้เก็บเกี่ยวประสบการณ์อันล้ำค่ากลับเมืองไทยด้วยทุกครั้ง ถ้าหากว่าสายการบินต่าง ๆ เขาขานนำหน้าประสบการณ์ ผมคงต้องเสีย ค่าน้ำหนักเกินไม่น้อยเลยทีเดียว

การไปแสดงดนตรีไทยในต่างประเทศทุกครั้งจะเป็นบทเรียนสอนผมได้เป็นอย่างดี แม้ประเทศที่ไปแล้วถึง 5 ครั้ง เช่น มาเลเซีย แต่ทุกครั้งก็จะมีมุมมองที่แปลกใหม่เสมอ การไปต่างประเทศนั้น บางคนอาจเรียกว่า เป็นการเปิดโลกทัศน์หรือเสริมวิสัยทัศน์ และ สำหรับผม การไปต่างประเทศหรือไปต่างจังหวัดทุกครั้ง ทำให้ผมรู้คุณค่าของความรู้

และเวลา แม้เราจะไม่มีวันที่จะเรียนรู้ทุกสิ่งในโลก ได้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์ เราก็ไม่ควรที่จะละเลยสิ่งต่าง ๆ ที่ทำให้เรามีความรู้เพิ่มขึ้น อาจารย์ของผมท่านหนึ่งสอนไว้ว่า “การเรียนรู้ที่ดี ก็เหมือนการชุดบ่อทราย ถ้าจะชุดให้ลึกก็จะต้องชุดให้กว้างด้วย” เราจะไม่มีวันชุดบ่อทรายให้ลึกโดยที่ปากบ่อแคบได้เลย เพราะทรายจะลงไปถมตัวเองอยู่เรื่อยไป ถ้าเราจะชุดให้ลึกเราต้องขยายปากบ่อให้กว้าง หมายความว่ายิ่งลึกต้องยิ่งกว้าง เจกเช่นการเรียนรู้นั่นเอง ทำให้ผมชอบการเดินทาง บางครั้งก็เหมือนการออกธุดงค์ สนุกและอึดเอมทุกครั้งที่ได้ออกสู่โลกกว้าง ผมจึงไม่เคยที่จะปฏิเสธการเดินทางไม่ว่าจะสะดวกสบายหรือลำบาก การเดินทางของแต่ละคนอาจไม่เหมือนกัน แต่จุดมุ่งหมายน่าจะเหมือนกันคือ แสวงหาความสุข เพียงแต่บทนิยามคำว่า “ความสุข” ของแต่ละคนจะหมายถึงอะไร แต่ผมพบความสุขในแบบของผมแล้วครับ

- *ดนตรีไทยมีความเหมือนกันหรือต่างกับกับดนตรีของประเทศเพื่อนบ้านในเอเชียอย่างไร*
ก่อนอื่นผมขอเรียนว่า ดนตรีไม่ใช่ของของใครชาติใดชาติหนึ่ง ดนตรีมีมานานพอ ๆ กับมนุษย์ แต่เมื่อเอาเส้นแบ่งทางอธิปไตยและดินแดนมากันว่า เราเป็นไทย เขาเป็นลาว เธอเป็นเขมร คุณเป็นพม่า แต่ดนตรีไม่มีเส้นแบ่งและไม่มีอุปสรรค เมื่อเราเรียกการเล่นดนตรีของไทยว่าดนตรีไทย เพราะเราฝึกและเรียนแบบไทย เขาฝึกและเรียนแบบลาวแบบเขมร การเล่นดนตรีแบบเขาจึงเป็นดนตรีลาวดนตรีเขมร แต่ดนตรีมีการแลกเปลี่ยนไปมา ย้าย

จากนั้นมานี้ จากนี้ไปโน้น เพราะฉะนั้น เมื่อไทยมีขนาด ซอ ปี่ ขลุ่ย จะเข้ ซิม ซ้อง ประเทศเพื่อนบ้านของไทยก็มีเครื่องดนตรีที่คล้ายคลึงกันด้วย แต่อาจเรียกชื่อแตกต่างกันไป โดยมีลักษณะการบรรเลง รวมถึง ลักษณะการถ่ายทอดอัตลักษณ์ของเครื่องดนตรีที่แตกต่างกัน และเพลงที่มีท่วงทำนองและชื่อเพลงที่คล้ายคลึงหรือแตกต่างกันด้วย

ผมคิดว่า เครื่องดนตรีก็เป็นเช่นเครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน ที่ทุกประเทศสามารถประดิษฐ์คิดค้นขึ้นมาและสามารถนำไปใช้งานได้ โดยอาจขอหยิบยืมไปใช้โดยนำไปปรับปรุง แก้ไขให้เหมาะสมตามแต่ละซอ

ประเทศในกลุ่มอาเซียน เช่น อินโดนีเซีย มาเลเซีย ก็มีวงดนตรีพื้นเมืองคือ วงกาเมลัน เทียบเคียงก็คงน่าจะคล้ายกับวงปี่พาทย์บ้านไทย แต่เครื่องดนตรีจะมีลักษณะที่ต่างออกไปจากของไทย โทนเสียง หรือเพลง ก็ฟังไพเราะไปอีกแบบ ส่วนพม่า ก็มีวงดนตรีพื้นเมือง ซึ่งรูปทรงของเครื่องดนตรีพม่าจะมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว เมื่อเห็นก็จะทราบได้ทันทีว่าเป็นเครื่องดนตรีพม่า มีทำนองเพลงที่ไพเราะแปลกหูไปอีกแบบ

- *เดินทางมาเยอรมนีครั้งนี้ อยากทำหรือคาดหวังอะไรไว้*

การเดินทางมาเยอรมนีครั้งนี้ก็ด้วยความกรุณาของครูเก่งที่ไว้วางใจให้ผมมาทำหน้าที่แทน และด้วยน้ำใจของพี่ ๆ คนไทยที่อยู่ในเยอรมนี ทำให้ผมสามารถนำดนตรีไทยที่เป็นสมบัติศิลป์แห่งแดนสยามให้ทะยานลัดฟ้ามาสู่อ้อมอกอذنอบอุ่นของ

คนไทยผู้มีใจภักดีรักวัฒนธรรมในเยอรมนี สิ่งที่ยากทำก็คือ ทำหน้าที่ครูผู้ถ่ายทอดวิชาเท่าที่ผมมีแม้ความรู้อาจจะไม่ได้เลิศ แต่จะทุ่มเทอย่างเต็มที่ กำลังความสามารถ ทั้งนี้ ความมีน้ำใจของพี่ ๆ ที่เยอรมนี ตลอดจนความตั้งใจและเอาใจใส่ต่อการเรียนดนตรีไทยของนักเรียนเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ผมมีกำลังใจในการสอนและถ่ายทอดความรู้ด้านดนตรีไทยให้นักเรียนในเยอรมนีด้วยความความสุขและด้วยความยินดีเป็นอย่างยิ่ง

สิ่งที่คาดหวังจากการสอนดนตรีไทยในเยอรมนี คือ การมีส่วนร่วมและเป็นส่วนหนึ่ง ในการให้ความช่วยเหลือคนไทยในเยอรมนีที่จะยังคงความเป็นไทยด้านดนตรีไทยในภูมิภาคยุโรป และจะเก็บเกี่ยวประสบการณ์ทุกอย่างจากการเดินทางมาเยอรมนีครั้งนี้ บันทึกไว้ในความทรงจำและจะนำไปถ่ายทอดสู่คนอื่นและยังประโยชน์สืบต่อไป หากอัลเบิร์ต ไอสไตน์ กล่าวไว้ว่า “จินตนาการ สำคัญกว่าความรู้” ผมก็จะขอบอกว่า “ประสบการณ์ เป็นต้นกำเนิดแห่งจินตนาการ” เสมือนเชื้อไฟที่ทำให้ผมสามารถทำหน้าที่ครูดนตรีไทยในเมืองฝรั่งได้ต่อไป

ครูต๋อด

15 มิ.ย. 2556

ด้วยรัก จากใจของกองบรรณา

ดร. พัทยา เรือนแก้ว, Bielefeld, Nordrhein Westfalen นักวิจัย และนักวิชาการอิสระ จบปริญญาเอกสังคมวิทยาจาก มหาวิทยาลัยบิลเฟลด์ เยอรมนี ทำหน้าที่หัวหน้าบรรณาธิการ “ปีใหม่นี้ขอให้ทุกท่านมีความสุขกับสิ่งที่ฝัน และผลักดันให้เป็นสิ่งที่จับต้องได้นะคะ”

อัญชัญ เสียรลิ่ง(ต้อม) Stockach-Wahlwies am Bodensee, Baden-Württemberg ลามและนักแปล ครู สอนภาษาไทยและเยอรมัน อาสาสมัคร จบการศึกษาจากคณะมนุษยศาสตร์ เอกภาษาเยอรมัน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ทำหน้าที่บรรณาธิการจัดพิมพ์ ฝ่ายสมาชิกสัมพันธ์ ประชาสัมพันธ์ การตลาดและฝ่ายบัญชีของนิตยสารดี “ขออวยพรให้ผู้อ่านและแฟนคลับทุกท่านมีความสุขสดใสในชีวิต มีความสุขกับสิ่งที่ตนเองทำอยู่ มีรอยยิ้มให้ตนเองและคนที่อยู่รอบตัว และขอให้ประสบความสำเร็จในสิ่งที่ปรารถนา”

นามปากก “ป้าวลัย” คอลัมน์ครัวดี วลัยวัลย์ อัลเบรช (วัลย์) Esslingen, Baden-Württemberg สอนภาษาไทย สอนทำอาหารไทย ที่ Beta Supermarkt Stuttgart, “ขอให้คนไทยรักกัน และช่วยกันสร้างเสริมสังคมไทยที่ดีงามในต่างแดน”

นามปากก “โกตจำเป็น, เพลงกระปี่, แม่ลิซ่า, ยอดโยทะกา, แม่บ้านเมืองทูน, แม่ลิ่งน้อย” ออร์ณี ไฟเฟอร์ (แ่มน้อย) Thun, Switzerland ปัจจุบันมีอาชีพ แม่บ้านสมองใส กับงานอดิเรกอีกมากมาย กายกองอาศัยอยู่ที่เมืองทูนประเทศ สวิตเซอร์แลนด์ “ด้วยว่าข้าพเจ้านั้นเป็นแค่ปุถุชน คนเดินดิน จึงไม่มีพรวิเศษใดๆ จะมอบให้ท่านผู้อ่าน กระนั้นข้าพเจ้าก็ยังเปี่ยมไปด้วยความหวังว่า ผู้อ่านทุกท่านจะพบเจอแต่สิ่งดีๆ และมีความสุข กับทุกๆ วันตลอดปี 2557”

พษมลวรรณ เกริกสุวรรณชัย (เล) Pasamolwan Kerksuwanc (Lek), Bangkok, Thailand ปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศิลปากร ปริญญาโทมหาวิทยาลัยบิลเฟลด์ ประเทศเยอรมนี ปัจจุบันเป็นบรรณาธิการนิตยสาร Thailand Makeover (free copy) และ Webmaster ของเว็บไซต์ www.beautifulclub.com “ขออวยพรให้แฟน ๆ นิตยสารมากมีความสุข ความเจริญ สิ่งใดขอให้สมปรารถนาตลอดปี 2014 ค่ะ”

ภัทริรา หาญสกุล (หน่อง), Bangkok, Thailand ผู้จัดการทั่วไปสายงานพัฒนาผลิตภัณฑ์และการตลาด โครงการพัฒนาสวนพระองค์ บริษัท มงคลชัยพัฒนา จำกัด ปริญญาตรี นิเทศศาสตร์บัณฑิต (การหนังสือพิมพ์) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปริญญาโท พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนการเศรษฐกิจสาขาวิเคราะห์และประเมินโครงการ) สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (นิด้า) “ขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัย จงดลบันดาลให้ทุกท่านจงประสบแต่ความสุข มีสุขภาพ พลานามัย แข็งแรงสมบูรณ์ ร่ำรวยไม่เลิกตลอดปี และตลอดไป.....”

นามปากก “หนุ่มเรียม” ธนายุทธ ฆ้องเสนาะ (เรียม/ Badminton Chorus), Bangkok จบการศึกษาปริญญาตรีบัญชีบัณฑิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ อาชีพผู้ช่วยผู้สอบบัญชี “ปีใหม่นี้ขออนุญบาลมีช่วยให้ทุกคนสมปรารถนา มีความสุขทวมฟ้า ไร้โรคภัยสุขภาพแข็งแรงทั้งกายและใจสุขสันต์ปีใหม่นะครับ”

นามปากก “คนเกาะ/ สามพร” แก้วแก้ว ดิงเจอร์ “แก้ว”, London, England อาชีพหลักเป็นแม่บ้าน อาชีพรองคือพอมีเวลว่างก็มาเขียนและแปลหนังสือ จบป.ตรี อักษรศาสตร์ จุฬา และ M.A. Kent State, USA “ขออวยพรทุกท่านให้สนุกสนานกับชีวิตในปัจจุบันกาล ไม่ว่าจะต้นปี กลางปี หรือ ปลายปี”

นัฐพงษ์ บุตรดี-ยูเฟอร์ (นัฐ) Marl, Nordrhein Westfalen จบการศึกษาระดับปริญญาโทที่เมือง Dusseldorf ปัจจุบันเป็นผู้จัดการและบริหารโรงแรมสี่ดาวในเยอรมัน “มายิ้มต้อนรับปีใหม่กันครับ และผมขออวยพรให้ทุกท่านพร้อมทั้งครอบครัวมีความสุขและสุขภาพแข็งแรง ตลอดจนถึงใจไปถึงยังจุดหมายดังที่ได้ตั้งใจเอาไว้ในปีใหม่นี้ครับ”

สุริรัตน์ นิชาพัฒน์ (อาจาแจ่มใส), Bangkok, Thailand หัวหน้าภาควิชาภาษาไทย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ปริญญาอักษรศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร “ขออำนาจแห่งคุณความดี สิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย จงช่วยอำนวยพรให้ผู้อ่านทุกท่านมีความสุข ความสมหวัง แลพลังกายใจในการเริ่มต้นปีใหม่อ่างเข้มแข็งค่ะ”

รณาริการ ทิมงาน และนักเขียน “ดี”

รณชัย (เล็ก) suwachai Thailand วิทยาลัยศิลปกร ัยบีเลอพลด์ ธิการบริหาร Makeover Vebmaster .beauties- นิตยสารดี เจริญ คิด อดนาตลอด

โสภภาพร คอร์ซ (หย่ง) , Frankfurt, Hessen นักข่าว/นักเขียน/นักแปลอิสระ ปริญญาตรี รัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยศิลปกร สัมพันธระหวางประเทศ (เกียรตินิยมอันดับ 1)/ ปริญญาโทที่ National University of Singapore ด้านเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ธิการบริหาร ศึกษา /ปริญญาโทอีกสองใบที่ Indiana University - Bloomington ด้านนโยบาย สาธารณะ และสื่อสารมวลชน “ขออำนาจคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายในสากลโลก จงดลบันดาลให้คุณผู้อ่านชาวดีมาก คณะทำงานทุกคน ประสบแต่ความสุขสวัสดิ์ในปีใหม่ 2557 ขอให้มีความสุขพลานามัยที่แข็งแรง คิดสิ่งใดก็สมปรารถนาทุกท่านคะ”

นามปากกา “หลิว ลูลม” อัมพร วอลคเกอร์ (หลิว) Erlangen, Bayern จบปริญญาตรีรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหงย้ายมาอยู่เยอรมนีตั้งแต่ปี.ศ 1984 ปัจจุบันเป็นประธานชมรมไทยเพื่อเพื่อนไทย เมืองแอร์ลิ่งเงินหัวหน้ากลุ่มครูอาสาสอนภาษาไทย สอนภาษาไทยให้ชาวเยอรมันสอนและสาธิกรการทำอาหารไทยที่VHS และเป็นล่าม “ปีใหม่นี้ ขอให้คลาย จากทุกขโศก ให้ปลอดโรค พ้นภัย ที่มัวหมอง ให้มีโชค มากลมา ด้วยเงินทอง ที่หมายปอง ให้สมหวัง ตั้งใจเทอญ” Wishing you good time, good health, good cheer and a very Happy New Year!

นามปากกา “คนหลงเที่ยว” คอลัมน์ท่องเที่ยวไทย ญาศมิน สเตาสส์(อู๋), Köln จบการศึกษาอุตสาหกรรมการ ท่องเที่ยว ม.ราชภัฏสวนดุสิต ปัจจุบันเป็นที่ปรึกษการ ตลาด บริษัท Multitronik GmbH อาศัยอยู่ที่ Hennef bei Bonn “ขออวยพร ให้ คุณผู้อ่าน ที่รักทุกท่าน มีความสุข คิดสิ่งใดขอให้สมปรารถนา อย่าลืม ดูแลตัวเอง ด้วยการออกกำลังกายบ้าง เพื่อสุขภาพที่ดีและอารมณ์แจ่มใสคะ (จะได้ไม่ต้องไปหาหมอและกินยา)”

นามปากกา “หมูติดมันส์”, Bangkok, Thailand บัทมา อินโด (โอ) อาชีพรับราชการ จบ ป.โท ตอนนี้อยู่กรุงเทพฯ “ปีใหม่ ฟ่ำใหม่ ขออำนาจคุณพระศรีรัตนตรัย นำสิ่งดีๆที่เป็นมงคลมาสู่ผู้อ่านทุกท่าน”

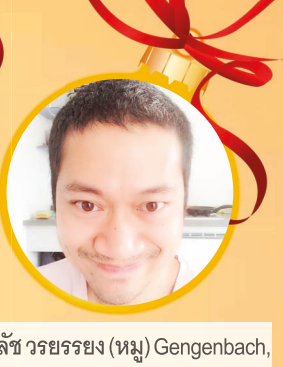

นามปากกา “เจ้าหญิงพองน้ำ” จิราภรณ์ (นาง) , Bangkok ,Thailand เป็นข้าของราชการ รับใช้ประชาชนทั่วไปทุกหมู่เหล่าไม่เลือกที่รักมักที่ชังและเชื่อว่าทุกคนมีความเสมอภาคเท่าเทียมกัน เคยพลัดพจากจากบ้านเกิดไปทำงานเลี้ยงชีพที่บราซิล ปัจจุบันย้ายกลับมาสู่แดนดงในอยู่กรุงเทพฯ เมืองฟ้าอมรเช่นเดิมแล้ว ทำงานทุกอย่างที่นายมอบหมายและไม่ใช่งานผิดกฎหมาย ไม่ได้จับวิศกรรมศาสตร์หรือสถาปัตยกรรมศาสตร์แต่ทุกวันนี้ดูแลโครงการก่อสร้างระดับร้อยล้านอยู่ 2 โครงการ หากดำเนินงานผิดพลาดอาจได้เข้าไปทิวเรือเงินจำแบบคงคืนสักวัน จึงต้องใช้ความระมัดระวังในการทำงานอย่างเต็มที่จบการศึกษาปริญญาตรีด้านศิลปศาสตรจากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่และมหาวิทยาลัย รามคำแหง “ขออาราธนาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายในสากลโลกให้ช่วยดลบันดาลให้คณะผู้จัดทำ D Magazine และผู้อ่านทุกคนมีความสุขกายที่แข็งแรงและสุขภาพใจที่เข้มแข็งมั่นคง ประสบความสำเร็จ ในอาชีพการงานมีครอบครัวที่อบอุ่นและเป็นที่ยรักของทุกคนตลอดไปนะคะด้วยความรักและความปรารถนาดี”

รณชัย (เล็ก) suwachai Thailand วิทยาลัยศิลปกร ัยบีเลอพลด์ ธิการบริหาร Makeover Vebmaster .beauties- นิตยสารดี เจริญ คิด อดนาตลอด

พรภนา คซุจ (หญิง) Würzburg, Baden-Württemberg จบการศึกษาจากคณะอักษรศาสตร์ เอกภาษาเยอรมัน มหาวิทยาลัยศิลปกร ขณะนี้กำลังศึกษาต่อคณะ บริหารธุรกิจ สาขาการจัดการสื่อสารมวลชน (Medienmanagement) อาชีพกราฟฟิคดีไซน์เนอร์ “ขออวยพรให้ทีมงานนิตยสารดีและผู้อ่านที่นักรักทุกท่านมีความสุขมากๆ หน้าที่การงานก้าวหน้า สุขภาพกายแข็งแรง ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ จิตใจแจ่มใส และขอให้โชคดีตลอดปี ๒๕๕๗ ค่ะ”

ชลัษ วยรยรง (หมู) Gengenbach, Baden-Württemberg ปริญญาตรีดุริยางคศาสตร์ บัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปกร ปริญญาโทดนตรีบำบัดจาก SRH Hochschule Heidelberg ประเทศเยอรมนี ปัจจุบันทำงานที่ คลินิกแห่งหนึ่งใน Gengenbach ประเทศเยอรมนี “ขอให้ท่านผู้อ่านประสบแต่ความสุข ความเจริญในวาระขึ้นปีใหม่นี้ สิ่งใดที่ไม่ดีก็ขอให้หมดไปพร้อมกับปีเก่า เริ่มต้นปีใหม่ด้วยสิ่งดีๆ มีชีวิตที่ดีตลอดทั้งปีด้วยเทอญ”

เบญจมาศ คลิงเลอร์ (เบญ) Glashütte, Hessen อดีตครูการศึกษาออกโรงเรียน จังหวัดชลบุรี กลุ่มเป้าหมาย พิเศษ เพิ่มศักยภาพหญิงผู้ด้อยโอกาส ปัจจุบันเป็นเว็บมาสเตอร์ของนิตยสารดี “ในปีใหม่นี้ เบญขอให้ พรดี พรประเสริฐ พรสวรรค์ พรแสวง ในทิวหลา จงนำพาให้ผู้อ่านดีนั้น สุขสันต์ ให้ทุกวันนี้แจ่มใส ให้มีสุขสมภิมภยมหมาย สุขสำราญตลอดเทอญ”

ภาพจาก <http://www.tz-online.de>

ทำใบขับขี่เยอรมัน -fahrs ตรวจจับ

ฉันเป็นคนไม่ชอบขับรถ ไม่เคยนึกอยากมีรถด้วยว่าไม่มีปัญญาจะทำซื้อด้วยตัวเอง และรู้สึกว่ามันเป็นภาระ ไปไหนมาไหนต้องหาที่จอดให้เสียเวลา เป็นกังวลว่ารถจะหาย เห็นยอร์ดติด สู้นั่งรถไฟพามาหาหนะเธอ ดีกว่า อ่านหนังสือได้จบเป็นเล่มๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับคนที่นั่งไปกลับ หมอชิต - อ่อนนุช อย่างฉัน ถึงป้ายบู๊บ ก็สะดุดตุกลงเลย

แต่ฉันก็ได้ขับรถในกรุงเทพฯ อยู่ปีกว่า ได้ใบขับขี่เมื่ออายุ 26 ปี ตอนไปสอบที่กรมขนส่ง รู้สึกอย่างรุนแรงว่าตัวเองแถมมาก เพราะมีแต่ละอ่อนวัย ๑๘ ทั้งสิ้น หน้าใสๆ เดินชนกันแดงๆๆ มีป่าแกเนี่ยอยู่คนเดียว แต่ไม่เป็นไร ถึงจะเป็นป่า แต่ก็ขับรตดีแม็ก(เกียร์อัตโนมัติ)ไปสอบนะเพี้ย คุณแม่บอกว่าเขาเห็นแคร์รถ เขาก็ให้ผ่านแล้ว ฮ่า... ใครที่ไหนจะบ้าเอารถกระบะไปสอบขับรถนะ

ฉันไม่เคยคิดจะขับรถในเยอรมนีเลย ด้วยเหตุที่ว่าใครๆ ก็บอกว่าได้ใบขับขี่ยากมาก ได้ยากได้เย็นเหลือเกิน ตกแล้วตกอีก บ้างก็ว่าทฤษฎียากกว่า บ้างก็ว่าปฏิบัติสันทกว่า แถมต้องมีเงินถุกเงินถึงเตรียมตั้งคไว้เลยอย่างน้อยๆ 2,000 ยูโร บ้านที่ฉันอยู่ปัจจุบันก็ไม่จำเป็นต้องมีรถ เพราะรถไฟ, รถรางสาธารณะสะดวกมาก แต่เวลาเห็นคุณหมาป่า

ขับรถทางไกล ก็สงสาร อยากช่วย แต่ให้ขับกระปุกในเยอรมนีเนี่ย อืม... ขอผ่านอะ

อยู่มาได้เกือบ 2 ปี ก็มีคนมาชวนให้ไปทำใบขับขี่ โดยบอกว่าถ้าเราย้ายมาอยู่ที่ยังไม่เกิน 3 ปี และเรามีใบขับขี่มาแล้ว เราสามารถทำ Umschreibung ได้ ประมาณว่าเขาไปขับขี่ที่มีมาเปลี่ยน โดยเรายังคงต้องสอบทฤษฎีและปฏิบัติให้ผ่าน แต่จะไม่โดนบังคับให้เรียนทฤษฎี และเราไม่ต้องเรียน Sonderfahrt หรือที่เรียกว่าชั่วโมงพิเศษได้แก่การขับรถตอนกลางคืน, ขับรถบนเขาได้บ้างนทางยาวๆ ซึ่งนักเรียนใหม่จะโดนบังคับเรียน 12 ชม. พวกเราเรียนแต่ชม.ปกติ จนคิดว่าพร้อมสอบแล้วก็ไปสอบได้เลย

นับเป็นโอกาสอันดีที่จะได้ช่วยสามีประหยัดเงินไปได้อย่างน้อย 4-500 ยูโร ที่สำคัญ มันเป็นสิทธิที่เราพึงมีพึงได้ ก่อนที่จะหายไป ฉันก็เลยเออะ ลองทำดู

นอกจากนั้น ระดับชั้นของใบขับขี่ก็ยังมีการแบ่งแยกไว้อย่างชัดเจน ว่าถ้าสอบเกียร์อัตโนมัติ ก็จะได้ใบขับขี่ที่ขับได้เฉพาะเกียร์อัตโนมัติเท่านั้น ไม่มีสิทธิไปขับกระปุก แต่ถ้าสอบกระปุก มีสิทธิขับได้ทั้งอัตโนมัติและกระปุก ดังนั้นเพื่อความคุ้มค่า (แต่ถ้าปากคนเรียน) ก็ควรจะไปเรียนกระปุกละ

ขบวนการของมันไม่ต่างจากผู้เริ่มใหม่ นั่นคือ

1. เราต้องสมัครเรียนในโรงเรียนสอนขับรถ ซึ่งเลือกได้ตามอำเภอใจ ส่วนใหญ่ก็เลือกที่ใกล้บ้าน ที่สะดวกจะไปเรียนได้ง่าย หรืออาจจะเลือกที่ค่าใช้จ่ายถูกที่สุด, ตารางเรียนทฤษฎีสะดวก ก็แล้วแต่ ฉันเลือกเรียนที่ใกล้บ้าน มีตารางเรียนตอนเช้า เหมาะกับผู้มีเวลาวางสู้อย่างฉัน (ทำยังไงจะขยันไปเรียนเนอะ) ค่าสมัคร 99 ยูโร ที่อื่นอาจจะมากกว่าหรือน้อยกว่านี้ได้นะ
2. ไปเรียนคอร์สปฐมพยาบาล และตรวจสายตาซึ่งจะเรียนเสร็จใน 1 วัน นอกจากนั้นก็ต้องถ่ายรูปด้วย ถ้าจำไม่ผิดประมาณ 20 ยูโร และสายตาฉันก็ผ่านอย่างเสียนยาแต่งผ้าแปด เพราะวุ้นและเย็บมากจนแม่แต่เลนส์ที่ใส่อยู่ในปัจจุบันก็ไม่สามารรถให้ความคมชัดได้เหมือนปกติ
3. เอาใบขับขี่ที่มีอยู่ไปแปล โดยต้องแปลจากศูนย์ที่ได้รับการรับรองที่ถูกต้อง ก็คือ ADAC โดนไปอีก 60 ยูโร
4. เอาเอกสารทั้งหมด ไปยื่นที่สำนักงานใบขับขี่ ค่าดำเนินการ 60 กว่ายูโร ในระหว่างที่ดำเนินการนั้น เราสามารถเริ่มเรียนทฤษฎีได้เลย แต่จะสอบได้ก็ต่อเมื่อเอกสารถูกส่งกลับไปที่โรงเรียนแล้ว

ทั้งหมดทั้งสิ้นนี้ยังไม่รวมค่าหนังสือเรียน 25 ยูโร และชุดข้อสอบอีก 25 ยูโร ซึ่งจะซื้อหรือไม่ก็ได้ แต่ส่วนใหญ่ก็จะซื้อข้อสอบมาลองทำกัน

สรุปว่า หมดค่าใช้จ่ายพื้นฐานไปแล้ว 300 ยูโร สอบทฤษฎีอีก 100 สอบปฏิบัติเกือบ 200 (ถ้าผ่านครั้งแรกทั้งคู่) ส่วนชั่วโมงเรียนนั้น ที่โรงเรียนฉันอยู่ที่ 29 ต่อชั่วโมง ชั่วโมงพิเศษ 39 ยูโรต่อชั่วโมง ก็สิบชั่วโมงก็คูณเข้าไป มันจึงถึงหลักพันได้โดยง่ายจริงๆ

ภาคทฤษฎี

แบ่งเป็น 14 วิชา เริ่มเรียนอันไหนก่อนก็ได้ เรียนให้ครบก็แล้วกัน เนื้อหามีตั้งแต่ ความพร้อมของคนขับ, ป้ายจราจรต่างๆ, ความประพฤติบนท้องถนน เช่น เลี้ยว หรือให้ทางอย่างไร ในกรณีต่างๆ กัน, วิธีปฏิบัติต่อคนเดินถนน, รถจักรยาน, รถแทรกเตอร์ ฯลฯ, การใช้ถนนแบบต่างๆ (ถนนในโซน 30, ถนนทางเดียว, ถนนในเมือง, ถนนนอกเมือง ฯลฯ), การบำรุงรักษารถ, การแก้ไขปัญหาเบื้องต้น ฯลฯ และกฎระเบียบอีกสารพัด สอนแม้กระทั่งการคำนวณระยะเบรก, ระยะตัดสินใจ ฯลฯ

เยอะจนฉันรู้สึกว่ะ เอ๊ะ... แล้วที่เมืองไทยเราเรียนอะไรกันมันนะ ทำไมมันไม่เห็นเยอะมากมายขนาดนี้เลย

การเรียนการสอนจะเป็นภาษาเยอรมัน แต่เวลาสอบสามารถเลือกสอบเป็นภาษาอื่นๆ ที่ถนัดได้ ภาษาไทยก็มีนะคะ แต่ว่าอาจจะมีค่าแปลแบบประหลาดๆ บ้าง

นอกจากไปนั่งเรียนแล้ว สิ่งสำคัญก็คือการทำชุดข้อสอบ ซึ่งเรียกว่า Fragebogen ซึ่งมีทั้งหมดประมาณ 55 ชุด เข้าใจว่ามีคำถามทั้งสิ้นประมาณ 900 กว่าข้อ ซึ่งมันก็จะวนกันไปมาใน 55 ชุดนี้ บางข้อซ้ำมากหน่อย บางข้อซ้ำน้อยหน่อย แต่ละชุดจะมี 30 คำถาม เป็นคำถามพื้นฐาน 20 ข้อ คำถามเทคนิค 10 ข้อ แต่ละข้อมีคะแนนไม่เท่ากันตั้งแต่ 2-5 คะแนน ผิดได้ไม่เกิน 10 ถ้าผิดข้อละ 5 คะแนน 2 ข้อ ซึ่งเท่ากับ 10 คะแนน แต่ก็ถือว่าตก เพราะถือว่าเป็นเรื่องสำคัญมาก

ถ้าทำครบทั้ง 55 ชุด แบบไม่ผิดเลยได้แล้วละก็ ก็น่าจะสอบผ่านได้ไม่ยาก ที่โรงเรียนฉันมีกฎด้วยว่า นักเรียนต้องมาลองสอบดูก่อน ถ้าผิดมากกว่า 6 คะแนน เขาจะไม่อนุญาตให้ไปสอบทฤษฎี เรียกว่าเป็นการช่วยเราไม่ให้เสียค่าสอบฟรีว้าจัน (ซึ่งฉันว่าก็ดีนะ)

หลังจากเออร์อะเหยลยลยชชายอยู่นานหลายเดือนจนเกือบหมดกำหนดสอบ (ถ้ายื่นเรื่องแล้วต้องสอบทฤษฎีให้ผ่านภายใน 1 ปี) ฉันก็ตะบ๊ยะบันนั่งทำข้อสอบทุกชุดจนกระทั่งไม่ผิดเลย (ได้ทำข้อสอบประมาณ 2 รอบต่อชุด) ใช้เวลาประมาณ 2 อาทิตย์

วันที่ไปสอบทฤษฎี ฉันไม่ได้เกร็งมาก คิดว่าพร้อม ปัจจุบันนี้การสอบทำบนคอมพิวเตอร์ กด submit ง่ายๆ ก็คะแนนเลย ผลออกมาก็ผ่าน เป็นที่น่าโล่งใจ

***มีคนถามว่า ไม่เรียนปฏิบัติไปพร้อมกัน

ด้วยเหวอ เดี่ยวพอเธอสอบทฤษฎีผ่านก็จะได้สอบปฏิบัติเลย ไม่เสียเวลา คนส่วนมากเมื่อเรียนทฤษฎีไปได้ 6 วิชา ก็จะเริ่มเรียนขับกันแล้วฉันบอกว่าจะขอลายละกัน ฉันขอสอบให้เสร็จทีละอย่าง กังวลทีละอย่างดีกว่านะ

ภาคปฏิบัติ

เนื่องจากโรงเรียนที่ฉันเรียนเป็นโรงเรียนค่อนข้างใหญ่ มีหลายสาขา มีครูหลายคน และรถหลายคัน ตั้งแต่กอล์ฟไปจนถึง บีเอ็ม ซีรีส์ 3 ถ้าอยากได้เบนซ์หรือปอร์เช่ ก็สามารถระบุได้ เราจึงสามารถเลือกได้ว่าเราจะเอาครุคนไหน หรือจะเอาอะไร หรือถ้าซีเกียจคิดไม่อยากจะเลือก ทางโรงเรียนก็สามารถเลือกให้ท่านได้

ตัวฉันเองคิดว่าเราจะเอารถใหญ่ไปทำไมให้ลำบากซีวิต เลี้ยวก็ยาก จอดก็ลำบาก (แต่บีเอ็ม ซีรีส์ 3 นี่มันสวยจริงๆ นะ วู้ๆ) ขอครูที่ถูกชะตา

คุยกันรู้เรื่องดีกว่า ออกมาได้เป็นคนเยอรมันไปเลย

ฝึกภาษาไปด้วย

หลังจากเป็นนางช่างเลือกอยู่นาน หวยก็มาออกที่ **คุณครูมาฟุส** เยอรมันบอร์นเตอร์กิช ตาลี น้ำตาลโตใสแจ๋ว คุณเป็นคนใจดี ไม่โหด ฉันบอกครูตั้งแต่วันที่เริ่มเรียนเลยว่า ถึงฉันจะขับรถได้แล้วแต่ฉันก็ขับแต่เกียร์ออโต้นะ สอนฉันเหมือนเด็กหัดใหม่เลยละกัน แล้วฉันนะ ก็กลัวรถปรุกมาก ๆ ตอนเด็กๆ เคยเรียน แล้วเหยียบไม่สัมพันธ์กัน รถมันชอบดับ เลยกลั้วฝึใจ

เมื่อได้เรียนไปเรื่อยๆ ฉันรู้ว่าการขับรถที่ดีแบบเยอรมันนี่เป็นเรื่องยากเอากการอยู่ เพราะเราต้องตัดสินใจหลายอย่างในเวลาอันสั้น ต้องดูทั้งกระจกกลางและข้างอยู่เรื่อยๆ เวลาเลี้ยวต้องหันไปดูด้วย เพราะมันมีทางรถจักรยาน และมีมุมบอดที่มองจากกระจกไม่พอ นอกจากนั้นต้องเปลี่ยนเกียร์ให้ดี จะได้ประหยัดพลังงาน รักษาสิ่งแวดล้อม แล้วก็ต้องรู้ด้วยว่าถนนที่กำลังขับไปนั้นเป็นถนนอะไร ขับได้ที่ความเร็วเท่าไร เราเป็นทางเอกหรือโท ฯลฯ

เรียกได้ว่าต้องทำอะไรอย่างมากมาย ในระยะเวลาอันสั้น ौที่คิดว่าจะพยายามประหยัดเงินด้วยการเรียนให้หน่อย ก็ต้องเปลี่ยนใจ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเรียนจนมั่นใจ มิเช่นนั้นจะสอบไม่ผ่านแน่ๆ

ฉันขับได้ประมาณ 12 ชม. ก็ต้องพักเพราะจะต้องกลับไทย ก่อนหน้าจะพัก ครูบอกโอเคแล้วแหละ กลับมาจากไทยแล้วเธอก็น่าจะนัดวันสอบได้

สอบปฏิบัติ

กลับมาเยอรมนี ฉันก็เรียนขับรถต่อ เรียนไปได้ไหนเดียว ครูบอกว่าเข้าเกียร์มีปัญหานิดหน่อย แต่นั่นโอเค สอบเลยแล้วกัน ฉันก็กลัวๆ กลั้วๆ แต่ก็คิดว่าเอาวะ ครูเขามีประสบการณ์ ถ้าเขาคิดว่าเราทำไม่ได้ คงไม่จับเราขึ้นเขียงหรอก ได้คะ ครู สอบก็สอบ

แล้วก็แอบประทับใจครู่เดียว เออ **ครูไม่กั๊กนะ** เพราะเคยได้ยินเพื่อนๆ เล่ามาว่า ครูบางคนก็กั๊กพยายามให้เราเรียนกับเขานานๆ เขาก็จะได้ตั้งค้ค่าชั่วโมงจากเราเยอะๆ

ฉันได้วันสอบคือ เช้าตรู่ 16 พ.ย. รู้ล่วงหน้าประมาณ 2 สัปดาห์หย่อนๆ เราตกลงกันว่า 1 อาทิตย์ก่อนสอบมาทดลองสอบกันก่อน จะได้รู้ว่าเวลาสอบจริงๆ ต้องทำอะไรบ้าง

11 พ.ย. วันทดลองสอบ มีครุคุมสอบจำลองนั่งมาด้วย สภาพการณ์คือ ปสด. ตั้งแต่เริ่มต้นขับผิดแต่แรกออกรถ เลี้ยวซ้ายไม่ดูรถ คนเดินข้ามทางม้าลายไม่จอด (ก็ประเทศไทยมันจอดชะที่ไหนเล่า คนเดินเท้าต้องดูแล้วตัวเองด้อ) เราเป็นรถ

ทางเอกก็เดินไปให้ทางชาวบ้าน ขับเข้าอโศกบ้าน
ความเร็วยังไม่ถึงก็รีบเข้าไป ทำให้รถคันอื่นต้อง
เบรก ฯลฯ เรียกว่าผิดทุกหัวเลี้ยว สมมติแยกนี้
ไม่ผิด ก็ผิดแยกหน้าอยู่ดี ท้อใจสุดๆ แบบ ไม่รู้
จะขับไปทำไม ขับยังไงก็ผิด

ฉันปสด. มากๆ ถามครูเลยว่าถามจริงหะ เธอ
ว่าฉันจะสอบได้หรือ จันทรหน้านี้แล้วนะ ครูบอก
ว่า ฉันรู้ว่าเธอทำได้ เธอเคยทำได้ดีกว่านี้ แต่วันนี้
อาจจะไม่ใช่วันของเธอ หน้าตาฉันมันคงแยะแล้ว
จริงๆ ครูเลยบอกว่าเอางี้ เรายังมีนัดกันอีกวันศุกร์
แล้ววันเสาร์ฉันก็ว่าง เราก็มาลองขับอีกแล้วกัน ชั้น
“สัญญา” ว่าวันเสาร์นี้เธอต้องดีขึ้นกว่าวันนี้ ถ้าไม่
ดีขึ้นก็ค่อยเลื่อนแล้วกัน

ฉันพยักหน้ารับคำครู พอลงจากรถเท่านั้น
แหละ บ่อน้ำตาแตกเลย มันเครียดมากๆ ความ
รู้สึก ณ บัดนั้นคือ “มึงจะเอาอะไรกับกูนักหนา”
แล้วก็เริ่มตื่นตระหนกละ นี่ก็ยังไม่ผิดพลาดมากมาย
ใหญ่หลวงขนาดนี้ จะไปสอบได้ไงวะ วันจันทร์เนี่ย

ฉันคิดว่าประเด็นสำคัญอย่างหนึ่งก็คือ เวลา
เรียน ครูจะคอยบอกตลอดว่าผิดอะไร ต้อง
ทำอะไร ทำให้เราไม่ค่อยได้คิด แต่พอเราจะ
สอบ เราต้องคิดเอง ทีนี้ละ ความรู้ทั้งหมดที่
มีมันประดังประเดเข้ามาจนไม่รู้ว่าจะเอาอัน
ไหนก่อน สับสนๆ

วันรุ่งขึ้นฉันยังมีน้ำตาเล็ดอยู่ แต่เริ่มทำใจได้
กรุเป็นบ่าวะ กะอ้อแค่ขับรถแค่นี้ อยู่เมืองไทยก็ขับ
มาแล้วตั้งนาน ขับในกรุงเทพฯ ด้วยนะเว้ย มา

ขับเยอรมันจะกลัวอะไรนักหนาพะ ตกก็คือตก ตกก็
สอบใหม่ ก็เท่านั้นเอง ไม่ใช่โลกแตก ญาติเสีย ชัก
หน่อย บ้าหรือเปล่า

13 พ.ย. ฉันไปขับรดด้วยความมั่นใจ จิตใจ
ปลอดโปร่ง ก่อนขับฉันบอกครูว่า วันนี้ฉันโอเค
แล้วนะ ครูบอกชั้นรู้ ชั้นก็ว่าแต่เมื่อวันก่อนคงเห็น
ชัดเลยนะว่าหน้าฉันมันออกอาการขนาดไหน ครู
บอกว่าไม่รู้หรอก เพราะเธอก็หน้าตาดีทุกวันอยู่แล้ว
ฉันก็เขินละอะไรกัน อยู่ดีๆ มาชมเค้าหน้าตา
ดีเฉยเลย ครูบอก อ้าว ชั้นไม่เคยบอกเธอหรือ เธอ
นะสวยนะ (กรี๊ดๆ)

แต่ความสวยก็ไม่ได้ช่วยให้อะไรดีขึ้น (ฮา) ฉัน
ยังคงมีข้อผิดพลาดใหญ่ๆ หลายอย่าง เช่น จะเลี้ยว
แล้วไม่ดูให้ดีๆ พอมีรถมา ก็จะพอร์ชให้ตัวเอง
ไปให้ได้ หรือมองไม่เห็นคนที่จะข้ามถนน ซึ่งเป็น
ความผิดระดับที่ผิดไม่ได้ ผิดแล้วตกทันที รวมถึง
ความผิดขั้นกลาง ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อภาพ
รวมของการขับ เช่น ขับเร็วเกินกำหนด, ไม่เปิดไฟ
เวลาวิสัยทัศน์ไม่ดี (แค่แดดไม่ออก ครึ้มๆ ที่นี้เขา
ก็เปิดไฟกันแล้วนะ), ขับรถเร็วในถนนแคบๆ และ
อีกสารพัดที่ครูจะติๆๆ และติ

ปากก็บอกกับตัวเองว่าไม่ได้เครียด ไม่เป็นไร
ตกก็สอบใหม่ แต่ร่างกายมันฟ้องจริงๆ ว่าเครียด
จัด กินอะไรก็ปวดท้อง ตกใจตัวเองเหมือนกันที่เป็น
ไปได้ขนาดนี้จำไม่ได้แล้วว่าครั้งสุดท้ายที่เครียดถึง
ขนาดกินไม่ได้นอนไม่หลับเนี่ยเมื่อไหร่

ภาพจาก <http://www.aha.or.at>

คุณหมาป่า แม้จะแสนเหนื่อยจากการทำงาน แต่เห็นหน้าภรรยาแล้วคงตกใจ เลยถามว่าให้เขาช่วยอะไรได้บ้างไหม ฉันเลยบอกว่าเธอเช่ารถขับได้ไหม แล้วเราขับไปตรงแถวๆ ที่ฉันจะสอบ แล้วเวลาขับก็ขอให้พูดด้วยว่า กำลังมองอะไร คิดอะไรอยู่ จังหวะนั้น จังหวะนี้ต้องดูอะไรบ้าง

คุณเอ๊ย... มันเยอะจริงๆ ไอ้สิ่งที่ต้องคิดพิจารณาในช่วงเวลาอันสั้นนะ เราไม่ได้แค่คิดถึงแต่ข้างหน้า (จะไปทางไหน, ป้ายเขียนว่าอะไร, ไฟแดงหรือเปล่า? มีรถติดๆ กับเราหรือเปล่า? ฯลฯ) ต้องเป็นห่วงข้างหลังด้วยนะ ว่าไอ้การกระทำของเรา (เช่นเบรคกระทันหัน) จะทำให้เขามาชนเราหรือไม่? **โอ้โฮ ใครมันจะไปคิดได้หมดพะ ในช่วงเวลาพริบตาเดียวด้วย?**

แล้วฉันก็ได้ตระหนักด้วย หัวโหม่งของฉันมันน้อยจริงๆ ด้วยละ นี่ขับยังไม่ถึง 20 ชม.เลยนะ จะไปสอบ โอ... ช่างกล้า

14 พ.ย. เป็น 2 ชม.สุดท้ายที่จะได้ขับกับครูพยายามไม่เครียด แต่ก็เครียดนั่นแหละ และก็ผิดชนิดที่ครูบอกเลยว่า "ฉันไม่แฮปปี้" ไม่ได้ผิดร้ายแรง แต่คนคุมสอบจะอารมณ์ไม่ดีแน่ๆ ถ้าครูบ่งหูได้ คงจะบ่งไปแล้วซึกที่สองที่กระมัง ว่าหลอนเอ๊ย มีสติหน่อยเด...

พอขับเสร็จ ก็มองหน้ากันว่าจะเอาไงดี จะผ่านไหมเนี่ยเธอ ฉันบอกกับครูว่าถ้าฉันจิตหลุดแบบวันนี้ ฉันคงไม่ผ่านละ แล้วก็เลยถามครูไปตรงๆ ว่าถามจริงเหอะ ทำไหมเธอถึงคิดว่าฉันพร้อมไปสอบได้ (ต้องการเรียกความมั่นใจสุดฤทธิ์)

ครูบอกว่าเธอเคยขับตีมาครั้งหนึ่ง (โห... ขึ้นร่อง... ครั้งเดียวเนี่ยนะ) อะ สองครั้งก็ได้ และที่เธอเป็นมากอย่างทุกวันนี้ก็เพราะเธอกลัว เธอเครียด เธอต้องออกไปกังวลกับสิ่งที่ผิดพลาดไปแล้ว แต่จงไฟท์ซ่างหน้าต่อไป ปัญหาของเธอคือ เธออยากให้มันเพอร์เฟกต์ มันไม่มีใครขับได้เพอร์เฟกต์หรอก (ไม่ได้อยากเพอร์เฟกต์หรอก ก็แค่อยากทำไอ้ที่เธอดี ให้มันถูกเท่านั้นเอง เข้าใจป่าว) **เธอห้ามคิดมากด้วย อย่าไปคิดถึงความคิดของตัวเองที่ผ่านมาจากจนเกินไป หรือกลัวว่าเราจะผิด เราจะทำไม่ได้ เพราะคิดอย่างนั้นเดียวก็เป็นจริงตามนั้น คิดถึงสิ่งที่ดีๆ สิ**

ครูปลอบฉันต่างๆ นานา แล้วก็บอกว่า สอบเหอะ ถ้าเธอเลื่อนนะ เดี่ยวพอเธอจะสอบอีก ก็จะมียิ่งเครียดมากกว่านี้อีก สอบเลยเนี่ยแหละ เธอทำได้แล้วถาถกนะ อย่างน้อยเธอก็รู้ว่าสอบมันเป็นอย่างไง เทียบหน้ามาสอบอีกเธอก็ไม่กลัวแล้ว

ฉันก็พยักหน้ารับคำครู ก็จริง คือถ้าเลื่อน ก็เหมือนยอมแพ้ตั้งแต่ยังไม่ออกจากมุ้ง ไม่ลองจะรู้ได้ไง ฉันก็ไม่รู้ว่าครูจะมั่นใจอะไรในตัวฉันนักหนา

ฉันยังไม่มั่นใจในตัวเองเลย... ให้ตายเถอะโรบิน แต่เอาเหอะ เราก็รู้อยู่ว่าเราทำได้ถ้ามีสติ ขับช้าๆ มันก็คงจะได้แหละ สูเว้ย...

จริงๆ ฉันไม่กลัวสอบตกนะ แต่ฉันกลัวว่า ฉันจะผิดตั้งแต่โกโห ประเภทผิดตั้งแต่ออกกรด, ไม่เห็นคนข้ามถนน, จักรยานแต่แรกเริ่มนะ แล้วจะตกเลยอะ ซึ่งถ้าฉันจะเป็นแบบนั้น ฉันก็ไม่อยากไปสอบ แต่ถ้าได้ทำครบหมดทุกอย่างแล้ว แล้วฉันตก ฉันก็รับได้ ประมาณว่าขอครู perform ก่อนได้ไหม ถ้าตกก่อนจะได้แสดงให้ดูว่าฉันทำอะไรได้บ้าง จะไปเสียเงินสอบทำไม?

วันสอบจริง ฉันลุกขึ้นมาด้วยความรู้สึกกลัว จากการเครียด เกร็ง ปวด.มาแล้วหลายวัน ก่อนออกจากบ้านขอพรพระว่า ขอให้ไม่มีอุบัติเหตุแล้วกัน (ไม่บังอาจขอให้ผ่าน เพราะเพิ่งได้คำเทศนาของสมเด็จพระโต พรหมรังษีว่า **"บุญเราไม่เคยสร้าง ใครที่ไหนจะมาช่วยเจ้า..."** 555)

ฉันนัดครู 8 โมงเช้า เพื่อขับไปโรงเรียนด้วยกัน ตอนเดินไปหาครู (ซึ่งบ้านใกล้กันอย่างไรไม่น่าเชื่อ) ทำมกลางฝนตกพริ้ว (โอ้ เหมาะกับการสอบขับรถอะไรอย่างนี้) ใจฉันเต้นแรงมาก มือสั่น คิดอยู่ว่าจะรอดไหมวะเนี่ย แต่ขับไปให้ถึงโรงเรียนนี่จะได้ไหมนะ มันจะ nervous breakdown แล้ว พร่อมจะลงไปในกองอยู่ตรงพื้นได้ทุกเมื่อ

ฉันขับถึงโรงเรียนด้วยอาการใจชื้นขึ้นเล็กน้อยว่าอย่างน้อยก็ขับถึงโรงเรียนวะ สภาพอากาศยังเลวร้ายเหมือนเดิม หลังจากจ่ายตังค์ค่าสอบ (184 ยูโร อยากรู้คุณเป็นเงินไทยเป็นอันขาด จะปวดใจ) ก็ได้รู้จักกับครูคุมสอบ ชื่อคุณเบอร์เกอร์ เป็นชายหนุ่มขลุ่ย หน้าตาดีถึงเลย ก่อนเริ่มขับเขามีกาถามเกี่ยวกับไฟบนหน้าปัดรถ ซึ่งฉันตอบได้ไม่หมด แต่ฉันก็ไม่สนใจ

ระหว่างขับฉันก็พยายามมีสติ ทำให้ดีที่สุดแล้ว, ผ่านแยกให้เขาเข้าใจ ทั้งจอดรถ กลับรถ ก็คิดก่อน ทำช้าๆ เราไม่ได้รับไปไหนนี่นะ (ตามที่ครูบอก) พอได้เข้าออโต้บ้านัน ฉันก็ใจชื้นละว่า อย่างน้อยเราก็ทำได้ตามที่ตั้งใจไว้ ได้ perform แล้ววะ

กลับมาถึงโรงเรียน จอดรถให้ถูกต้อง คุณเบอร์เกอร์ก็บอกว่า ดีใจด้วยนะครับ คุณสอบผ่านแล้ว ฉันยังงงๆ จนกระทั่งครูบอกว่า Congratulations ฉันจึงถึงบางอ้อ... โอ๊ย ยกมือไหว้แทบไม่ทัน ครูทำหน้าที่ใจมากมา

คุณเบอร์เกอร์ให้ใบรับรองว่าสอบผ่านแก่ฉัน ต้องเอาไปรับใบขับที่ศูนย์สอบ ฉันเข้าใจว่าถ้าเป็นคนขับใหม่ ก็จะได้ใบขับที่เลย แต่ฉันเป็นคนขับเปลี่ยนใบขับที่ ก็ต้องเอาใบขับที่ไทยไปให้เจ้าหน้าที่ก่อนนะ

ฉันกอดครูที่นิ่ง ครูบอกว่าเห็นใหม่ ฉันบอกแล้วว่าเธอทำได้ ฉันมั่นใจมาตลอดว่าเธอจะทำได้

แล้วครูก็บอกว่าอ้อ งั้นนี่ก็จะเป็น**ครั้งสุดท้าย**ที่เราจะได้ขับรถด้วยกันแล้วนะ ต่อไปก็ขับให้ตีๆ ะมัดระวังด้วยละ

โอ... มันเป็นความรู้สึก**ใจหาย**เหมือนกันนะ เพราะครูคือคนที่ฉันใช้เวลาด้วยในช่วงหลายอาทิตย์ที่ผ่านมาด้วยเหอะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอาทิตย์ที่ผ่านมาเนี่ย เยอะมาก และเป็นคนเดียวที่รู้ว่าฉันทำอะไร ขับรถยังงง มีปัญหาอะไร ประมาณว่าผ่านทุกซ์ผ่านสุขมาด้วยกันพอสมควรทีเดียว

แต่พอฉันสอบผ่าน ก็กลายเป็นว่าก็จบกันแค่นี้ ทั้งๆ ที่มันน่าจะเป็นว่า ผ่านความลำบากมาด้วยกัน ประสบความสำเร็จละ หายเครียดละ เราน่าจะได้เป็นเพื่อนกันต่อไป (ในมุมมองของฉันนะ ส่วนครูเขาจะคิดงี้ป่าว ฉันไม่รู้ คงจะไม่ เพราะเขามักนักเรียนหลายคน เราสอบผ่านก็คิดถึงใจแล้ว ก็ไปนึกถึงนักเรียนคนต่อไป)

Fact of Life, Hard but True.

แต่ครูก็บอกว่าเรารู้จักกันแล้วนะ เธอมีเบอร์ฉัน มีอะไรก็โทรมานะ ปกติฉันก็มักจะเอาหมามาเดินผ่านหน้าบ้านเธออยู่แล้ว บางทีเธออาจจะเห็นฉันเดินผ่านไปมา

ฉันเลยบอกครูว่า โห (พูดยั้งกะนิยายเลยครูจะให้ฉันโผล่จากหน้าต่างมาทักทายหรือ?) ครูไม่ต้องเป็นห่วง ครูทำตัวให้ว่างละกัน เดี่ยวฉันจะชวนกินกาแฟ แล้วฉันก็ตั้งใจว่าคริสต์มาสนี้ ครูต้องได้ของขวัญเป็นอะไรที่เมดอินไทยแลนด์ซึกชิ้นละน่า...

แล้วก็ครูคะ ขออนุญาตขอบคุณครูไว้ตรงนี้ด้วยนะคะ ถ้าไม่มีครู ฉันก็คงสอบไม่ผ่านอะนะ ขอขอบคุณครูด้วยที่ขยันดีเหลือเกิน ซึ่งทำให้ฉันเครียดมาก (ไม่ได้ว่าแตก นะครู มันเป็นเรื่องจริงว่าครูทำฉันเครียดฉิบเลย) แต่มันก็ทำให้ฉันรู้ตัวแหละว่าต้องแก้ไขอะไรอีกบ้าง ซึ่งก็เยอะเหลือเกิน แต่ก็อีกแหละ ถ้าครูไม่ดี ให้ฉันขับสบายๆ ไม่เครียด ฉันอาจจะตกก็ได้ เพราะฉันไม่ระวังตัว ก็ขอขอบคุณมา ณ ที่นี้ด้วยคะ

เทคนิคง่ายๆ กับการถ่ายภาพดอกไม้ - หนุมเรียม

สวัสดีครับทุกคนจากการที่ผมได้มีโอกาสได้เรียนรู้การถ่ายรูปมาพอสมควร และถ่ายมาเกือบทุกอย่างทำให้ผมได้ว่า ตัวเองชอบถ่ายรูปธรรมชาติ ต้นไม้ ใบหญ้าต่างๆ และดอกไม้... ไซ้แล้วครับ ดอกไม้ ผมชอบถ่ายรูปดอกไม้มาก เพราะดอกไม้สวยงามทำให้สบายใจ ผมจะขอเชิญทุกคนไปถ่ายรูปดอกไม้ ด้วยเทคนิคการถ่ายรูปของผม โดยเราต้องหาสถานที่ก่อนครับ และเพื่อไม่ให้เป็นการเสียเวลา สถานที่ที่ผมเลือกไว้คือ ที่บ้านผมเองครับ เตรียมกล้องถ่ายรูปของคุณให้พร้อมแล้วมาที่บ้านของผมนะครับ

สิ่งแรกที่ผมจะแนะนำคือ ต้องเลือกเวลาที่เหมาะสมในการถ่ายภาพดอกไม้เพื่อช่วยให้ได้ภาพดอกไม้สวยๆ ง่ายขึ้น โดยเวลาที่เหมาะสมแบ่งได้เป็น 3 ช่วงเวลา ดังนี้

ช่วงที่มีเมฆครึ้ม พระอาทิตย์ถูกเมฆบดบัง (แต่ไม่ถึงกับมืด) การถ่ายภาพดอกไม้ในช่วงเวลานี้จะได้ภาพที่แสงนุ่มนวล สีของดอกไม้จะไม่ถูกกลืนหายไปกับแสงของพระอาทิตย์

ช่วงหลังฝนตก จะมีหยดน้ำเกาะอยู่บนกลีบดอกไม้ การถ่ายหยดน้ำที่เกาะอยู่บนใบไม้จะได้ภาพที่สวยงาม และน่ามองมากขึ้น หากเป็นวันที่ฟ้าเปิดมีแดดมาก ให้เลือกถ่ายภาพในช่วงเช้า ช่วงสายๆ หรือช่วงเย็นๆ ซึ่งแดดจะไม่จ้าจนเกินไป

แต่หากเราไม่ได้ตั้งใจจะออกไปถ่ายภาพดอกไม้ แต่อยากเก็บภาพความงามระหว่างการเดินทางท่องเที่ยว ผมจะขอแนะนำเคล็ดลับง่ายๆ เหล่านี้มาให้ทุกคนครับ

1. สิ่งที่ผมมักจะเน้นและแนะนำถึงความสำคัญในการถ่ายภาพคือจุดโฟกัส การถ่ายดอกไม้ต้องเน้นจุดโฟกัสที่ชัดเจน มือต้องนิ่ง และแนะนำให้ใช้ขาตั้งกล้อง (หากมี) จะช่วยให้ได้ภาพสวยยิ่งขึ้น ทั้งการถ่ายภาพดอกไม้หลายดอก หรือดอกไม้ดอกเดียว ให้เน้นตั้งจุดเด่นของดอกไม้ที่เราจะถ่าย และให้สังเกตว่า ไม่มีอะไรมาดึงจุดสนใจและแย่งจุดเด่นไปจากดอกไม้ที่เราจะถ่าย (ภาพนี้ผมโฟกัสไปที่ดอกไม้ดอกสีชมพูที่อยู่ท่ามกลางดอกอื่นที่เป็นสีแดง ถึงจะเป็นโทนสีใกล้เคียงกันแต่ก็ยังคงดูเด่นขึ้นมา)

2. คือการจัดวางตำแหน่งของดอกไม้ที่จะถ่าย ดูว่า ดอกไม้ควรจะอยู่ในส่วนไหนของภาพ เช่น ด้านซ้ายหรือขวา ถ้ามีหลายดอกก็ควรดูว่าแต่ละดอกควรอยู่ตรงไหนถึงจะสวย และให้สำรวจไปรอบๆ หากมุมถ่ายรูปโดยมองผ่านกล้องให้ดูมุมที่ถ่ายรูปได้สวย อย่าถ่ายรูปจากมุมเดียว ให้ถ่ายรูปโดยเล่นกับระยะต่างๆ ทั้งใกล้และไกล และบางสถานการณ์อาจจะเอียงกล้องบ้าง เนื่องจาก การถ่ายภาพไม่จำเป็นต้องตั้งกล้องตรงๆ เสมอไป เพราะมันดูซ้ำๆ เดิมๆ หัดหมุนกล้องเอียงซ้าย เอียงขวาบ้าง จะได้ภาพที่แปลกตาดีกว่าเดิม เทคนิคนี้จะได้ผลมากหรือน้อยก็ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ และมุมมองของแต่ละคน

3. ขอให้ดูสีสันของดอกไม้ การเลือกสีที่เหมาะสม จะช่วยให้ภาพดอกไม้ธรรมดาๆ ดอกหนึ่งสวยงามขึ้นอย่างไม่น่าเชื่อ และส่วนใหญ่ก็มักจะชอบสีสดๆ สะดุดตา จะให้อารมณ์ และความรู้สึกมากขึ้น

4. ควรสำรวจหาสิ่งพิเศษที่มีอยู่รอบๆ ดอกไม้ ด้วย โดยลองจัดมุมดอกไม้กับธรรมชาติต่างๆ เช่น ฝึเสื้อหรือแมลงต่างๆ

5. มองหาฉากหลังที่เหมาะสมของดอกไม้ การเลือกฉากหลัง หรือ Background นั้น เป็นสิ่งสำคัญมาก โดยควรเลือก Background ที่จะไม่มาแยงความเด่นไปจากดอกไม้ที่ตั้งใจเลือกไว้ ควรหามุมถ่ายภาพที่มี Background แบบเรียบๆ เช่น ใบไม้ หรือท้องฟ้า หรือ ควรจะมีแสง และสีที่ช่วยทำให้ดอกไม้ดูโดดเด่นขึ้น หาก Background ไม่เป็นเหมาะสม อาจหากกระดาษสีเขียวอ่อน เขียวเข้ม หรือดำ มาวางด้านหลังดอกไม้ก็ได้ จะทำให้ได้ฉากหลังที่เรียบเนียนช่วยทำให้ดอกไม้ดูโดดเด่นยิ่งขึ้น (ภาพดอกกุหลาบนี้ ผมเห็นว่า ดอกไม้มีสีสว่าง ผมจึงเลือกมุมกล้องที่มี background ฉากหลังเป็นสีเข้มที่สุดเพื่อที่จะช่วยแสดงจุดเด่นของดอกไม้ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

6. เป็นเทคนิคพิเศษที่ผมใช้ประจำในการถ่ายภาพดอกไม้คือ การพกพาทที่ฉีดละอองน้ำขนาดเล็ก เนื่องจากผมเห็นว่า ดอกไม้เป็นตัวแทนของความสดชื่น เราสามารถเน้นย้ำถึงอารมณ์นั้นได้ดียิ่งขึ้น เมื่อดอกไม้มีละอองน้ำติดอยู่ และจะทำให้เราเข้าถึงอารมณ์ และความรู้สึกของภาพเป็นอย่างดี และหากว่าฟ้าหลังฝนไม่เป็นใจกับการถ่ายรูปดอกไม้ ผมก็จะฉีดละอองน้ำที่ดอกไม้ ใบไม้ หรือส่วนใดของต้นไม้ที่ต้องการ เพียงแค่นี้ก็จะได้ภาพดอกไม้ที่สดชื่นชุ่มฉ่ำอารมณ์ให้โลกสวยงามได้แล้วครับ

ชีวิตต้องติดคุกเพราะเพื่อนทาง Facebook -หญิงต้นเบนซ์

ผู้เขียนมีโอกาสได้ร่วมดื่มกาแฟยามบ่ายกับ
 ทานกงสุลใหญ่ ณ นครโฮจิมินห์ ที่นครโฮจิมินห์
 พวกเราคุยกันเรื่องศัพท์เพหะและสอบถามสาระ
 ทุกข์สุขดิบของกันและกันตามประสานักทำงาน
 ช่วยเหลือและดูแลคนไทยในต่างประเทศเหมือน
 กัน ราวครึ่งชั่วโมงต่อมาแม่ลูกคู่หนึ่งมาร่วมโต๊ะ
 ของเราด้วย ทราบในเวลาต่อมาว่า ทั้งคู่เป็นสมาชิก
 ในครอบครัวของหญิงไทยที่ถูกศาลเวียดนามตัดสิน
 ประหารชีวิตจากคดีลักลอบขนยาเสพติดเข้าประเทศ
 เวียดนาม และกงสุลใหญ่ฯ ได้นัดให้ทั้งคู่มาพบ
 หรือถึงแนวทางการให้ความช่วยเหลือครอบครัว
 ของหญิงไทยที่ถูกตัดสินประหารชีวิตดังกล่าว ทำให้
 ผู้เขียนมีโอกาสรับทราบเรื่องราวของหญิงไทยคน
 หนึ่งและสภาพของครอบครัวภายหลังหญิงไทยถูก
 จับกุมและดำเนินคดี ซึ่งผู้เขียนขอเรียกหญิงไทยที่
 ถูกตัดสินประหารชีวิตว่า “น้องเอ”

“น้องเอ” เป็นหญิงสาวอายุประมาณ 22 ปี
 กำลังศึกษาวิชาการออกแบบที่มหาวิทยาลัยเอกชน
 แห่งหนึ่งในกรุงเทพฯ คุณแม่ของ “น้องเอ” เล่าว่า
 ครอบครัวของตน แม้ไม่ร่ำรวยแต่ก็ได้ซัดสนเงิน
 ทอง คุณแม่ได้ส่งลูกสาว 2 คน เรียนมหาวิทยาลัย
 เอกชนในคณะที่ถูกๆ รัก คือ ด้านศิลปะ ด้วยความ
 รักลูกจึงจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์และมือถือราคา
 แพงอย่างไอโฟนให้ลูกๆ ใช้ แต่ใครจะรู้ว่ามันคือต้น
 เหตุที่ทำให้ชีวิตของลูกสาวตัวเองต้องพังลง คุณ
 แม่บอกว่า “น้องเอ” ได้รู้จักเพื่อนใหม่ผ่านสังคม
 ออนไลน์ทาง Facebook เป็นเพื่อนผู้หญิง มีอายุ
 มากกว่า “น้องเอ” เล็กน้อยและทั้งคู่ได้ติดต่อกัน
 ทั้งทาง Facebook และ Line อย่างสม่ำเสมอ โดย
 คุณแม่ไม่เคยเฝ้าระวังมาก่อน ต่อจากนั้น ลูกสาวเริ่ม
 มีพฤติกรรมที่แปลกไป เช่น ขอลไปนอนค้างบ้าน
 เพื่อนบ่อยขึ้น โดยพ่อแม่ไม่ทราบเรื่องการคบหา
 กับเพื่อนคนนี้เลย คิดว่า “น้องเอ” ไปค้างกับเพื่อน
 ที่มหาวิทยาลัยและการเรียนในสาขาศิลปะ อาจจะ
 ทำให้ลูกมีอารมณ์ “ดีสท์” (artist) สูง จึงต้องไปค้าง
 กับเพื่อนเพื่อทำงานส่งอาจารย์ คุณแม่ของ “น้อง
 เอ” มองโลกในแง่ดีมากๆ คุณแม่บอกว่า เราเลี้ยงลูก
 มาอย่างดี ครอบครัวอบอุ่น จึงไวใจลูกและไม่เคย
 คิดว่า “น้องเอ” จะทำสิ่งไม่ดีหรือผิดกฎหมายใดๆ
 ในที่สุดท้ายของการเรียนในมหาวิทยาลัย “น้องเอ”
 เริ่มขอเดินทางไปต่างประเทศเพื่อหาประสบการณ์
 จนกระทั่งปี 2555 คุณแม่ของ “น้องเอ” ได้รับแจ้ง
 จากทางการไทยว่า “น้องเอ” ถูกจับข้อหาลักลอบ
 ขนยาเสพติดเข้าประเทศเวียดนาม ขาวดังกล่าว
 ทำให้คุณแม่และคุณพ่อของ “น้องเอ” เกือบจะ

ช็อก เพราะไม่คาดคิดมาก่อนว่า ลูกของตนจะถูก
 จับในข้อหาที่ร้ายแรงเช่นนี้ ทำให้ตนและคุณพ่อของ
 “น้องเอ” รู้สึกเสียใจมากกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น วัน
 ที่ไปเยี่ยม “น้องเอ” ที่เรือนจำครั้งแรก คุณแม่กลั้น
 น้ำตาไม่อยู่ไม่ได้คาดคิดหรือคิดว่ากล่าว “น้องเอ”
 มีเพียงคำถามว่า ทำไมละลูก ทำไมลูกจึงทำแบบนี้
 จนถึงวันที่ไปศาลเพื่อฟังคำพิพากษา คุณแม่ได้แต่
 สวดภาวนาขอให้ลูกรอดพ้นจากโทษประหารชีวิต
 แต่คำขอของคุณแม่ก็ไม่สัมฤทธิ์ผล ศาลเวียดนาม
 พิพากษาตัดสินประหารชีวิต “น้องเอ” เพราะการ
 ค้ายาเสพติดหรือลักลอบขนยาเสพติดในเวียดนาม
 ถือเป็นภัยร้ายแรงต่อชาวเวียดนามและมีผลด้าน
 ลบต่อการพัฒนาสังคมเวียดนาม

เมื่อผู้เขียนได้ขอมูลรายละเอียดของคำให้การ
 ของ “น้องเอ” ต่อศาลเวียดนาม จึงทราบว่า “น้องเอ”
 แจ้งว่า ตนได้ลักลอบขนยาเสพติด 3 ครั้งและถูกจับ
 ได้ในครั้งที่ 3 โดยครั้งแรกตนรับทำเพราะต้องการ
 ช่วยเหลือเพื่อนคนไทยซึ่งตั้งครุภักในขณะนั้น “น้อง
 เอ” บอกว่าเพื่อนคนนั้นดูแลตนดีมากเหมือนเป็นพี่
 เป็นน้องแท้ๆ ต่อมาเมื่อเพื่อนถูกสามีชาวไนจีเรีย
 ทอดทิ้งและไม่มีเงินใช้จ่าย รวมทั้งเพื่อนได้หยิบ
 ยืมเงินจากเพื่อนของสามีมาใช้ เมื่อถูกทวงเงินและ
 ถูกบังคับให้ขนยาเสพติด เพื่อนกลัวว่าหากไม่ทำก็
 อาจมีอันตรายถึงชีวิต และเพื่อนก็อยู่ระหว่างการ
 ตั้งครุภักประมาณ 7 เดือน “น้องเอ” จึงสงสารเพื่อน
 และกลัวว่าหากต้องเดินทางไกลอาจเป็นอันตราย
 กับเพื่อนและลูกในท้องได้ จึงตัดสินใจเดินทางไป
 แทนเพื่อน ซึ่งครั้งแรก “น้องเอ” ไม่ทราบจริงๆ ว่า
 เป็นยาเสพติด คิดเพียงว่าเป็นสิ่งของผิดกฎหมาย
 เนื่องจากคนแอฟริกันนำกระเป๋ามาให้และซื้อบัตร
 โดยสารเครื่องบินเส้นทางแอฟริกาให้ โดยผ่าน
 เวียดนาม ครั้งต่อมาจึงทราบว่าตนเป็นยาเสพติด
 และ “น้องเอ” ก็เคยตั้งใจทำบัตรโดยสารเครื่องบิน
 เสียหายและปฏิเสธการเดินทางในครั้งต่อมา แต่
 ขบวนการนี้ก็ยังคงบังคับให้ขนยาเสพติดข้ามประเทศ
 ต่อไป “น้องเอ” คิดว่า ตนมีประสบการณ์ในการ
 ลักลอบขนยาเสพติดและรอดพ้นการจับกุมมาได้
 แล้ว รวมทั้งการทำงานนี้ก็ได้ค่าตอบแทนสูงคือ
 ประมาณ 1,600 ดอลลาร์สหรัฐ และได้รับค่าใช้จ่าย
 อีก 1,000 ดอลลาร์สหรัฐ ทำให้ “น้องเอ” รับ
 ทำงาน ผิดกฎหมายนี้ต่อไป โดยครั้งที่สาม “น้อง
 เอ” ถูกจับกุมพร้อมกับยาบ้า 3.1 กิโลกรัมที่สนามบิน
 บินนครโฮจิมินห์ ซึ่งตามกฎหมายเวียดนามการขน
 ยาเสพติดถือเป็นความผิดร้ายแรงมาก มีโทษสูงสุด
 ถึงประหารชีวิต ในที่สุดศาลเวียดนามได้พิจารณา

ภาพจาก <http://www.news.at>

พิพากษาตัดสินลงโทษประหารชีวิต “น้องเอ”

ผู้เขียนได้พูดคุยกับคุณแม่ “น้องเอ” ทราบว่า จากวันนั้นจนถึงวันนี้ เพื่อนของ “น้องเอ” คนดังกล่าวไม่เคยแม่แต่จะมาเยี่ยม “น้องเอ” ที่เรือนจำในนครโอจีมินท์ มีเพียงครอบครัวของ “น้องเอ” (คุณพ่อ คุณแม่และน้องสาว) และกงสุลใหญ่ นครโอจีมินท์เท่านั้นที่แวะเวียนไปเยี่ยม “น้องเอ” คุณแม่ส่งสารลูกที่พลาดเพราะ ความอ่อนด้อย ในประสบการณ์ชีวิต “น้องเอ” ที่เคยเป็นความหวังและที่รักของทุกคนครอบครัว ต้องถูกตัดสินประหารชีวิตด้วยวัยเพียง 20 ต้นๆ วัยที่กำลังเริ่มผลิบานพร้อมจะเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงาน เมื่อจบการศึกษาในระดับปริญญาจากมหาวิทยาลัย คุณแม่หวังว่า การนำเสนอเรื่องราวของ “น้องเอ” ให้สาธารณชนรับรู้ จะเป็นเครื่องเตือนใจให้ทุกคนครอบครัวเพิ่มความระมัดระวังและป้องกันไม่ให้ลูกหลานของตนต้องตกเป็นเหยื่อของขบวนการลักลอบขนยาเสพติดข้ามชาติ เพราะขบวนการดังกล่าวใช้หลักจิตวิทยาในการชักจูงล่อลวงให้คนหลงผิดเข้าไปในเส้นทางผิดกฎหมายซึ่งเมื่อก้าวเข้าไปแล้วยากที่จะสามารถเดินย้อนกลับออกมาได้อย่างปลอดภัย กรณี “น้องเอ” เป็นกรณีตัวอย่างของความสงสารเพื่อนที่กำลังลำบาก “น้องเอ” ยอมเสี่ยงทำเรื่องผิดกฎหมายแทนเพื่อนทำให้ “น้องเอ” เสี่ยงที่จะถูกจับกุม จนในที่สุด “น้องเอ” ก็ถูกจับกุมและต้องโทษประหารชีวิต ทำให้ครอบครัวของ “น้องเอ”

เสียใจมาก ดังนั้น หากท่านที่กำลังอ่านมีลูกที่กำลังอยู่ในวัยรุ่นตอนปลาย (20 ต้นๆ) นี้จึงหมั่นสอบถามและตรวจสอบพฤติกรรมของบุตรหลานเป็นระยะๆ บ้าง อย่าเชื่อใจและอย่ามั่นใจมากนักว่า บุตรหลานของเราเป็นคนดี เพราะสังคมและสิ่งแวดล้อมในปัจจุบันมีสิ่งชั่วร้ายแอบแฝงอยู่ทั่วไป แม้ว่าลูกหลานของท่านจะได้รับการอบรมเลี้ยงดูให้เป็นคนดี แต่ก็อาจขาดภูมิคุ้มกันต่อสภาพสังคมที่ชั่วร้ายซึ่งแอบแฝงเข้ามาล่อลวงจนฉวยผลประโยชน์จากบุตรหลานของท่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งขบวนการผิดกฎหมายต่างๆ ที่เข้ามาชักจูงล่อลวงด้วยสิ่งล่อใจนานาชนิดให้หลงผิดและทำสิ่งผิดกฎหมาย ผู้เขียนจึงอยากให้คุณท่านเพิ่มความระมัดระวังและเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับบุตรหลานให้กล้าที่จะปฏิเสธการกระทำที่ผิดกฎหมายทุกชนิด โดยสอนให้รู้จักแยกแยะความสงสารและเห็นใจเพื่อนกับความรับผิดชอบต่อตนเองและครอบครัว รวมทั้งสอนให้เคารพต่อกฎหมายและกฎระเบียบของสังคม นอกจากนี้ ยังต้องเตือนให้บุตรหลานตระหนักถึงอนาคตของตนเอง ตระหนักถึงความรักและความอบอุ่นของทุกคนในครอบครัวที่ต้องเสียใจและเป็นทุกข์จากพฤติกรรมที่เกิดจากการหลงผิดของตน

โรคติดพนัน สุขชั่วตราว กุ๊กกาวย -สัมภาษณ์โดย พนมวรรณ เกียรติวรรณชัย

“เล่นไพ่สามวันสามคืนไม่กลับบ้าน ชอบเข้าบ่อนกาสิโน พนันบอล ฯลฯ ถือว่าเป็นโรคติดการพนัน เป็นปัญหาทางจิตเวชที่สามารถรักษาได้”

เนื่องจากปัญหาการพนันมีผลกระทบต่อเด็ก เยาวชนและครอบครัว เฉพาะในประเทศไทยพบว่ามีคนไทยกว่า 32 ล้านคนเล่นการพนันอย่างใดอย่างหนึ่ง และจากการศึกษาของมหาวิทยาลัยฮาวาร์ดพบว่า คนส่วนใหญ่หรือประมาณร้อยละ 95 เป็นกลุ่มชอบเล่นพนัน (Social Gambling) และประมาณร้อยละ 5 เป็นกลุ่มมีปัญหาจากการพนัน (Problem Gambling) คือเล่นจนเกินเลยจุดที่กำหนดไว้ เริ่มมีปัญหากับครอบครัว โรงเรียนหรือการทำงาน และร้อยละ 1-3 เป็นโรคติดพนัน ซึ่งถือว่าการเจ็บป่วยทางจิต ไม่สามารถควบคุมความต้องการเล่นพนันได้ มีผลทำให้เสียการเรียน ล้มละลาย หย่าร้าง พวดโรค กษัย และบางคนอาจฆ่าตัวตาย ดังนั้น กระทรวงสาธารณสุข และสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล กระทรวงการคลัง จึงได้ร่วมลงนามในบันทึกข้อตกลง (MOU) โครงการเพื่อแก้ไขปัญหาสุขภาพจิตจากการติดพนัน

ทั้งนี้ นพ. ทวีศิลป์ วิษณุโยธิน แพทย์ผู้เชี่ยวชาญด้านจิตเวชและผู้อำนวยการสถาบันสุขภาพจิตเด็กและวัยรุ่นราชนครินทร์ เปิดเผยว่าสาเหตุที่ทำให้คนเป็นโรคติดการพนันเกิดได้จากหลายสาเหตุดังนี้

สารเคมีในสมองมีการเปลี่ยนแปลง คล้ายกับคนที่ติดยาเสพติด เวลาที่เล่นสมองจะหลั่งฮอร์โมนเอ็นดอร์ฟินออกมา ทำให้คนที่เล่นมีความสุข รู้สึกตื่นเต้น ทำให้ติดจากความรู้สึกนี้

กรรมพันธุ์ มีการศึกษาพบว่า ในครอบครัวรุ่นพ่อรุ่นแม่ ปู่ย่าตายาย เล่นการพนัน ทำให้บางคนเชื่อว่า เป็นการถ่ายทอดมาจากกรรมพันธุ์ แต่บางทฤษฎีก็กล่าวว่า เป็นกระบวนการของการเรียนรู้ ความเคยชิน เห็นการพนันเป็นเรื่องปกติ แยกแยะไม่ได้ระหว่างการเล่นหรือไม่เล่น หรือเล่นแล้วติด

ต้องการหลีกเลี่ยงความทุกข์หรือความเศร้า โดยเฉพาะคนที่เป็โรคซึมเศร้าจะมีความหวังในการได้พนัน ทำให้พยายามหนีทุกข์เข้าหาการพนัน เหมือนกับยาเสพติด เมื่อเล่นแล้วก็ติด เพราะทำให้เกิดความสุขชั่วคราว ที่สำคัญคือ คนที่เล่นการพนันในระยะเริ่มแรกมักเล่นได้ เมื่อเล่นได้หรือชนะการพนันก็เกิดการเปลี่ยนแปลงสารเคมีของตัวเองด้านจิตใจ ยิ่งเล่นยิ่งติด แต่การได้หรือการชนะพนันไม่ได้ถาวร มีเสียมีได้ หรือเสียไปเรื่อย ๆ จนเกิดความเครียด

การรักษา ต้องสร้างความตระหนักให้กับคนที่ติดการพนัน แต่การจะตระหนักได้ต้องได้จากความรู้ เหมือนคนสูบบุหรี่ที่สมัยก่อนคิดว่าเท่า แต่เมื่อรู้ว่าการสูบบุหรี่ทำให้เกิดโรคมะเร็งไข้เจ็บก็คือ การตระหนักทำให้บางคนเลิกสูบบุหรี่ได้ ซึ่งการพนันก็เหมือนกัน คนที่เล่นไม่รู้ตัวว่าติด เราต้องให้ความรู้ว่าติดและไม่ติดการพนันแยกแยะอย่างไร ด้วยการทำแบบประเมินปัญหาการพนัน 9 ข้อ คือถ้าตอบว่าใช่ แล้วนับรวมกัน เราต้องคิดว่าจริงมั๊ย บางคนอาจปฏิเสธ ไม่ยอมรับก็จะไปเล่น ในขณะที่

แบบประเมินปัญหาการพนัน

คำชี้แจง : ในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา ท่านมีอาการหรือความรู้สึกเช่นนี้หรือไม่ โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงตามความเป็นจริงมากที่สุด

คำถาม	ไม่เคย	บางครั้ง	บ่อยครั้ง	แทบทุกวัน
	0	1	2	3
1. คุณเคยเล่นพนันโดยใช้เงินมากกว่าที่จะจ่ายได้ตอนเลิกเล่นหรือไม่?				
2. คุณเคยต้องเงินจำนวนมากเพื่อคืนใจความตื่นตัวใจเท่านี้หรือไม่?				
3. คุณเคยขโมยเงินไปเล่นพนันเพื่อนำไปใช้โดยหวังว่าจะหาเงินคืนได้หรือไม่?				
4. คุณเคยต้องขโมยเงินหรือขายสิ่งของบางอย่างเพื่อให้เงินมาเล่นพนันหรือไม่?				
5. คุณเคยรู้สึกว่าปัญหาเกี่ยวกับการเล่นพนันหรือไม่?				
6. การพนันเคยทำให้คุณมีปัญหาสุขภาพหรือความเครียดหรือไม่?				
7. มีคนกล่าวถึงปัญหาเกี่ยวกับการเล่นพนันหรือไม่ (ทั้งที่พูดกับคนอื่นหรือไม่ก็ตาม) ?				
8. การพนันทำให้คุณมีปัญหาการนอนหลับหรือไม่?				
9. คุณรู้สึกวิตกกังวลกับการพนันของเพื่อนหรือสิ่งที่ตามมาหรือไม่?				
รวม				คะแนน

แปลจาก The Problem Gambling Severity Index (PGSI)
กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข

การให้คะแนน :
ให้คะแนนตามค่าของแต่ละข้อ และรวมคะแนนทั้งหมด

การแปลผลและคำอธิบาย

8 คะแนนขึ้นไป
ความเสี่ยงสูง และอาจติดพนันและมีปัญหาจิตเวชจากการพนัน
อย่าปล่อยให้ปัญหานี้ลุกลาม การเลิกคือทางออกที่ดีที่สุด แต่การควบคุมจิตใจตนเองก็เป็นเรื่องยาก ท่านจำเป็นต้องปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ

3-7 คะแนน
ความเสี่ยงปานกลาง อาจเคยประสบปัญหาจากการพนัน ความมุ่งมั่นตั้งใจที่จะเลิก ไม่เห็นผลดีกับสุขภาพ จะช่วยให้ท่านสามารถเอาชนะปัญหาที่เกิดขึ้นได้

1-2 คะแนน
ความเสี่ยงต่ำ อาจมีปัญหาเกี่ยวกับการเล่นเล็กน้อย และไม่รุนแรง ท่านอาจเล่นเพื่อความสนุกสนาน หรือเล่นเพื่อความบันเทิง แต่ควรตระหนักถึงความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นได้

0 คะแนน
ไม่มีปัญหาการพนัน
ท่านควบคุมและเล่นอย่างมีสติ แต่อย่าละเลยกับคนใกล้ตัวที่มีปัญหาการพนันหรือไม่

ทั้งหมดควรขอรับบริการปรึกษาทางจิตเวชทุก 24 ชั่วโมง
ได้ที่กรมสุขภาพจิต
1323 : บริการปรึกษาทางจิตเวช
E-mail : dmh1323@dmh.go.th

ที่หลายคนเปิดโอกาสในการแก้ไขตัวเอง ต้องการความช่วยเหลือ หากอายุไม่กล้าไปพบจิตแพทย์ก็สามารถโทร “สายด่วนเลิกพนัน 1323” ได้ตลอด 24 ชั่วโมง สำหรับคนไทยในต่างแดนสามารถส่งอีเมลไปที่ dmh1323@dmh.mail.go.th นอกจากนี้ ถ้าประเมินแล้วพบว่า คนไข้ติดพนัน จะใช้ยาในกลุ่มรักษาโรคซึมเศร้า เป็นยาที่ปลอดภัย ใช้แล้วทำให้จิตใจสบายขึ้น และทำการจิตบำบัด คือถ้าคนไข้มีปัญหาเล่นพนัน เราก็พยายามทดแทนว่า เรามีวิธีอื่นมั้ย เช่น ออกกำลังกาย รวมทั้งการให้กำลังใจจากคนในครอบครัวในการช่วยให้เขามีจิตใจเข้มแข็ง

ถ้าคนไข้ไม่ยอมรับว่าติดพนันเป็นโรคจะทำอย่างไร? กรณีนี้ครอบครัวมีบทบาทสำคัญในการชักจูง เพราะคนที่เดือดร้อนคือคนใกล้ตัว บางรายเป็นหนี้ เงินเดือนออกไม่พอใช้หนี้ เจ้าหนี้ทวงหนี้มหาโหด ทำให้ครอบครัวเดือดร้อน ฉะนั้น คนในครอบครัวควรรพามาพบจิตแพทย์ เพราะตัวคนไข้อาจไม่มีแรงจูงใจ ยังสนุกและติดการพนัน เหมือนติดยาเสพติด ทั้งนี้การติดพนันเป็นปัญหาทางจิตเวชอย่างหนึ่ง คนที่เป็นอยู่มักจะไม่สามารถดูแลตัวเองได้ ครอบครัวจึงต้องทำหน้าที่เหมือนผู้ปฐมพยาบาลทางด้านจิตใจ

Profile

นพ. ทวีสิน วิษณุโยธิน

- แพทยศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- ประกาศนียบัตรชั้นสูงการแพทย์คลินิก มหาวิทยาลัยมหิดล
- วุฒิบัตรสาขาจิตเวชศาสตร์ สถาบันจิตเวชศาสตร์สมเด็จเจ้าพระยา แพทยสภา
- ฝึกอบรมเฉพาะทางด้านประสาทจิตเวชศาสตร์ มหาวิทยาลัยฮิลลินอยส์ ชิคาโก สหรัฐอเมริกา
- อนุมัติบัตร เวชศาสตร์ป้องกันแขนงสุขภาพจิต ชุมชน แพทยสภา
- ปัจจุบันเป็นผู้อำนวยการสถาบันสุขภาพจิตเด็กและวัยรุ่นราชนครินทร์

jetzt nur
14,45 Euro
inkl. Versand

ขอแนะนำหนังสือดี มีคุณค่า เสริมทักษะการใช้ภาษาเยอรมัน เหมาะสำหรับซื้อไว้เรียนรูด้วยตัวเองและเป็นของขวัญ

ราคาโปรโมชั่น
ลดเหลือ **14,45** ยูโร (รวมค่าส่ง) สำหรับสมาชิก
นิตยสารดีและผู้ประกอบอาชีพการนวด

สั่งซื้อได้ที่
aunchun@d-magazine.de
Tel. 01774954640

ผู้สนใจสั่งซื้อ กรุณาโอนเงินเข้าบัญชีของนิตยสารดี
หรือสออดเงินสดใส่ซองส่งทางไปรษณีย์
Buchbestellen per Vorkasse auf das Konto oder
Barzahlung per Umschlag!

Kontoinhaber: *D-Magazine*
Verwendungszweck: „*Massagebuch 2013*“
Bankverbindung: *Volksbank EG,*
Konto Nr. 47070201, BLZ 69061800

(กรุณาแจ้งชื่อและที่อยู่ของท่านในใบโอนเงิน
เพื่อสะดวกในการจัดส่งหนังสือ)

ปฏิทินคริสต์มาส และตุ๊กที่คริสต์มาสฟิวอดนตัวเล็ก -แม่ช่า

บ้านเราไม่ได้นับถือศาสนาคริสต์ แต่เพราะผู้คนรอบข้าง และบรรยากาศโดยทั่วไปที่ออกจะคึกคัก มีกิจกรรมต่างๆ มากมายให้เห็นให้ได้สัมผัส และบางครั้งก็ได้มีส่วนร่วม ไม่ว่าจะทำขนม ทำคุกกี้ หรือการตกแต่งประดับประดาเพื่อเฉลิมฉลองเทศกาลคริสต์มาส ทำให้คนตัวเล็กอยากจะมีส่วนร่วม อยากจะทำเหมือนเหมือนเพื่อนบ้านเราเลี้ยงลูกค่อนข้างเปิด ไม่ได้ปฏิเสธที่จะให้ลูกได้เรียนรู้ในสิ่งที่สังคมรอบข้างเป็นอยู่ แต่ก็ไม่ได้สนับสนุนส่งเสริมจนเกินไป อยากให้ลูกค่อยๆ แยกแยะและเรียนรู้ไปเองแบบธรรมชาติ คอยชี้แนะและให้ความเห็นตามที่เหมาะสม ความแตกต่างทางศาสนาสำหรับเด็กยังเป็นเรื่องที่เขาเข้าใจได้ยาก บางครั้งคนตัวเล็กก็นำปัญหาของตนเกี่ยวกับศาสนาถามพ่อกับแม่ หรือแม่กระทั่งเสียอกเสียใจ และเสียน้ำตาที่ตนเองนั้นแตกต่างจากคนอื่น ครั้งหนึ่งคนตัวเล็กเคยถามแม่ว่า “ทำไมหนูต้องเป็นคนเดียวในห้องเรียนที่ไม่รู้เรื่องของพระเยซู” แม่ก็ตอบว่า “แต่หนูเป็นคนเดียวที่รู้เรื่องของพระพุทธเจ้า” เป็นอันว่าทำให้คนตัวเล็กเลิกเสียใจ แงมภูมิใจที่ตัวเองรู้เรื่องของพระพุทธเจ้าคนเดียวด้วย

ในช่วงคริสต์มาสคนตัวเล็กจะตื่นเต้นกับเทศกาลคริสต์มาสมากกว่าใครๆ ในบ้าน เพราะที่โรงเรียนมีกิจกรรมต่างๆ เกี่ยวกับคริสต์มาสทุกอาทิตย์ และยังได้เปิดปฏิทินคริสต์มาสทุกวันด้วย ปฏิทินของคนตัวเล็กนั้นเป็นปฏิทินที่ย่าทำให้ ย่าใช้ผ้ามาเย็บติดกันทำเป็นที่แขวนผนัง และติดถุงผ้าเล็กๆ ไว้ 24 ใบ ติดวันที่ 1-24 ไว้ที่ถุงแต่ละใบ ในแต่ละถุงจะมีของขวัญข้างในเป็นของขวัญเล็กๆ ที่ไม่ได้มีมูลค่าอะไรมาก แคพอให้คนเปิดปฏิทินได้สนุก ได้

ลุ้นได้ใจ ปฏิทินอันนี้ใช้ได้ทุกปีไม่ต้องเปลี่ยน แคคอยคิดหาของมาใส่ให้ครบ 24 อย่างในแต่ละปี

ปีที่ผ่านมามาคนตัวเล็กคงกลัวแม่จะเสียใจเลยทำปฏิทินคริสต์มาสให้แม่ด้วย เขาเอากระดาษสองแผ่นมาแปะติดกันแล้วตัดแผ่นบนเป็นช่องๆ เขียนวันที่ไว้ข้างหน้า ส่วนข้างในช่องจะวาดรูปต่างๆ ไว้ ห้ามแม่แอบดูเด็ดขาด ทุกเช้า คนตัวเล็กเปิดปฏิทินของตัวเองเสร็จก็เตือนแม่ให้เปิดปฏิทินของแม่ด้วย แม่เปิดเจอรูปข้างในแต่ไม่เข้าใจว่าหมายถึงอะไร คนวาดเลยต้องคอยอธิบายให้แม่ฟัง ตัวอย่างรูปวาดในปฏิทิน

- **วันที่ 1** รูปทีวี หมายถึง ตอนหนูหลับแล้วแม่จะดูทีวีก็ได้นะ
- **วันที่ 2** รูปนิโคเลา หมายถึง อีก 4 วันนิโคเลาจะเอาของขวัญมาให้
- **วันที่ 3** รูปเจ้าหญิง หมายถึง ออกมาให้แม่แต่ง

ตัวเป็นเจ้าหญิง

- **วันที่ 5** รูปแมว หมายถึง ห้ามฆ่าแมวเพราะกินไม่ได้ (แล้วแม่มันก็อยากฆ่าแมวตอนไหนล่ะเนี่ย?)
 - **วันที่ 9** รูปสัตว์หลายตัว หมายถึง ออกไปสวนสัตว์
 - **วันที่ 11** รูปกรรไกร หมายถึง ห้ามใช้กรรไกรวันอาทิตย์ เพราะอาจตัดมือได้ (สงสัยเกรงว่าแม่จะยังไม่ตื่นเต็มที่)
 - **วันที่ 18** รูปเค้ก หมายถึง อย่าลืมให้ของขวัญวันเกิดหนูนะ
 - **วันที่ 24** รูปของเล่น หมายถึง หนูอยากได้ Playmobil
- แม่รู้สึกว่าการปฏิทินมันแปลกๆ เปิดจนถึงวันสุดท้ายแม่ไม่ได้ของขวัญอะไรเลย แต่คนที่คอยลุ้นว่าจะได้ของขวัญจากปฏิทินของแม่คือคนที่ทำปฏิทินให้แม่นั่นเอง

ในฉบบปฏิทินที่ย่าให้ มีหนังสือเล่มเล็กๆ ด้วยชื่อหนังสือ "คอนนี่หัดอบขนม" พออ่านเสร็จคนตัวเล็กก็อยากจะทำขนมเองบ้าง แม่ก็ไม่ขัดศรัทธาช่วยคนอยากทำคุกกี้ก็จัดหาส่วนผสมต่างๆ เขาอ่านหนังสือไป ทำตามไป ชั่ง ตวง วัด ตามหนังสือ

ส่วนผสมมีดังนี้คะ

- แป้ง 480 กรัม
- เนย 320 กรัม
- น้ำตาลทราย 160 กรัม
- ไข่ไก่ 2 ฟอง
- มะนาว 1 ลูก
- น้ำตาลไอซิ่ง
- แม่พิมพ์รูปต่างๆ
- ถาดอบ
- กระดาษรองถาดอบ

ในหนังสือเขาบอกว่า **ก่อนลงมือทำเปิดเตาอบทิ้งไว้เลยที่อุณหภูมิ 150 องศา อบแบบระบายอากาศ**

วิธีทำ

คนลงมือทำเขาอ่านตำราเข้าไปซ้ามาหลายรอบ เพื่อไม่ให้พลาด

1. ชั่ง ตวง วัด แป้ง น้ำตาลทราย เนย ได้ตามที่ต้องการแล้วก็ตีไข่ใส่ลงไป
2. นวดๆ แป้งจนเข้ากันดี (คนนวดแป้งบอก ว่านวดจนมันแข็ง)
3. นำแป้งที่นวดแล้วไปแช่ตู้เย็น ประมาณ 30 นาที ถึง 1 ชม.
4. นำแป้งออกมาแผ่ๆ ด้วยไม้ กลิ้งไป กลิ้งมา ให้บางประมาณ 1 ซม.
5. ใช้พิมพ์รูปต่างๆ กดๆ แล้วใส่ในถาดนำไปอบ ประมาณ 10-15 นาที
6. ระหว่างรอให้คุกกี้สุกก็ตักน้ำตาลไอซิ่ง 3 ช้อนโต๊ะใส่ถ้วย ผสมน้ำหนึ่งช้อนชา เติมน้ำมะนาวอีกหนึ่งช้อนชา คนๆ ให้เข้ากันเอาไว้แต่งหน้าคุกกี้ก็ พอเอาคุกกี้ออกจากเตาอบก็แต่งหน้าคุกกี้ได้เลยแล้วโรยด้วยน้ำตาลสีๆ รูปต่างๆ

ตอนที่แม่เปิดเตาอบนำคุกกี้ออกจากเตาอบ คนทำคุกกี้ก็กระโดดโลดเต้นดีใจ เพราะคุกกี้ที่ตัวเองหัดทำตามหนังสือครั้งแรกนั้นประสบความสำเร็จออกมาหน้าตาดี รสชาติอร่อย เป็นที่ภูมิใจยิ่งนัก คนทำคุกกี้ก็ตั้งใจแบ่งใส่กล่องเล็กๆ ใ้ปู่กับย่า และให้คุณยายข้างบ้านเป็นของขวัญวันคริสต์มาสด้วย

การย้ายกลับเมืองไทย - Niraya Weigel

เมื่อกลางปี 2010 ครอบครัวเราได้ย้ายกลับเมืองไทยถาวร เวลานั้นไปอย่างรวดเร็ว 3 ปีผ่านไปแล้วก็ย้ายออกจากเยอรมนี เมืองไทยอาจจะมีบางอย่าง แต่ก็มีที่ที่ไม่งาม และไม่งาม มีแต่เรื่องสนุกให้ทำไม่เว้นแต่ละวัน 3 ปีนี้เหมือนกับ 3 เดือนเลยนะ มีความสุขและสนุกจนลืมเวลาไปเลย และวันนี้ดิฉันจะมาเล่าเรื่องขั้นตอนช่วงย้ายกลับเมืองไทยพอสังเขปเท่าที่จำได้นะคะ

ก่อนอื่นดิฉันเข้าไปอ่านหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขนย้ายของใช้ในบ้านเรือนกลับไทยเพื่อทำความเข้าใจก่อน ว่ามีข้อปฏิบัติอย่างไรบ้าง ที่สามารถยกเว้นภาษีอากรได้ ตามลิงค์ข้างล่างนี้ค่ะ

<http://internet1.customs.go.th/ext/Formality/ImportFormalitiesOfHouseholdEffects.jsp>

ดิฉันตั้งใจย้ายกลับไทยแบบถาวร จึงขนเครื่องใช้ต่างๆ และเฟอร์นิเจอร์ที่ยังดีอยู่ทั้งหมดกลับไทยด้วย โดยใช้บริการส่งของทางเรือ เราได้เช่าตู้คอนเทนเนอร์จากบริษัทหนึ่งในเยอรมนี (สามารถค้นหาได้ในกูเกิล มีหลายบริษัทมากค่ะ) เป็นตู้ขนาดเล็ก 1 ตู้ (ยาวประมาณ 6 เมตรเศษ ความจุประมาณ 33 ลูกบาศก์เมตร) จ่ายค่าบริการประมาณ 2,000 ยูโร โดยที่ทางเราจะเป็นผู้บรรจุหีบห่อและเคลื่อนย้ายใส่ตู้กันเองค่ะ

ข้าวของทุกอย่างก่อนใส่ลงกล่องต้องห่อพลาสติกกันกระแทกและกันการเกิดรอยขีดข่วนเสียก่อน กล่องต้องมีความแข็งแรงของเนื้อกระดาษมากหน่อย ในกรณีที่ต้องใส่ของที่มีน้ำหนัก เพื่อป้องกันเวลาวางกล่องซ้อนกัน มิฉะนั้นกล่องจะบี้แบน ข้าวของอาจเสียหายได้ ต้องระวังตรงนั้นด้วย ดิฉันขนเครื่องเรือนพวกถ้วยชามแก้วเป็นจำนวนเยอะมาก เวลาห่อด้วยแผ่นกันกระแทกแล้ว ตอนใส่กล่องก็ต้องใส่โฟมกันเอาไว้รอบกล่อง มุมกล่อง 4 ด้านก็ติดตั้งไม้ขึ้นเล็กๆ ป้องกันเวลาวางกล่องซ้อนกัน กล่องจะได้ไม่ยุบตัว จากนั้นตอกมัดด้วยไม้อีกครั้ง ที่นี้โอกาสที่เครื่องแก้วจะแตกเสียหายมีน้อยมากเลยคะ ส่วนข้าวของจำพวกเครื่องใช้ไฟฟ้า ตู้เย็น เครื่องซักผ้าทีวี ฯลฯ ก็ตอกมัดทั้งหมดคะ ทุกอย่างปลอดภัยไว้ก่อน ยกเว้นพวกสิ่งมีค่า ของที่เบาและไม่แตกหักก็จะใส่ลังซ้อนๆ กันธรรมดา

สิ่งที่ต้องควรระวังหลังจากขนย้ายสิ่งของเข้าตู้เสร็จแล้วคือ จะมีการเซ็นชื่อผู้รับซึ่งสำคัญมากๆ เนื่องจากจำนวนของใช้และเครื่องใช้ไฟฟ้าจะถูกจำกัดตามจำนวนรายชื่อผู้รับ ในกรณีที่ส่งของกลับไทยจำนวนมากต้องใส่ชื่อผู้รับให้ครบจำนวนคนที่ย้ายกลับไปด้วย เช่น มีเครื่องใช้ไฟฟ้าหลายชนิดหรือมากขึ้นเกินไปก็ไม่ได้ หากอ่านตามลิงค์ด้านบนจะทราบว่าคนๆ หนึ่งจะสามารถมีทีวีหรือ

เครื่องใช้ไฟฟ้าอื่นๆ ได้ก็เครื่อง/คน ดิ้นพลาดตรง
นี้แหละค่ะที่ได้ซื้อตนเองคนเดียว เนื่องจากบินกลับ
ก่อนสามและลูกเกือบ 1 เดือน อีกจุดหนึ่งที่อยาก
แนะนำคือให้ระบุในเอกสารให้ทางชิปปิ้งนำตู้ไป
ส่งถึงบ้านเลยนะค่ะ จะสะดวกที่สุดสำหรับกรณี
ที่เช่าตู้คอนเทนเนอร์ อย่านำไปรับเองนะค่ะเหนื่อย
มาก และยากมากด้วยค่ะ

เมื่อเคลื่อนย้ายของและเซ็นเอกสารครบแล้ว
ราวๆ 1 เดือนก็ได้รับการติดต่อกับบริษัทชิปปิ้ง
ของไทยว่าตู้มาถึงท่าเรือ(คลองเตย)แล้ว ขั้นตอน
นี้เรียกว่าตอนขนของขึ้น สิ่งที่สำคัญที่สุดคือ
**พาสปอร์ตนะค่ะ มีกี่เล่ม ต้องเอาออกมาใช้
ให้หมด** ทุกอย่างคือหลักฐานว่าคุณเข้า-ออก
ประเทศไทยและเยอรมนีเป็นจำนวนบ่อยครั้งแค
ไหน แต่ครั้งระยะเวลาเท่าไร คุณไปอยู่
จริงๆหรือเปล่านั้นดูจากพาสปอร์ตนี้แหละ เพื่อ
จะสรุปได้ว่าจำนวนของใช้ จำนวนคนที่ย้ายกลับ
และจำนวนปีที่อยู่มันเหมาะสมกับชาวของที่
ย้ายกลับมาหรือไม่ ที่ดิฉันทำพลาตคือลงชื่อผู้รับ
เพียงคนเดียว เลยดูเหมือนกับว่าของทุกอย่างเป็น
ของดิฉันเพียงคนเดียวทำให้ยุ่งยากเพราะต้องเสีย
ภาษีแน่นอนหากมีการเปิดตู้เช็คของทุกอย่าง

ทางชิปปิ้งในเมืองไทยจะดำเนินการเคลียร์ของ
และนำส่งตู้ถึงบ้านให้โดยมีค่าใช้จ่ายแยกออกต่าง
หากไม่เกี่ยวกับชิปปิ้งเยอรมนีนะค่ะ ราคาไม่แพง
นักค่ะ หากจำไม่ผิดน่าจะราวๆ 5,000-10,000
บาท เมื่อดิฉันมีชื่อเป็นผู้รับเพียงคนเดียวแต่ไม่
ต้องการเสียภาษี จึงได้ปรึกษากับทางชิปปิ้ง (แต่
หากจะเสีย ก็เสียตามความเป็นจริง) ทางชิปปิ้ง
บอกว่าหากต้องมีการตรวจของในตู้ตามขั้นตอน

เมื่อแกะกล่องแล้ว นอกจากต้องเสียภาษีแล้ว ชาว
ของจะไม่อยู่ในหีบห่อเหมือนเดิม หรือข้าวของบาง
ชนิดอาจจะเสียหาย หากแยกว่านั่นก็ได้เลยว่า
สิ่งของจำนวนนับพันชิ้นมันจะอยู่ครบหรือเปล่า แต่
หากอยากข้ามขั้นตอนนี้ก็ต้องสอบถามบริษัทชิปป
ป์เองเองนะค่ะ มันเป็นเรื่องที่พูดออกสื่อไม่ได้ค่ะ
สุดท้ายทางชิปปิ้งก็ช่วยนำของออกมาด้วยความ
รวดเร็ว ดิ้นตรวจข้าวของและจำนวนหมายเลข
กล่องทุกอย่างครบไม่มีอะไรสูญหายหรือเสียหาย
น่าจะมีแก้วแตกเพียง 1 ใบ ซึ่งอาจจะเกิดจากการ
บรรจุของดิฉันเอง ตอนนั้นดีใจมากที่ของทุกอย่าง
มีสภาพ100% เหมือนตอนที่นำเข้าตู้ค่ะ

หากเพื่อน ๆ ต้องการนำสัตว์เลี้ยง เช่น สุนัข
กลับไทยด้วยก็ไม่ยากในการพาขึ้นเครื่องไปด้วย
สามารถเข้าไปอ่านที่คลังกระทู้เก่าในพันทิปได้ตาม
ลิงค์ข้างล่างนี้นะค่ะ เขียนโดยคุณอ้อม

[http://topicstock.pantip.com/jatujak/
topicstock/2008/05/J6579434/J6579434.html](http://topicstock.pantip.com/jatujak/topicstock/2008/05/J6579434/J6579434.html)

ส่วนลิงค์นี้เกี่ยวกับเงื่อนไขการนำสัตว์ ซากสัตว์
หรือผลิตภัณฑ์สัตว์เข้าในราชอาณาจักร

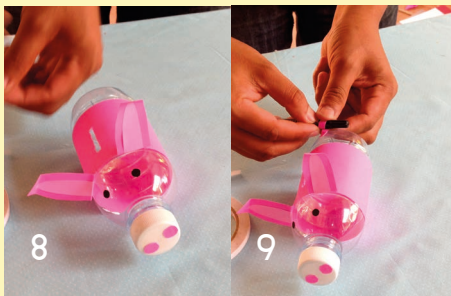
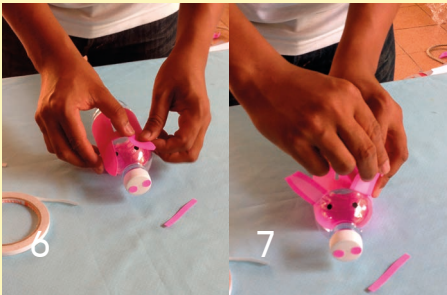
[http://www.dld.go.th/dcontrol/move/
condition.html](http://www.dld.go.th/dcontrol/move/condition.html)

ดิฉันนำน้องหมาแจ๊ครัสเซลกลับไทย 1 ตัว
เสียภาษีตรงด่านประมาณ 1 พันบาท ซึ่งไม่แพง
นัก และการเดินทางกับสัตว์ก็ไม่ยุ่งยากอะไรนัก
ค่ะ ดิ้นประทับใจกับเจ้าหน้าที่กรมปศุสัตว์สุวรรณ
ภูมิมามากๆ ให้ข้อมูลและบริการประชาชนเป็นอย่างดี
ทีเดียว ใครจะย้ายกลับไทยถาวรเร็วๆนี้ หรือใน
อนาคตก็ขอให้โชคดีเจอเจ้าหน้าที่ที่ให้ข้อมูลที่ถูกต้อง
และบริการดีๆแบบดิฉันนะค่ะ แล้วพบกันใหม่
ในตอนต่อไปค่ะ

หมววมสึนขวดน้ำ -ภัทริรา ทยสฤก

การปลูกฝังนิสัยรักการออมเงินด้วยการส่งเสริมให้ลูกๆ หยอดกระปุกออมสินที่สิ่งหนึ่งที่คุณพ่อคุณแม่ควรทำ กระปุกออมสินก็สิ่งจูงใจอย่างหนึ่งที่ทำให้เด็กๆ อยากหยอดเงิน วันนี้เลยจะมาแนะนำวิธีการทำกระปุกหมววมสึนจากขวดน้ำดื่มทั่วไป ซึ่งคุณพ่อคุณแม่สามารถสร้างเป็นกิจกรรมในครอบครัวได้นะคะ อุปกรณ์ที่เราต้องเตรียมคือ 1.ขวดน้ำ (ขนาดตามแต่เราต้องการ) 2. กระดาษสี 3 สี (ดำ ชมพู่อ่อน และชมพูเข้ม) 3.กาวลาเทกซ์ หรือเทปกาวสองหน้า 4. กรรไกร และ 5 มีดคัตเตอร์ (ภาพ 1) เมื่ออุปกรณ์พร้อม เริ่มลงมือกันเลยนะคะ

1. แกะป้ายยี่ห้อน้ำออกให้เหลือแต่ขวดพลาสติกเปล่าๆ ใช้มีดคัตเตอร์กรีดเป็นรูสี่เหลี่ยมผืนผ้าขนาดใหญ่พอที่จะหยอดเหรียญลงไปได้ ขอแนะนำว่า เพื่อความปลอดภัยขั้นตอนนี้คุณพ่อคุณแม่ควรเป็นคนจะเอามือให้ (ภาพ 2-3)
2. ตัดกระดาษสีชมพูเพื่อทำลำตัวหมู โดยวัดขนาดประมาณครึ่งหนึ่งของความสูงของขวด หรือตามร่องของขวดแล้วแต่รูปร่างของขวดที่เรานำมาทำ ความยาวให้พันรอบขวดน้ำได้ ทากาวลาเทกซ์หรือใช้เทปกาวสองหน้าติดปลายกระดาษด้านหนึ่งแล้วติดกัน จากนั้นให้มีดคัตเตอร์เจาะรูสี่เหลี่ยมผืนผ้าข้างรอยเดิมที่เจาะเอาไว้แล้ว (ภาพ 4)
3. ตัดกระดาษสีชมพูเข้ม และสีชมพูอ่อนเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า แล้วตัดปลายด้านหนึ่งให้โค้งคล้ายกลีบดอกไม้ (ตามตัวอย่าง) อย่างละ 2 ชิ้น เพื่อทำเป็นหูหมู โดยให้ขนาดของสีชมพูอ่อนเล็กกว่าเล็กน้อย และใช้กรรไกรตัดกระดาษดำเป็นวงกลมขนาดเล็ก 2 วง เพื่อทำตา และตัดกระดาษสีชมพูเข้มเป็นวงกลมขนาดใหญ่กว่าตา 2 วงเพื่อทำจมูก (ภาพ 5)
4. ใช้กาวทาเทกซ์ทาลงกระดาษสีชมพูอ่อนที่ตัดเตรียมไว้แล้วติดลงตรงกลางของกระดาษสีชมพูเข้มเพื่อให้หูสวยงามพับไว้ก่อน จากนั้นติดวงกลมสีชมพูเข้มทั้งสองบนฝาขวดน้ำเป็นจมูก และติดวงกลมสีดำที่บริเวณคอขวดเพื่อทำเป็นตา แล้วทากาวที่ส่วนโคนของหูที่เตรียมไว้ประมาณ 1 เซนติเมตร สอดเข้าไปใต้กระดาษที่เราทำลำตัวเพื่อซ่อนปลายของหู กระดาษห่างตำแหน่งของหูทั้งสองข้างให้เหมาะสม (ภาพ 6)
5. พับกระดาษสีชมพูด้านที่ติดสีชมพูอ่อนขึ้นแล้วพับส่วนปลายลงเล็กน้อย (ภาพ 7-8)
6. ตัดกระดาษสีชมพูเข้มเป็นเส้นเล็กๆ ความยาวพอประมาณเพื่อทำหางให้หมู แล้วติดที่ก้นขวด ให้ปากกาหรือดินสอหมุนให้หางงอเล็กน้อย แค่นี้เราก็ได้หมววมสึนน่ารักๆ จากขวดน้ำแล้วค่ะ (ภาพ 9-10)

ลองทำดูค่ะ รับรองเด็กๆ ต้องสนุกสนานกับการหยอดกระปุกแน่นอน และยิ่งหากมีขวดสีสวยๆ จะช่วยให้ได้หมววมสึนที่สวยงามที่เดียวค่ะ

แป้งชั้นห่อชีส - ป้าวัลย์

ส่วนผสม

แป้งชั้นสำเร็จ	1 แพค
ชีสขูดแล้ว	1 ห่อ
Schinken	4-5 แผ่น
Paprika ผง	ครึ่งช้อนชา
พริกไทยป่น	เล็กน้อย (ไม่ใส่ก็ได้)
เกลือ	เล็กน้อย

วิธีเตรียมแป้ง

1. ตัดแป้งเป็นวงกลม ใช้ถ้วยขนาดเท่าที่ต้องการ กะให้พอดี
2. บากแป้งเป็นสี่ทิศ ระวังอย่าให้ขาดกลาง
3. นำส่วนผสมที่ทำเป็นไส้มาปั้นให้เป็นก้อน แล้ววางลงตรงกลางแผ่นแป้ง
4. พับทีละด้าน (ตามรูป)

ส่วนผสมสำหรับไส้

1. Schinken หั่นลูกเต๋าเล็กๆ ผสมกับชีสและส่วนผสมทั้งหมด ใส่เกลือเล็กน้อยคลุกเคล้าให้เข้ากัน จะเติมเครื่องเทศอิตาลี เช่น Origano เพิ่มลงไปก็ได้
2. หากไม่ชอบเนื้อสัตว์ก็ใช้เห็ดหรือข้าวโพดแทนเนื้อสัตว์ก็ได้ โดยจะต้องสับให้ละเอียดแล้วคลุกกับชีสขูดแบบเดียวกับส่วนผสมไส้เค็ม
3. หากต้องการไส้หวาน อาจนำลูเบอร์รี่แบบขวด 1 ขวด นำมากรองเอาแต่น้ำทิ้งให้สะเด็ดน้ำ แล้วใส่น้ำตาลทรายแดงครึ่งถ้วย (จะใช้น้อยหรือมากกว่านี้ก็ตามความชอบ)
4. ก่อนวางไส้ อาจใช้ชีสสด หรือ Philadelphia ก็ได้ทาบนแป้งแล้วจึงวางไส้ลงไป

เด็กๆ มักจะหิวเวลาที่กลับจากโรงเรียน แทนที่เราจะหาขนมสำเร็จรูปหรือขนมทอดกรอบซึ่งมักจะมีผงชูรสมากและทำให้เสียสุขภาพมาให้รับประทาน เรามาลองทำอะไรง่ายๆ และอร่อยๆ ไว้ให้เขารับประทานกันดีกว่า

วันนี้เขียนจะแนะนำอาหารว่างที่เรียกว่า “แป้งชั้นห่อชีส” ซึ่งเป็นอาหารที่ทำไม่ยาก และหากเราจะทำเก็บไว้เลี้ยงเพื่อนๆ หรือให้คุณพ่อบ้านรับประทานเป็นของว่างก็ยิ่งดี เพราะเมื่อเก็บไว้ในขวดโหลที่ปิดฝาสนิท จะสามารถเก็บไว้ได้ถึงสองหรือสามวัน

เพียงเท่านี้เราก็จะได้แป้งชั้นห่อชีสซึ่งเป็นอาหารว่างที่ทำได้ง่ายและมีคุณค่าทางอาหาร ที่สำคัญคือสะอาดและปลอดภัย เหมาะที่จะเป็นของว่างสำหรับเด็กๆ และทุกคนในครอบครัว

ความฝันที่เวิ้งถึง “โดโลมิทเทิน กรือเว็ทเทินเรร์ทาล” Dolomiten Grödnertal

-หรือ ลู่ลม

ช่างเป็นอะไรที่ไม่เคยลืมเลยกับการได้ยืนอยู่บนยอดเขาสูงแล้วมองลงมา ทิวยอดเทือกเขาทั้งแหลม ทั้งหุบ หินผา ไตรรกเขาที่ลดหลั่น ภูเขารูปราง ทมีนอลังการณ หึ่งผยอง ปลายยอดที่แซมซึกแซก ดูเหมือนบอบบางแผ่ความอ่อนช้อยแต่ทว่าชูดยอดอยู่สูงแต่ดูลงมาเป็นพันๆ ปี หิมะขาวโพลนปกคลุมยอดเขาหุบผาสูงชันกว้างใหญ่บางส่วนยังอาบทาด้วยน้ำแข็งตลอดทั้งปี ท้องฟ้าที่สีครามเหนือเทือกเขา แสงแดดยามเย็นที่ลูบไล้เทือกเขาด้วยสีส้มอมทองอ่อนช่างผสมผสานกลมกลืน นกโดลภูเขา กางปีกสีดำบินกลับรังผ่านแสงสีทองก่อนอาทิตย์อัสดงจะลับหลังยอดเขาข้างหน้า คือความสุขที่สัมผัสได้กับการเดินทางที่มีจุดหมายปลายทาง การเดินทางครั้งนี้จะขอแนะนำห้ายอดภูเขาของเทือกเขาโดโลมิทเทิน ที่ผู้เขียนได้ไปเยือนมาแล้ว คือ มาร์โมลาดา Marmolada 3343 m เป็นยอดเขาที่สูงที่สุดของเทือกเขาแถบนี้ โทพานาดี เม็ชโซ Tofanade Mezzo 3244 m พิช โบเอ Piz Boe 3152 m

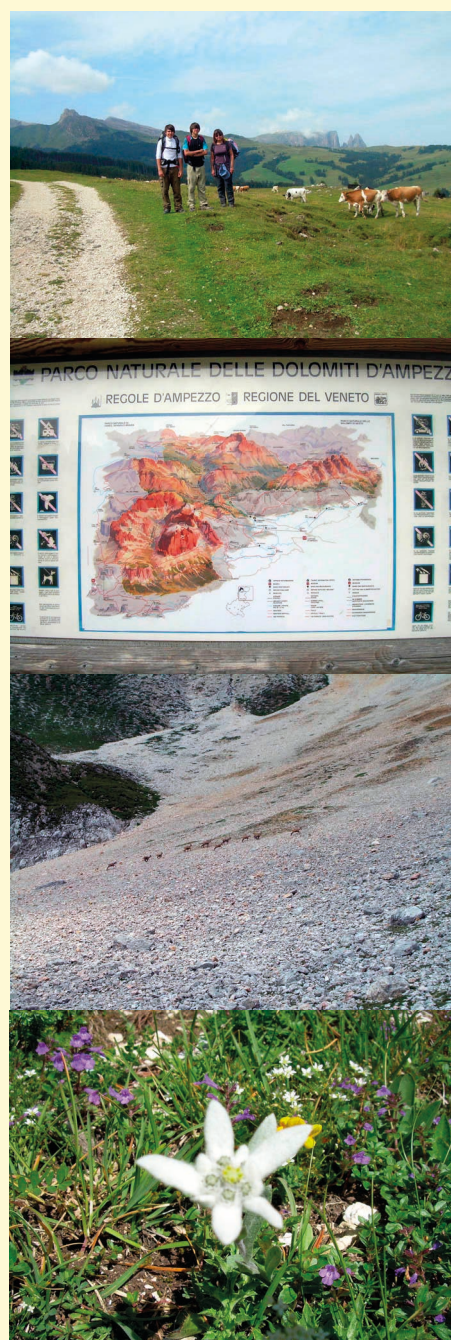
พูเอซซปีซเซ Puezzspitze 2724 m ชแลร์น Schlern 2563 m การเดินทางเริ่มจากหมู่บ้านวอล์เก็นชไตน์ Wolkenstein สู พูเอซเฮือทเทอ Puezhütte พวกเราเจ็ดชีวิตตกลงพักที่หมู่บ้านวอล์เก็นชไตน์ที่ Südtirol ทางใต้ของทิโรลประเทศอิตาลี พวกเราใช้เส้นทาง Brenner- Autobahn ลงจากไฮเวย์ที่ Klausen ผ่าน Grödner Tal จนถึงหมู่บ้าน Wolkenstein ซึ่งเป็นหมู่บ้านสุดท้ายของหุบเขาโกรือเทินเรร์ หลังจากชนของเข่าบ้านพักที่จองไว้เพื่อพักตอนลงมาจากเขา พวกเราก็กางแผนที่วางแผนการเดินทางของวันแรก ระยะทาง 14 กิโลเมตรระยะเวลาเดินทางเจ็ดชั่วโมง จะไปถึงบ้านบนเขาพูเอซ ความแตกต่างของพื้นที่ขึ้นลงสูงชันอยู่ระหว่าง 400- 1100 เมตร หลังจากจัดของใส่ย่าม เตรียมอุปกรณ์การเดินทางภูเขาซึ่งผู้เขียนเคยเกริ่นไว้แล้ว ก่อนเดินทางได้แหงนหน้ามองยอดเขาที่จะต้องปีนขึ้นไป ช่างจุดประกายความคิดคึกคักกับการที่จะได้ผจญภัยใกล้ขีด สัมผัสกับธรรมชาติ พวกเราออกเดินทาง

หลังจากรับประทานอาหารและห่ออาหารเครื่องดื่มติดตัวไปด้วย แปะโดมิงเช้าออกเดินทางจากทางราบผ่านปราสาทวอลท์เกินซไต้นทางเริ่มชันและไต่สูงขึ้นไปเรื่อยๆ ตามรอยทางแหว่ที่ทักทายกับวัวของชาวบ้านบนเขาที่กระจายเต็มหน้าอยู่ตามเนินเขา โดยไม่มีรั้วล้อมไว้ วัวบางตัวยืนขวางทางเมื่อยมองสี่ล้นเสื้อผ้าของเรา เรายิ้มทักทาย (วัวยิ้มตอบคิดเอาเองนะ) ใจก็ตุ้มตามนี้..ดินะที่ไม่ใช่กระที่ที่ตีนสี่ล้นเพราะผู้เขียนเล่นสี่ล้นจาบจะจา เพราะว่าถ้าหลงคนจะได้ตามง่าย วัวของชาวบ้านบนเขาจะมีกระดิ่งใหญ่คู่คล้ายกับกระดิ่งใบเล็กแขวนคอไว้ด้วยเพื่อจะได้ตามวัวถูก สองชั่วโมงต่อมาเราเดินเลียบบผ่าน ลังเงนทาล Langen Tal ผ่านมาของชาวนาภูเขาที่เต็มหน้าอีกตัวหนึ่งก็ล้อปขนบนหลังฟู พูหางสับคัตตันลมวิ่งผ่านไปอย่างอิสระโดยไม่มีคอกกั้นขวางข้างหน้าอีก ฉากหนทางเริ่มชันและแคบ บางช่วงต้องปีนป่ายไต่เชือกขึ้นไป อากาศข้างเป็นใจไม่มีหมอกและลม กลั้วที่สุดคือการเดินไต่เขาทางแคบ ถ้าหมอกลงต้องใช้สายตาและระวังในการเดินมาก แถมลมภูเขาที่หนาวเย็นอีก ถึงจะเป็นหน้าร้อนก็เถอะ พวกเราเลียบบผ่านหุบเขาลงมาแล้วอ้อมขึ้นไปไต่เขาสู่ทุ่งหญ้าราบบนเขา ภูเขาหินเคียมไพ Ciampeijoch ตระหง่านอยู่ตรงหน้าเหมือนเอื้องมัจจับได้ ทะเลสาบกลางหุบเขาผิวน้ำเรียบสงบสะท้อนสีท้องฟ้าเหมือนกระจกสองมาแสงแดดส่องต้องกลีบขอบบางของดอกไม้ภูเขาแอลป์สีส้ม สีเหลืองที่ออกดอกเล็กๆ แซมอยู่ตามก้อนหินผาเรียงรายตามทางเดินสวยเหลือเกิน เดินไต่หินซึ่งบางช่วงจะมีเชือกให้จับและดึงตัวเองขึ้นไป พอขึ้นไปเจอที่ราบเล็ก เพื่อนเดินทางกรีกคราด

กับดอกเอ็ดเดิลไวซ์ ที่หาดูได้ยากเพราะไม่ได้ขึ้นอยู่ทั่วไป พวกเราเจออยู่หลายจุดจนต้องพักและถ่ายรูปให้หน้าใจมาสูงภูเขาที่มีอยู่ตรงหน้าใกล้เข้ามาเรื่อยๆ และแล้วพวกเราก็ได้ยืนเสียงหินหล่นที่หลังผาข้างหน้า หยุดเดิน..เจียบกริบ..และแล้วกว้างภูเขาฝั่งหนึ่งวิ่งผ่านพวกเราไป "เร็วมาก" รึบหีบกลองออกมาถ่ายรูปกันแทบจะไม่ทัน เป็นบุญตาจริงๆ ที่มากเลยปรกติกว้างภูเขาจะซึ้อายมากหาดูได้ยากนี้ผ่านมาทั้งฝั่งเลย แล้วก็หายลับไปกับภูเขาสูงโดยรวดเร็วพร้อมกับเสียงครีคราดของก้อนหินที่รกรกราวจากภูเขาส่งของ ยอดเขาพูเอซ Puezspitze ให้พวกเราแหงนมองด้วยความเสียดายที่ไม่ได้ถ่ายภาพที่สนใจและแล้วการเดินทางของวันนี้ก็ถึงจุดหมายที่บ้านพักพูเอซซึ่งอยู่สูงจากระดับน้ำทะเล 2475 เมตร พวกเรานำไปเข้าที่พักเตียงสองชั้นนอนรวมห้องเดียวกันข้างมีรสชาดดิบๆ แบบลุยๆ ที่ไม่เหมือนความสบายของเตียงที่บ้าน อาน้ำแล้วลงมารวมตัวกันที่หน้ากระท่อมบนเขา "งามเหลือเกิน" กระเหรียงอย่างเราไม่รู้จะบรรยายอย่างไรดีพวกเราบ้างก็นั่งเย็น เอนพิงแบบซิดๆ จำได้ว่าหนุ่มใหญ่ผู้ร่วมทางเคยเปรยกับความงามของอาทิตย์ยามเย็นที่ลูปโลภูเขาว่า "Die Gipfel sind in ein unwirklich zartes Audrey-Hepburn Pink" ช่างเข้าใจเปรียบเทียบกับหญิงงาม พวกเราไม่ถกเถียงถึงความงามกัน ต่างดื่มด่ำกับสิ่งที่เห็นตรงหน้า..การเดินทางของผู้เขียนแต่ละครั้งสนุกทุกครา ไม่ว่าจะไปป่าที่ไหน และภูเขาสูงไหนจึงอยากชวนผู้อ่านไปเดินภูเขา แล้วจะรู้ว่า "มันอยู่บนนั้น" ความสุขอยู่แค่เอื้องจริงๆ...

ระบบการจ่าย/ โอนเงินแบบใหม่ในยุโรป (SEPA) - 16200

หลายท่านอาจจะเคยได้ยินหรือได้รับแจ้งข้อมูลจากธนาคารเกี่ยวกับรูปแบบการโอนเงินแบบใหม่ ที่เรียกว่า SEPA กันมาบ้างแล้วนะคะ นับตั้งแต่ วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2557 เป็นต้นไป หากท่านผู้อ่าน จะทำธุรกรรมทางการเงิน ไม่ว่าจะเป็นการโอนเงิน (Überweisungen) การชำระค่าใช้จ่ายโดยหักจาก บัญชีเงินฝากเป็นรายครั้ง (Lastschriften) การโอนเงินอัตโนมัติตามกำหนดโดยผู้ฝาก (Daueraufträge) หรือการชำระเงินโดยใช้บัตรเอทีเอ็ม (Kartenzahlen) จะต้องทำธุรกรรมดังกล่าวโดยผ่านระบบ SEPA ค่ะ

ก่อนอื่นเรามาทำความรู้จักกับรูปแบบการทำ ธุรกรรมแบบใหม่ หรือ SEPA กันก่อนนะคะ SEPA มีชื่อเรียกเต็มๆ ว่า Single Euro Payments Area เกิดมาจากแนวคิดการบริการการจ่ายเงินให้ เป็นหนึ่งเดียวกันในกลุ่มสหภาพยุโรป โดยใช้สกุลเงิน ยูโรเป็นสกุลหลักในการจ่าย เพื่อเพิ่มการแข่งขัน และเพิ่มประสิทธิภาพให้กับตลาดยุโรป ซึ่งระบบนี้ จะใช้กับทั้งผู้บริโภคทั่วไปอย่างเราๆ บริษัทห้างร้าน และรวมไปถึงสมาคมด้วยคะ ประเทศที่จะใช้ระบบนี้ (กลุ่มประเทศ SEPA) ก็คือประเทศสมาชิกสหภาพ ยุโรปทั้ง 28 ประเทศ และอีก 5 ประเทศนอกกลุ่ม สหภาพยุโรป ได้แก่ สวิตเซอร์แลนด์ โอลันด์ นอร์เวย์ ลิกเตนสไตน์ และโมนาโกคะ และเพื่อ รองรับระบบ SEPA ที่เป็นหนึ่งเดียวกัน ประเทศ ไนน์ในกลุ่มประเทศ SEPA ที่ไม่ได้ใช้เงินยูโรอย่าง เช่น ประเทศโปแลนด์ หรือสวิตเซอร์แลนด์ ก็จะต้องเปลี่ยนเป็นระบบการจ่ายเงินเป็นระบบ SEPA ภายในวันที่ 31.10.2016 ค่ะ

การจ่ายเงินระบบนี้ ผู้บริโภคสามารถจ่ายเงิน ทางบัตรเครดิตในประเทศใดก็ได้ที่อยู่ในกลุ่มประเทศ

SEPA เช่น ผู้ที่มีบัตรเครดิต ของธนาคารในเยอรมนี ไปซื้อของที่สวิตเซอร์แลนด์ สามารถใช้บัตรเครดิตดังกล่าวชำระเงินตามร้านค้าทั่วไปในสวิตเซอร์แลนด์ ได้เสมือนกับซื้อของในเยอรมนี เป็นต้น ส่วนการ โอนเงินและการชำระค่าใช้จ่ายต่างๆ โดยหักจาก บัญชี ไม่ว่าจะเป็นการสั่งจ่ายภายในประเทศหรือ สั่งจ่ายให้กับธนาคารในต่างประเทศ จะใช้แบบ ฟอรัมแบบใหม่ในการสั่งจ่าย โดยใช้ตัวเลข IBAN (International Bank Account Number) แทน เลขบัญชี (Kontonummer) และ BIC (Business Identifier Code) หรือที่เรียกกันว่า SWIFT Code แทนเลขรหัสสาขาของธนาคาร (Bankleitzahl) ค่ะ ตัวเลข IBAN ทางธนาคารจะเป็นผู้ให้เราหรือ ท่านผู้อ่านสามารถดูได้จากใบแจ้งรายละเอียดการ ฝาก-ถอนเงิน (Kontoauszug) หรือบริการธนาคาร ออนไลน์คะ สำหรับสมาคมอาจมีหลายบัญชีก็จะมี IBAN ของแต่ละบัญชีแยกกันคะ ที่สำคัญเพื่อการ โอนจ่ายเงินที่สะดวกรวดเร็ว บริษัทห้างร้านและ สมาคมควรจะให้ข้อมูลลูกค้าหรือสมาชิกเกี่ยวกับ การจ่ายเงินระบบใหม่นี้ด้วยนะคะ ตัวเลข IBAN และ BIC จะมีช่วงระยะเวลาที่ต้องใช้หรือไม่จำเป็นต้อง ใช้แตกต่างกันไปแล้วแต่ลักษณะการโอนภายใน ประเทศหรือภายในกลุ่มประเทศ SEPA และประเภท ของผู้ถือครองบัญชี (ผู้บริโภคทั่วไป บริษัท หรือ สมาคม) รายละเอียดปลีกย่อยสามารถคลิกไปดูได้ ตามลิงค์นี้คะ <https://www.sepa-deutschland.de/sepa-fuer-verbraucherinnen-und-verbraucher> หน้าตา IBAN เป็นอย่างไร ประกอบด้วยอะไรบ้าง ดูได้ตามรูปข้างล่างนี้เลยคะ

- ข้อดีของระบบนี้**
- เป็นระบบที่ทำให้เกิดตลาดเดียวด้านการบริการ ธนาคารในยุโรป การขจัดความแตกต่างระหว่าง การจ่ายในประเทศและข้ามประเทศในกลุ่ม ประเทศ SEPA
 - สามารถโอนเงินถึงปลายทางที่อยู่ในประเทศ และกลุ่มประเทศ SEPA ภายในหนึ่งวันทำการ
 - การโอนเงินในกลุ่มประเทศ SEPA จะมีค่าธรรมเนียมเท่ากับการโอนภายในประเทศ
 - ง่ายและสะดวกต่อการใช้จ่ายใช้สอยในกลุ่ม ประเทศ SEPA โดยสามารถใช้บัตรเครดิตชำระ ค่าใช้จ่ายได้ตามร้านค้าทั่วไป
 - สะดวกในการชำระค่าใช้จ่ายในต่างประเทศ โดยหักจากบัญชีเงินฝากของประเทศที่มี บัญชีอยู่ เช่น คนที่มีบัญชีเงินฝากในประเทศ เยอรมนี ไปเที่ยวในประเทศสเปน สามารถ จ่ายค่าโรงแรมในประเทศสเปนโดยให้หักเงิน จากบัญชีในเยอรมนีได้
 - มีการแจ้งเตือนก่อนทุกครั้งที่มีการหักเงินออก จากบัญชี
 - มีการให้บริการในรูปแบบใหม่เช่น การจ่ายเงิน ค่าตัวรถไฟทางโทรศัพท์ โดยการสแกน QR code ที่ติดไว้ข้างตู้จำหน่ายตั๋ว
 - มีการป้องกันการหักเงินจากบัญชีที่ดีกว่าแบบ เก่า หากเจ้าของบัญชีทราบว่ามีการหักเงินออก จากบัญชีแบบไม่ถูกต้องสามารถแจ้งธนาคาร เพื่อเรียกเงินคืนได้ภายใน 13 เดือน (แบบเก่า สามารถเรียกคืนได้แค่ภายใน 8 สัปดาห์)
 - ช่วยเสริมความเข้มแข็งให้แก่นโยบายเปิดเสรี ด้านการแข่งขัน

- ข้อเสียของระบบนี้**
- เนื่องจากระบบนี้เป็นระบบใหม่ ยังคงต้องใช้ เวลาในการปรับให้เข้าสู่ระบบเดียวกันอย่าง ค่อยเป็นค่อยไป ทั้งในดานเทคนิค และความ พร้อมด้านกฎหมาย
 - ใช้เวลาในการให้ข้อมูลกับผู้บริโภคและอาจ เกิดการสับสนในการใช้บริการได้
 - หลายธนาคารอาจให้ข้อมูลเฉพาะลูกค้าที่เป็น บริษัทใหญ่ๆจึงทำให้ลูกค้าทั่วไปขาดข้อมูลและ ไม่รู้ถึงสิทธิที่พึงได้
 - เนื่องจากอาจมีข้อความแจ้งเตือนมาทาง จดหมายหรือทางอีเมลมากเกินไปจนผู้รับสาร อาจจะไม่ให้ความสนใจและละเลยการตรวจ สอบรายละเอียดได้

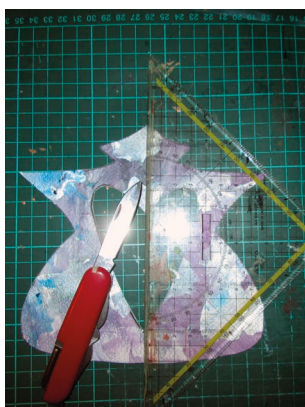
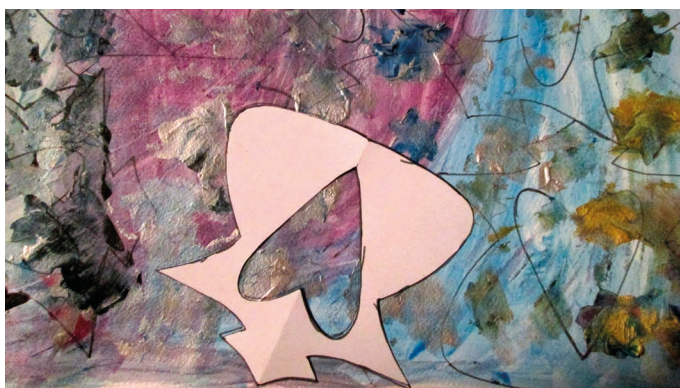
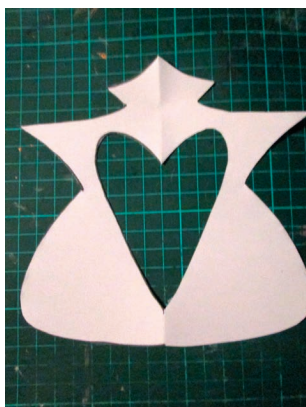
Diagram illustrating the structure of an IBAN (International Bank Account Number):

- Länderkennung:** 2 Stellen (Country code: DE)
- Prüfziffer:** 2 Stellen (Check digit: 5)
- Bankleitzahl:** 8 Stellen (Bank code: 8500700240)
- Kontonummer:** 10 Stellen (Account number: 123456789)
- BIC des Kreditinstituts (8 oder 11 Stellen):** DEUTDE33HAN
- Bitte nur bei Terminwunsch (m angeben. Bei der Angabe ein (Bank-)Feiertages erfolgt die darauf folgenden Bankgeschäft**
- Betrag: EUR**

ภาพจาก <https://www.deutsche-bank.de>

Anhänger aus Papier in 3D –Sabina Müller

Liebe Interessenten der künstlerischen Gestaltung,

Bei meinen Arbeiten bleiben immer mal wieder Bilder oder Papiere übrig, die zu schade sind um direkt in den Papierkorb zu wandern. Nun habe ich daraus einen Anhänger gebastelt. Wie das geht, möchte ich Euch heute vorstellen.

Materialliste: Papier – egal ob bemalt oder bedruckt, ein DIN A 4 Blatt zu herstellen der Schablone, Bleistift, Schere, Lineal, Klebestift, ein schönes Bändchen, einen kleinen Anhänger.

Herstellen einer Schablone:

Zunächst falten wir unser DIN A 4 Blatt zu Hälfte. An der Faltnie (Mittelachse) zeichnen wir eine halbe Figur, vielleicht eine Pagode, ein Herz oder ein Engel. Vielleicht erfindet Ihr ja etwas Neues. Jeder Anhänger hat eine Figur mit einer Außenlinie und eine innenliegende Figur. In meinem Beispiel ist die innere Figur ein halbes Herz. Die Faltnie ist unsere Spiegelachse. Entlang unserer gezeichneten Linien schneiden unsere Figur nun aus. Aufgeklappt haben wir dann eine Schablone für die einzelnen Bauteile unseres Anhängers.

Ausschneiden der Bauteile:

Unsere Schablone legen wir nun auf unser Papier und fahren entlang der Umrisse mit einem Stift entlang. Wieviele Teile Ihr nun ausschneidet ist jedem selbst überlassen. Für eine 3 D Figur benötigt man mindestens 3. Teile. Bei meinem Beispiel sind es 5. Bei dünnerem Papier dürfen es auch gerne mehr sein.

Zusammenkleben der Bauteile:

Noch einmal ist die Mittelachse sehr wichtig. Mit einem Lineal und einem Messerrücken, drücken wir die Mittelachse auf der Vorderseite ein. Nun können wir das Element in der Mitte sehr leicht und genau zusammenfallen. Die Hälfte der Rückseite wird nun mit dem Klebstoff eingestrichen und auf eine Hälfte des nächsten Teiles geklebt. Zu fixieren ist eine Klammer sehr hilfreich. In meinem Beispiel ist das 5. Bauteil das letzte, welches komplett auf der Rückseite mit Klebstoff eingestrichen wird und unsere Figur zur Runde schließt. Bevor wir dies tun, kleben wir in der Mitte noch ein Bändchen als Aufhänger. An dessen Ende können wir noch ein Kristall, Tannenzapfen, Blüte oder was immer wir auch finden anbringen. Und fertig ist ein hübscher kleiner Anhänger. Viel Spaß beim kreativ sein.

Eure Sabine

กว้าง:ถึงบรัสเซลส์

- ดนหลงเที่ยว

กรุงบรัสเซลส์ เมืองหลวงของประเทศเบลเยียม ประเทศหนึ่งในกลุ่มประเทศสหภาพยุโรปเพื่อนบ้าน ใกล้เรือนเคียงกับ Deutschland หรือ เยอรมนีที่เราอาศัยอยู่นั่นเอง นอกจากนี้กรุงบรัสเซลส์ยังถือว่าเป็นเมืองศูนย์กลางของกลุ่มประเทศสหภาพยุโรป เพราะสำนักงานของสหภาพยุโรป (EU commission) ตั้งอยู่ที่นั่นเอง เมื่อหลายปีก่อนโน้น ดูเหมือนว่าฉันจะเริ่มมีอายุนะคะ รำลึกถึงเรื่องในอดีต เมื่อยังสนุกสนานกับการทะเลาะเที่ยว ฉันเคยวางแผนจะไปเยี่ยมหนูน้อยหนามน คนไม่อายุใคร Manneken-Pis หรือที่รู้จักกันในชื่อ "จูเลียนน้อย" (Little Julian) ที่มายืนยิงกระต่ายอยู่กลางใจกรุงบรัสเซลส์ ทำอ้อทำหนอกก็ไม่รู้ไปถึงแค่นเรอ์แลนด์ ทั่วๆ ที่ซื้อตั๋วรถไฟไว้เรียบร้อยแล้ว หลายปีผ่านไปไวเหมือนสายน้ำไหล ฉันย้ายมาอยู่เยอรมนี เพราะกระโดดขึ้นรถไฟ (ICE) ขบวนสุดท้าย เพื่อนๆ รู้ว่าฉันเป็นคนขี้เหงา เลยพากันแวะเวียนมาเยี่ยม คนแล้วคนเล่า หลายครั้งหลายครา ฉันพยายามจะจัดโปรแกรมช้อปปิ้งทัวร์ให้เพื่อนๆ ไปเที่ยวกรุงบรัสเซลส์เพื่อที่ฉันจะติดสอยห้อยตามไปด้วย จนแล้วจนรอดก็ไม่ได้ไปเสียที เมื่อฉันอายุเยอรมนีมานานนม จนเพื่อนๆ แน่ใจว่าฉันคงหายเหงาแล้ว เลยหายหน้าหายหางตาและย้ายไปไม่แวะเวียนมาเยี่ยมอย่างเคย โอกาสที่ฉันจะไปเยือนกรุงบรัสเซลส์ก็เหมือนจะเลื่อนลงไป ฉันได้แต่หวังและหาข้อมูลเกี่ยวกับเมืองหลวงของประเทศเบลเยียมไปเสียๆ นึกในใจว่า ซักวันหนึ่งเมื่อถึงเวลาและวสาณามีคงได้เจอกันแน่ พ่อจูเลียนน้อย จนเมื่อสองปีที่แล้วจึงได้โอกาสเหมาะ เพื่อนสาว

คนหนึ่งก็อยากไปนั่งรถไฟเที่ยว เธอว่าไปที่ไหนก็ได้ แต่ขอไปเช้าเย็นกลับ ไม่ขับรถไฟ ไม่ต้องคิดมาก และไม่บอกก็รู้ว่าฉันต้องบอกว่าไปบรัสเซลส์กันเถอะ เพื่อนตกหลุมพรางเลย...เห็นด้วยกับฉันอย่างว่างาย ฉันหรือจะรอซำจัดแจงหาตั๋วรถไฟแน่นอนต้องราคาประหยัด เรื่องแบบนี้เป็นงานที่ฉันถนัด เข้าไปที่ www.bahn.de ไม่ได้ค่าโฆษณาจากการรถไฟเยอรมันแต่อย่างใดนะคะ ฉันได้ตั๋วรถไฟสำหรับสองคนไปกลับ โคโลญจน์ บรัสเซลส์ ใช้เวลานั่งเก้าชั่วโมง แต่ชั่วโมงกว่าเท่านั้นก็ถึงที่หมายแล้ว แต่ชาก่อนทานผู่่าน อันตัวรถไฟราคาไม่สะเทือนกระเป๋าคงของคนหลงเที่ยว (แต่ไม่ค่อยมีตังค์) นั้น ไม่ได้ซื้อแล้วเดินทางเลย ต้องซื้อล่วงหน้าอย่างน้อยสามวันขึ้นไป แต่ไม่เกินสามเดือน ยิ่งซื้อเร็วยิ่งได้ราคาถูกๆ ขอเสียของตั๋วราคาถูกคือ ต้องเดินทางเฉพาะวันเวลาที่ระบุในตัวเท่านั้น ถ้าหากไม่เดินทางเสียค่ายยกเลิกตั๋ว 15€ แต่ต้องยกเลิกตัวก่อนวันเดินทางหนึ่งวันคะ ถ้ามีบัตรลดราคาหรือ BahnCard 25 ก็จะได้ส่วนลดเพิ่มอีก เพื่อนสาวและฉันนอนร้องเพลงกอดตัวรถไฟ (ราคาประหยัด) รอกันไปอีกสองอาทิตย์กว่าจะถึงวันเดินทาง จอมวางแผน (การเดินทาง) อย่างฉันเตรียมแผนการสำรวจกรุงบรัสเซลส์ไว้ว่า เราจะต้องกระเป๋าลูกเล็กที่สุดเท่าที่จะเล็กได้ รองเท้าเดินสะดวก เท่านั้นพอ นอกนั้นเราไปหากินหาดื่มเอาตามหน้า (ทำยังกะไปออกศึกน่ะ) และแล้ววันเดินทางก็มาถึง ฉันแอบตื่นเต้นเล็กน้อย ด้วยอารมณ์ดีจากการออกกำลังกายสม่ำเสมอ จึงไม่มีปัญหาเรื่องนอนไม่หลับ กลับหลับสบาย จนกลัว

จะเผลอลับเพลิน ต้องตั้งนาฬิกาปลุกไว้ที่ ดีทำครึ่งรถไฟออกจากโคโลญจน์ 07.43น.แต่บ้านฉันอยู่ห่างจากหัวลำโพงของโคโลญจน์ พอประมาณจึงต้องออกจากบ้านตั้งแต่เที่ยงไม่ไหว (เพราะไม่มีไก) ฉันจำได้ว่าวันนั้นอากาศไม่เป็นใจเลย หนาวและฝนตก ทั่วๆ ที่เป็นช่วงปลายฤดูใบไม้ผลิผ่านเมษายนไปแล้วหลายอาทิตย์ ฉันโทร.หาเพื่อนตั้งแต่หัวค่ำวันก่อนเดินทาง บอกเธอว่าควรใส่เสื้อผ้านหนาๆหรือไม่เราคงต้องพกหมวกหรือใส่เสื้อกันฝนกันแล้วละ ฉันนัดเจอเพื่อนเจ็ดโมงเช้าด้วยกันไว้ว่าเราจะหากาแฟดื่มที่สถานีรถไฟก่อนรถไฟจะเคลื่อนขบวน นัดแนะกันเรียบร้อยใครมาถึงก่อนให้ไปนั่งรอที่ร้านกาแฟสตาร์บัคส์ นี่ก็ไม่ได้ค่าโฆษณา แต่ได้ใช้อินเทอร์เน็ตฟรี ตอนที่นั่งไปถึงเพื่อนรออยู่ก่อนแล้ว พร้อหมวกแฟลสองถ้วย ขณะนั่งจิบกาแฟฉันเช็คสถานะรถไฟจากอินเทอร์เน็ต ฉันชอบระบบของการรถไฟเยอรมันมากอยู่อย่างหนึ่ง คือ เราสามารถเช็คสถานะเวลารถไฟจากอินเทอร์เน็ตล่วงหน้าได้ 2 ชม. ก่อนรถไฟออกแล้ว รถไฟจะเคลื่อนขบวนหรือมาถึงตรงเวลาหรือไม่ รถไฟขบวนไหนจะออกจากชานชาลาที่เท่าไรและจะจอดขบวนอยู่ช่วงไหนของชานชาลา คราวนี้คงไม่ใช่วันที่ฉันจะได้ไปเยือนกรุงบรัสเซลส์เป็นแน่ เพราะหน้าจอมือถือของฉันแจ้งขึ้นมาเป็นสีแดง ตรงขบวนรถที่จะพาฉันไปหาจูเลียนน้อยว่า "+45" นั่นหมายความว่ารถไฟจะล่าช้าและเราจะเสียเวลาเกือบชั่วโมง ฉันคิดไปในทางที่ดี ว่าเอาน่า ข้าไปซื้อหมวกเดี๋ยวก่อนดีกว่าไม่ได้ไป เราพากันเดินไปดูตลาดเช้าที่ชานชาลา ขอความวิงบนป้ายบอกขบวนรถไฟขบวนที่เราจะเดิน

ทางมีเหตุขัดข้องไม่สามารถจอดรับผู้โดยสารที่สถานีโคโลญจน์ได้ ผู้โดยสารที่ต้องการจะเดินทางกับรถไฟขบวนนี้ต้องไปตักรถขึ้นรถที่อีกสถานีหนึ่งซึ่งอยู่ห่างออกไปอีกประมาณ 5 นาที เอลิซาเบทท์นี่เกิดการโกลาหลของผู้โดยสารหลายร้อยคน ที่วิ่งหาทางตามไปขึ้นรถไฟ ฉันขอความเห็นเพื่อนร่วมทางว่าจะเอาอย่างไร เพื่อนบอกว่าเอาใจเรา รู้จักโคโลญจน์ดีอยู่แล้วจึงหาทางไปรถที่อีกสถานีได้อย่างรวดเร็ว ด้วยวาสนาของฉัน (และเพื่อนสาว) คงจะไม่ถึงบรัสเซลส์ เราชอรถไฟท่ามกลางลมหนาวและสายฝน ย้ำอีกครั้งว่าช่วงปลายฤดูใบไม้ผลิ รอลแล้วรอเล่าผ้าแต่รอ ไม่มีแม่แต่เงาของ ICE ขบวนที่มุ่งหน้าไปบรัสเซลส์ โอวรวววพระเจ้าจอร์จ คุณหลอกเรียน (ให้มาคอย) ได้ลงคอปเพื่อนสาวและฉันถอดใจ คงต้องคืนตัวให้กับการรถไฟเยอรมันแล้ว เราตัดสินใจกลับบ้านใครบ้านมัน ในกรณีนี้เราสามารถยกเลิกตั๋วและได้เงินคืนร้อยเปอร์เซ็นต์นะค่ะ

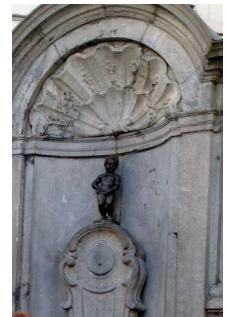
อ่านมาถึงตรงนี้คุณๆ คงคิดว่า แล้วยี่นี้จะไปถึงบรัสเซลส์ตามที่จั่วหัวไว้ใหม่นี้ (ทน) อ่านต่ออีกนิดนึงนะค่ะ ว่าดิฉันจะได้ไปไหม หนึ่งปีผ่านไปฉันรักษาอาการบาดเจ็บ (ที่ใจ) จากการตกรถไฟไปบรัสเซลส์หายดีแล้ว ก็พอเหมาะพอเจาะกับมีงานพรมดอกไม้ (flower carpet) ที่หน้าพระราชวังแห่งกรุงบรัสเซลส์ เวียนมาถึง งานนี้จะจัดขึ้นทุก ๆ สองปี ยิ่งไงฉันจะต้องไปชมของสวย ๆ งาม ๆ แบบนี้ให้ได้ รอช้าอยู่ไยรีบหาตั๋วรถไฟ (แน่นอนต้องราคาพิเศษเท่านั้น) มานอนกอด คราวนี้ฉันจะฉายเดี่ยว ไม่เกี่ยวก้อยใครไปด้วย ระหว่างที่รอวันเดินทาง ฉันนึกได้ว่ารู้จักน้องคนไทยคนหนึ่งทางกระดานสนทนาของนิตยสารที่ฉันอ่านประจำ เธออยู่ห่างจากบรัสเซลส์พอสมควร เราคุยกันทางโซเชียลเน็ตเวิร์กมาหลายปี แต่ไม่เคยเจอกัน ฉันส่งข่าวไปว่าจะไปบรัสเซลส์ ช่วงงานพรมดอกไม้ น้องบอกว่า ช่วงนั้นสามีหยุดงานพอดี อยากจะมาเจอตัวเป็น ๆ เธอจะมารอรับฉันที่สถานีรถไฟบรัสเซลส์ มิติ พร้อมสามีและลูกชายสองคน และจะพาฉันทัวร์บรัสเซลส์ด้วย โอ้ย...ฉันสุดแสนจะยินดี ที่ได้เจอน้องและครอบครัว วันนั้นช่างเป็นวันของฉันจริงๆ อากาศเป็นใจ ไม่ต้องใส่เสื้อกันฝน ไม่ต้องพกร่ม รถไฟเคลื่อนขบวนและถึงที่หมายตรงเวลา ในที่สุดฉันก็ถึงบรัสเซลส์ สถานีรถไฟบรัสเซลส์ มิติ Brussels Midi เป็นชุมทางรถไฟที่ผู้โดยสารสามารถเดินทางต่อไปฝรั่งเศสด้วยรถไฟ Thalys และลอดอุโมงค์ใต้ทะเลไปเกาะอังกฤษด้วยรถไฟ Eurostar ตรงประตูทางออกสู่ตัวเมืองมีภาพวาดการ์ตูนคลาสสิกชื่อดังซึ่งถือกำเนิดที่ประเทศเบลเยียม

..แดงแดง“ (TinTin) บนผนัง ถ้ามีโอกาสไปอย่าลืมแหงนหน้าขึ้นไปมองนะค่ะ หลังจากที่เราออกตกทายกับน้องและครอบครัวด้วยความดีใจแล้ว เราพากันเดินจากหิวลำโพงแห่งกรุงบรัสเซลส์ไปหน้าพระราชวัง เพื่อชมความงามของพรมดอกไม้ ซึ่งในปี 2012 จัดขึ้นในเดือนสิงหาคม ระหว่างวันที่ 14-19 พรมที่รังสรรค์ขึ้นแต่ละครั้งจะแตกต่างกันไปตามหัวข้อการจัดงานปีที่ฉันมีโอกาสได้ไปชมจัดขึ้นในหัวข้อ „แอฟริกา“ พรมดอกไม้ขนาด 77x24 เมตร จะถูกปูด้วยดอกไม้เกือบล้านดอก แต่ละวันระหว่างการจัดแสดงจะมีการซ่อมแซม จัดดอกไม้ที่เหี่ยวเฉาออกทิ้งและแซมดอกไม้ใหม่เข้าแทนที่ ฉันไปวันที่สองของการเปิดให้เข้าชม เพียงเดินดูรอบ ๆ ไม่เสียค่าใช้จ่ายค่ะ สำหรับท่านที่สนใจไปชมงานคราวหน้าตรวจสอบข้อมูลวันจัดงานได้ที่ www.flowercarpet.be ค่ะ

เราชื่นชมพรมดอกไม้จนหน้าใจ ถึงเวลาที่จะไปเยี่ยมจูเลียนน้อยแล้ว เราเดินลัดเลาะตรอกซอกซอย ชมร้านขายช็อคโกแลตชื่อดังของเบลเยียม ฉันเป็นคนไม่กินช็อคโกแลตและไม่ชอบซื้อของเวลาไปเที่ยว จึงได้แต่ชิมชม อันที่จริง ใจฉันไปอยู่ที่จูเลียนน้อยแล้ว เหมือนน้องจะอ่านใจฉันออก พอเราเดินเลี้ยวจากหัวถนน ก็มองเห็นรูปปั้นเด็กชายตัวน้อยหล่อด้วยเงินสัมฤทธิ์ ยืนในท่ากำลังฉี่ Menneken Pis ซึ่งหมายความว่า เด็กชายกำลังฉี่ ชิวๆ ให้นักท่องเที่ยวจากทั่วโลกได้ชม รูปปั้นนี้บางช่วงจะมีการแสดงเครื่องด้วยเสื้อผ้าประจำชาติของหลายประเทศทั่วโลก เคยอ่านเจอว่า พ่อหนุ่มน้อยเคยใส่ชุดพระราชปะแตนและใจกระเบนของไทยด้วยนะค่ะ รูปปั้นนี้สร้างขึ้นตั้งแต่ศตวรรษที่ 17 จูเลียนน้อยไม่ยอมโตและไม่ยอมแก่เลยนะค่ะ แถมเนื้อหอม มีแต่คนอยากจะทำรูปปั้นด้วย กว่าจะได้รูปสวยๆ กับจูเลียนน้อย ต้องรอคิวกันนานพอสมควร

นอกจาก เมเนเคนพี เราแวะไปทานอาหารกลางวันที่ร้านอาหารไทย หลังจากนั้นเรานั่งรถไฟใต้ดินไป Atomium และ มินิยุโรปกันค่ะ

Atomium ถือว่าเป็น สัญลักษณ์และสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญแห่งหนึ่งของกรุงบรัสเซลส์ และประเทศเบลเยียมเลยทีเดียว สร้างขึ้นเพื่องานแสดงสินค้าโลก (World Exhibition) ปี 1958 ออกแบบโดย Andre Waterkeyn สูง 102 เมตร ประกอบด้วยลูกเหล็กกลมๆ ขนาดเท่ากัน 9 ลูก แต่ละลูกมีขนาดใหญ่ พื้นที่ด้านในกว้าง ใช้สำหรับจัดนิทรรศการและงานเลี้ยงบนนั้นได้ มีทางเดินเชื่อมถึงกันได้ทุกลูก ผังตรงข้าม Atomium เป็นสวนขนาดย่อม ย่อ

ส่วนของเมืองต่างๆ ในยุโรป ชื่อ Mini Europe เราซื้อตั๋วเข้าไปเดินเล่นจนทั่ว สามีน้องออกความเห็น ว่าเราควรไปนั่งตีหมาแพ่ คุยกันที่สถานีรถไฟ ก่อนที่ฉันจะกลับบ้าน เวลาหนึ่งวันในบรัสเซลส์ หมดไปอย่างรวดเร็ว ยังมีสถานที่น่าสนใจอีกมากมายที่ฉันอยากไปชม แต่คงต้องเอาไว้คราวหน้าค่ะ

กำเนิดเมื่อยึดติดความดี - พระไพศาล วิสาโล

“ธรรมะบัตรวังเมื่อจะตัดสินใครว่าเป็นคนเลว คนไม่ดี โดยใช้มาตรฐานทางศีลธรรมของตน เพราะนั่นอาจเปิดช่องให้กิเลสหรือกิฏุมานะครอบงำได้ง่าย กลายเป็นว่าแทนที่จะปกป้องความดี กลับส่งเสริมความชั่วแทน”

ยุคนี้เป็นยุคที่เต็มไปด้วยความหลากหลาย หลากหลายแตกต่างทั้งในแง่วิถีชีวิต ทัศนคติ มุมมองและผลประโยชน์ เป็นความแตกต่างที่เกิดขึ้นไม่จำเพาะระหว่างคนที่มีฐานะหรือเศรษฐกิจต่างกันเท่านั้น แม้คนที่มีฐานะหรือเศรษฐกิจเหมือนกัน ก็ยังมีแรงสนิยม การดำเนินชีวิต และมุมมองที่ต่างกัน คุณค่าบางอย่างที่เราเห็นว่าสำคัญอย่างแน่แท้ เป็นอื่นไปไม่ได้ แต่คนอื่นกลับไม่เห็นเช่นนั้น กลับชื่นชมยึดถือสิ่งที่เราเห็นว่าไร้คุณค่า ไม่น่ายึดถือเลย กลายเป็นเรื่องที่เราเข้าใจไม่ได้ เห็นเป็นเรื่องผิดเพี้ยนหรือวิปริตไป ถึงกับทับถมดูถูกกัน

ความหลากหลายแตกต่างดังกล่าว คือความจริงอย่างหนึ่งของโลกทุกวันนี้ที่เราควรเปิดใจยอมรับ เช่นเดียวกับที่ต้องยอมรับว่าความแก่ ความเจ็บ ความพลัดพรากและความตายเป็นความจริงของชีวิตที่เราหนีไม่พ้น หากเราปฏิเสธความจริงแห่งชีวิตดังกล่าว เราก็จะถูกความจริงนั้นตามล่าหลอกหลอนจนหาความสุขได้ยาก ฉะนั้นใครก็ตามที่ความจริงของโลก ก็เป็นอีกสิ่งหนึ่งที่เราต้องเปิดใจยอมรับและเรียนรู้ที่จะอยู่กับมันให้ได้ ไม่ใช่ปฏิเสธผลักไสต่อต้านมัน

อย่างไรก็ตาม การยอมรับความหลากหลาย หรือความเห็นต่างของผู้อื่น จะเกิดขึ้นได้อย่างไร แท้จริง ก็ต่อเมื่อเราวางใจอย่างถูกต้องต่อคุณค่า หรือความคิดที่เรายึดถือด้วย ถ้าหากเรายึดติดถือมั่นมากเกินไป เห็นว่าเป็นความจริงแท้ เราย่อมอดไม่ได้ที่จะดูถูกคนที่ไม่ได้ยึดถือหรือคิดเหมือนเรา ใช้แต่เท่านั้น เมื่อใดที่เราเห็นเขาไม่เคารพสิ่งที่ยึดถือเทิดทูน เราก็จะรู้สึกว่าเขาผิดคนถูกรบกวน หรือรู้สึกถูกละเมิดลบหลู่ จึงง่ายที่จะเกิดความรู้สึกโกรธเกลียดคนผู้นั้น ทั้งๆ ที่เขาไม่ได้พูดร้ายหรือจ้วงจาบสิ่งที่เราเคารพเลย ดังที่ชาวพุทธหลายคนอาจจะเคยรู้สึกไม่พอใจเมื่อเห็นเพื่อนชาวคริสต์หรือ มุสลิมไม่กราบไหว้พระพุทธรูป ทั้งๆ ที่เขาไม่ได้แสดงอาการดูหมิ่นเหยียดหยามเลย แต่แค่เขาไม่กราบไหว้นอบน้อมเหมือนเราก็ทำให้เราขุ่นเคืองใจหรือรู้สึกถูกละเมิดเสียแล้ว

อาการเช่นนั้นเกิดจากอะไร หากไม่ใช่เป็นเพราะเราเอาอัตตาไปผูกติดกับสิ่งเหล่านั้น หรือพูดอีกอย่างคือ ยึดติดถือมั่นว่าสิ่งนั้นเป็นอัตตาหรือตัวตนของเรา เมื่อคนอื่นไม่แสดงอาการเคารพเชิดชูสิ่งนั้น เราจึงรู้สึกว่าเขาผิดคนถูกรบกวน จึงเกิดความ

ทุกซ์ ตามมาด้วยความไม่พอใจ ซึ่งหากไม่มีสติรู้ทัน ก็สามารถถูกลามเป็นความโกรธและเกลียด และอาจส่งผลให้มีการกล่าวร้ายหรือทำร้ายกัน สิ่งที่ดีมีคุณค่า หากเรายึดติดถือมั่น ก็อาจส่งผลร้ายได้ ดังหลวงพ่อกิ่ง ไซติโก อดีตเจ้าอาวาสวัดธรรมสถิต จ.ระยอง ได้กล่าวไว้อย่างน่าฟังว่า “ถึงความเห็นของเราจะถูก แต่ถ้ายึดเข้าไป มันก็ผิด” ตัวอย่างเช่น คนที่ทำความดีแล้วยึดติดในความดีนั้น ง่ายมากที่จะเกิดความหลงตนว่าดีกว่าคนอื่น เกิดอาการยกตนข่มท่านและชอบเอาความดีของตนไปตัดสินผู้อื่น เมื่อใดก็ตามที่เห็นคนอื่นไม่ดีเหมือนตนหรือไม่ดีเหมือนที่ตนคิด ก็จะไม่พอใจเขา เห็นเขาเป็นลบบทนต์ คนดีที่ยึดติดความดีของตน จึงกลายเป็นคนที่น่าระอา ไม่น่าคบ หรือเบียดเบียนคนอื่นได้ง่าย

ประวัติศาสตร์เต็มไปด้วยเรื่องราวของการทำร้ายผู้อื่นในนามของ คุณธรรมความดี ยิ่งมีการตีตราหรือแขวนป้ายใครว่าเป็นคนเลว ประพฤติผิดศีลธรรม ด้วยแล้ว ผู้คนที่รู้สึกว่ามี ความชอบธรรมที่จะกำจัดเขา หรือใช้วิธีการใดๆ กับเขาก็ได้ แม้จะเป็นวิธีการที่ซื่อสัตย์ ทั้งนี้เพื่อเป็นการปกป้องความดี การยึดติดความดี จึงสามารถผลักดันให้ “คนดี” ทำชั่วได้ง่ายมากในนามของความดี ซึ่งแท้จริงก็คือการทำชั่วเพื่อสนองอัตตาของตนมากกว่า ของซาร์ จัมยัง เคียนเซ ภิกษุชาวภูฏาน กล่าวเตือนใจได้ดีว่า “ศีลธรรมคืออาหารของอัตตา ทำให้เรากลายเป็นพวกเครื่องศาสนา และตัดสินผู้อื่นซึ่งมีศีลธรรมแตกต่างจากเรา การยึดมั่นในศีลธรรมในแบบฉบับของตน ทำให้เราดูถูกผู้อื่น และพยายามจะยึดยึดศีลธรรมของตนแก่เขาเหล่านั้น แม้มันจะหมายถึงการฉกฉวยเสรีภาพไปจากเขาก็ตาม”

ความดีที่กล่าวถึงข้างต้นนั้น ไม่จำเป็นต้องเป็นความดีตามหลักศาสนาก็ได้ แม้แต่ความดีตามมาตรฐานของอุดมการณ์ทางโลก ไม่ว่า ชาตินิยม ประชาธิปไตย หรือคอมมิวนิสต์ หากยึดติดถือมั่น ก็สามารถผลักดันหรือสนับสนุนให้เราทำสิ่งเลวร้ายได้ ช่วงที่มีการปฏิวัติวัฒนธรรมในประเทศจีน ผู้คนจำนวนไม่น้อยถูกตราหน้าว่าเป็นศัตรูของการปฏิวัติ เพียงเพราะเห็นต่างจากเจ้าหน้าที่พรรคคอมมิวนิสต์ ผลก็คือคนเหล่านี้กลายเป็นคนเลวของรัฐบาลไปทันที ดังนั้น “คนดี” จึงสามารถทำอะไรกับเขาก็ได้ เช่น รุมข่มขู่ตีเขาก็ได้ ภรรยาของประธานเหมา กล่าวสนับสนุนการกระทำดังกล่าวว่า “เมื่อคนดีทุบตีคนเลว นั่นเป็นสิ่งที่คนเลวสมควรได้รับ”

กล่าวอีกนัยหนึ่ง เมื่อใดก็ตามที่ตัดสินว่าใครเป็นคนเลว นั่นคือการออกใบอนุญาตให้คนดีมีสิทธิทำอะไรกับเขาก็ได้ คนเลวคนผิดจึงมีสิทธิเป็นศูนย์เมื่ออยู่ในมือของคนดี นี่เป็นสิ่งที่ชาวพุทธ

พึงตระหนักเอาไว้ ดังนั้นจึงควรระมัดระวังเมื่อจะตัดสินใครว่าเป็นคนเลว คนไม่ดี โดยใช้มาตรฐานทางศีลธรรมของตน เพราะนั่นอาจเปิดช่องให้กิเลสหรือทิฐิมานะครอบงำได้ง่าย กลายเป็นว่าแทนที่จะปกป้องความดี กลับส่งเสริมความชั่วแทน

การตัดสินว่าใครเป็นคนเลวนั้น มักจะเริ่มต้นจากการแบ่งเขาแบ่งเรา แล้วตีตราแขวนป้ายให้เขา เช่น ที่แรกก็เป็น “แดง” เป็น “เหลือง” จากนั้นก็มีสมญานามอื่นๆ ตามมาจนสุดท้าย กลายเป็น “ควายแดง” กับ “แมลงสาบ” หรือ “ทุนนิยมสามานย์” กับ “ศักดินาล้าหลัง” ตราหรือป้ายเหล่านี้ไม่ใช่แค่ถ้อยคำที่ใช้แสดงความดูถูกเหยียดหยามอีกฝ่ายเท่านั้น แต่ยังมีผลต่อทัศนคติของผู้เรียก ทำให้เห็นแต่ด้านที่เลวร้ายของเขา หรือหลงติดอยู่กับภาพที่ตนเองสร้างขึ้น จนมองไม่เห็นความเป็นมนุษย์ของเขา ถึงตรงนั้นแล้วก็ไม่ว่าจะทำอะไรกับเขาก็ได้ แม้จะใช้วิธีการที่เลวร้าย ก็ไม่รู้สึกละอายใจ เพราะ “มันเลว จึงสมควรที่จะทำกับมัน” หรือ “เพราะว่า “มันไม่ใช่มนุษย์แล้ว”

พระพุทธเจ้าตรัสว่า “ชื่อย่อมครอบงำสิ่งทั้งปวง สิ่งทั้งปวงที่ยิ่งขึ้นไปกว่าชื่อไม่มี สิ่งทั้งปวงเป็นไปตามอำนาจของธรรมอันหนึ่งคือ ชื่อ” ท่านที่ศึกษาธรรมย่อมตระหนักดีว่า ชื่อที่ใช้เรียกสิ่งต่างๆ นั้น แม้เป็นสิ่งสมมุติ แต่ก็สามารถลงโทษเราเชื่อว่ามีตัวตนตามชื่อนั้น หรือมีตัวตนชื่อนั้นจริงๆ ชื่อหรือสมมุติทำให้เรามองไม่เห็นธรรมชาติแท้จริงของสิ่งต่างๆ ที่ไรตัวตน ในทำนองเดียวกันเมื่อเราตีตราแขวนป้ายให้แก่คนใดหรือคนกลุ่มใดก็ตาม เราก็มีแนวโน้มที่จะถูกตราหรือป้ายนั้นครอบงำใจ คือเห็นเขาตามชื่อเรียกนั้น จนมองไม่เห็นว่าเขาก็เป็นมนุษย์เหมือนเรา รักสุขเกลียดทุกข์เช่นเดียวกัน และสมควรได้รับการปฏิบัติเยี่ยงมนุษย์เช่นเดียวกับเรา

ความขัดแย้งจะไม่สิ้นสุดหากต่างฝ่ายต่างมองแบบแบ่งข้างแยกขั้ว ว่า “ฉันดี แก่เลว” “ฉันถูก แก่ผิด” การมองเป็นขาวเป็นดำเช่นนี้ มีแต่จะทำให้เกิดการจองเวรไม่หยุดหย่อน แต่ถ้าทั้งสองฝ่ายหันมาตระหนักว่า ความจริงไม่ได้แบ่งเป็นขาวและดำชัดเจนอย่างนั้น เราก็มีส่วนผิด และเราก็มีส่วนถูก ความโกรธ เกลียด และกลัว ก็จะลดลง และหันหน้าเข้าหากันได้ง่ายขึ้น แต่จะทำได้เช่นนั้นได้ก็ต้องคลายความยึดติดถือมั่นในความคิด ความเชื่อ หรือความดีของตน เพราะหากยังยึดติดถือมั่นอย่างเหนียวแน่น ก็จะยอมรับความเห็นต่างได้ยาก และจะรู้สึกขุ่นเคืองใจเพราะตัวตนถูกกระทบ เมื่อพานพบหรือรับรู้ว่ามีคนที่ไม่เห็นดีเห็นงามกับความดีความเชื่อของเรา หรือสิ่งที่เรายกย่องเทิดทูน

พิมพ์ครั้งแรกใน มติชนรายวัน
วันที่ ๒๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

แชร์มาจาก facebook ของพระไพศาล วิสาโล
<http://www.visalo.org/article/jitvivat255610.html>

บก.พัทยา เปิดใจคุย -วสขร

นิตยสารดีหรือ D-magazinเรียกย่อๆว่า D-mag หรือ “ดี-มาก” ได้ถือกำเนิดขึ้นมาด้วยความเห็นพ้องต้องกันของกลุ่มคนไทยในเยอรมนีกลุ่มเล็กๆ ที่มองเห็นว่า จำนวนสื่อเชิงคุณภาพในเยอรมนีมีจำนวนอยู่น้อยมาก เมื่อเทียบกับจำนวนประชากรชาวไทยที่พำนักอยู่ที่นั่นจำนวนหลายหมื่นคนที่มงานดี-มาก เห็นว่าสื่อเชิงคุณภาพอาจจะเป็นหนทางหรือตัวช่วยในการพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว คณะทำงานจึงร่วมกันผลิตนิตยสาร ดี-มาก ด้วยความมุ่งหวังที่จะนำเสนออาหารสมอง ทั้งสาระ บันเทิง และสิ่งละอุนพันละน้อย ที่จะประโยชน์ต่อผู้อ่าน ทุกเพศและทุกวัย

ขณะนี้นิตยสารดีถือกำเนิดได้ 16 เล่มแล้ว และเป็นที่รู้จักในชุมชนไทยมากขึ้น ในวันนี้ดิฉันได้มีโอกาสพูดคุยกับ ดร.พัทยา เรือนแก้ว ถึงการดำเนินการจัดทำนิตยสารดีตั้งแต่เริ่มต้นมาจนถึงปัจจุบัน

ถาม: จุดเริ่มต้นที่เป็นแรงบันดาลใจให้พี่พัท เริ่มทำนิตยสารดี ช่วยเล่าถึงในช่วงแรกที่รับหน้าที่หัวหน้าบรรณาธิการและการวางแผนงานต่างๆ ด้วยค่ะ มีอุปสรรคอะไรบ้างคะ

บก.พัทยาฯ: จุดเริ่มต้นคงต้องบอกว่ามาจากการชวนของน้องๆ สองสามคน โดยส่วนตัวเห็นว่าในชุมชนไทยไม่มีสื่อคุณภาพที่จะเป็นอาหารสมองแก่คนไทยที่นี่ อันนี้อาจเป็นแรงบันดาลใจอย่างหนึ่งที่ชวนรับคำชวนของน้องๆ และรับเป็นหัวหน้าบรรณาธิการ ก็ถือเป็นการเริ่มเรียนรู้งานชิ้นใหม่อีกชิ้นหนึ่ง การทำงานในช่วงแรกจะบอกว่าไม่ค่อยราบรื่นนักก็ได้ เพราะทีมงานที่มาร่วมมือกัน ยังไม่ได้รู้จักกันดีทุกคน หลายคนรู้จักเมื่อตอนที่ประชุมทีมงานครั้งแรกที่สถานเอกอัครราชทูต กอปรกับเราต่างอยู่กันคนละเมือง การสื่อสารที่ใช้เมลล์ ซึ่งก็คือการเขียน การสื่อสารกันด้วยการเขียน ไม่เหมือนกับการพูดกันต่อหน้า มักจะเกิดการตีความที่บิดเบี้ยวได้ และกว่าจะสื่อกลับไปให้ที่บิดเบี้ยวนั้น

กลับมากลม หรือตรงก็ใช้เวลา ช่วงแรก ๆ จึงเสียเวลาและพลังงานไปกับ debate ที่บางครั้งในส่วนตัวคิดว่า “เปล่าประโยชน์” หลายครั้งความคิดเห็นกระจัดมากมาย แต่พอถึงช่วงที่จะต้องแปรความคิดมาเป็นงาน ความคิดความเห็นก็เลือนหายไป และจากการที่ทีมงานทุกคนเป็นอาสาสมัคร เราทำนิตยสารดี โดยไม่มีค่าตอบแทนใดๆ การที่จะคาดหวังให้ใครทำอะไรคงลำบาก เพราะทุกคนทำด้วยใจ ไม่ได้เป็นลูกจ้าง ก็ต้องแก้ปัญหากันไปเล่มต่อเล่ม แต่ตั้งแต่ปีที่สองเป็นต้นมา การทำงานของทีมงานก็เริ่มลงตัวมากขึ้น

ถาม: อาสาสมัครในทีมงานนิตยสารดีอาศัยอยู่คนละที่ มีโอกาสได้มาพบกันบ้างไหม ได้ประสานงานกันอย่างไรคะ

บก.พัทยาฯ: เราก็พบกันบ้างตามโอกาสอำนวยที่พบกันบ่อยน้อยก็ในช่วงปีแรก และพบกันอีกครั้งในช่วงขึ้นปีที่สองที่มาประเมินร่วมกัน อันนี้ก็ขึ้นอยู่กับสรรคอันหนึ่งของการทำงาน บ่อยครั้งก็ต้องตัดสินใจไปเองโดยลำพัง อาศัยความเป็นหัวหน้าบรรณาธิการตัดสินใจไปเลย การประสานงานส่วนใหญ่ก็เป็นโดยผ่านเมลล์ หรือหากเร่งด่วนมากๆ ก็ใช้โทรศัพท์คุยกัน ซึ่งก็ไม่ค่อยจะบ่อยมากนัก

“อย่างหนึ่งที่คนรุ่นใหม่อาจต้องสำนึกไว้เสมอก็คือ Keine sind perfekt. การฟังความคิดเห็น ยอมรับซึ่งกันและกัน กล้าที่จะให้ ความเห็นและกล้าที่จะรับตำหนิวิจารณ์ นี่เป็นสิ่งสำคัญ ”

ถาม: ได้รับการตอบรับจากผู้อ่านอย่างไรบ้าง

บก.พัทธยาฯ: การตอบรับจากผู้อ่านเป็นไปในทางบวก คนที่อ่านนิตยสารดี มักจะชื่นชม หลายๆ คนจดหมายมาชม หรือฝากคำชมมากับคนอื่นๆ แต่อย่างไรก็ตาม คนชมยังมากกว่าคนที่สมัครเป็นสมาชิก หากพิจารณาจากคำชม นิตยสารดี ได้รับการตอบรับอย่างดี แต่หากพิจารณาจากจำนวนสมาชิก อาจจะไม่อยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจนัก แต่เราก็มีสมาชิกเพิ่มขึ้น แต่ปัญหาคือสมาชิกเก่าบางทีก็ไม่ต่ออายุ ที่อยากจะทำคือ คำชมและความชื่นชอบยังไม่สัมพันธ์กับจำนวนสมาชิก ซึ่งก็ยังมีปัจจัยหลายอย่าง คำถามหนึ่งที่น่าสนใจก็คือ นิตยสารดี เป็นที่รู้จักทั่วทั้งเยอรมนีหรือยัง

ถาม: ผู้อ่านที่เป็นกลุ่มเป้าหมายตามความคิดเห็นของ บก. คือกลุ่มไหนคะ เข้าถึงกลุ่มดังกล่าวประมาณกี่เปอร์เซ็นต์

บก.พัทธยาฯ: เราตั้งกลุ่มเป้าหมายไว้ว่า น่าจะเป็นแม่บ้านที่เข้าไปไม่ถึงข้อมูลภาษาเยอรมัน หรือข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต หากจะให้ตอบเป็นเปอร์เซ็นต์ว่าเราเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายเท่าไร คงตอบยาก หากประมาณคงจะสัก 40% เพราะกลุ่มเป้าหมายที่เราอยากเข้าถึงมักไม่สมัครเป็นสมาชิกด้วยเหตุผลทั้งหลายทั้งปวง แต่อย่างน้อยเท่าที่ทราบหลายๆ คนก็อ่านจากเพื่อน หรือเพื่อนนำข้อมูลที่อ่านพบในนิตยสารดี ไปบอกกล่าวเล่าสู่ หนทางนี้ก็อาจจะเป็นอีกทางหนึ่งที่ทำให้เราเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายทางอ้อม

ถาม: การพิมพ์และส่งออกแต่ละเล่มมีค่าใช้จ่ายสูง นิตยสารดีบริหารอย่างไร

บก.พัทธยาฯ: เราก็พยายามประหยัดกันสุด ๆ เทียบไปเสาะหาว่าการส่งแบบไหนจะประหยัดเงิน แม่นว่าจะเป็นการเพิ่มงานให้ก็ตาม เช่นเราจัดส่งแบบ Büchersendung ที่ราคาถูกลงเกือบครึ่ง แต่เราจะเปิดซองไม่ได้ต้องเจาะรู และใส่ตัวหมุดแทน และต้องเขียนคำว่า Büchersendung หรือในการจัดส่งให้หน่วยงาน องค์กร หรือวัดไทยที่ต้องส่งพัสดุฯ เราก็ไปคอยดูว่าเมื่อไรประโยชน์จะมีกล่องพัสดุราคาพิเศษ ก็ไปซื้อมาเก็บไว้ใช้ การจัดส่งของ จัดส่งก็ได้อาสาสมัครอีกนั้นแหละมาช่วยกัน เราพลัดกันทำหน้าที่จัดส่ง สามคนวนเวียนกันทำก็มีอาสาสมัครสามกลุ่มที่มาช่วยกันคะ ก็คงไม่มีหนังสือเล่มไหนที่บรรณาธิการ และทีมงานต้องทำทุกอย่างนะคะ ทั้งวางแนวคิดของเล่ม เขียนบทความ พิสูจน์อักษร และ และ ฯลฯ

ถาม: ปัจจุบันนี้ นิตยสารไทยในเยอรมนีหลายเล่มได้ปรับนิตยสารออนไลน์ พี่พัทธยา มีความคิดเห็นอย่างไรในเรื่องนี้คะ

บก.พัทธยาฯ: การทำเป็นนิตยสารออนไลน์ ก็อาจจะเป็นทางเลือกอีกอันหนึ่งของนิตยสารดี หากว่าทุนในการจัดทำและจัดพิมพ์หมดลง การทำเป็นนิตยสารออนไลน์ก็อาจประหยัดค่าใช้จ่าย ค่าพิมพ์ ค่าส่ง แต่งานในการจัดทำก็คงจะเหมือนเดิม เว็บบราวเซอร์ก็อาจต้องเหนื่อยหน่อย นิตยสารออนไลน์นับเป็นทางเลือกที่ดีในเรื่องการแก้ปัญหา ด้านทุน แต่กลุ่มเป้าหมายดั้งเดิมที่เราต้องการให้เข้าถึงข้อมูลอาจจะไม่มีโอกาสเข้ามาดู ก็คงต้องหาทางอื่นกันต่อไปให้กลุ่มเป้าหมายได้เข้าถึงข้อมูล หากว่านิตยสารดี ต้องเปลี่ยนรูปแบบการพิมพ์จริงๆ

ถาม: ในปีหน้านี้ นิตยสารดีจะเสนอสิ่งใหม่ๆ อะไรบ้างแก่ผู้อ่านคะ

บก.พัทธยาฯ: เล่มที่ 16 นี้จะเป็นเล่มสุดท้ายที่จะเป็นหัวหน้าบรรณาธิการ สิ่งใหม่ๆ ที่จะนำเสนอ อันดับแรกก็คือ การสลับเปลี่ยนกันมาทำหน้าที่หัวหน้าบรรณาธิการของทีมงาน ซึ่งเป็นเรื่องที่ดี เพราะแต่ละคนที่จะมาทำหน้าที่บรรณาธิการมีความสนใจแตกต่างกัน เราก็อาจจะได้เห็นนิตยสารดีในรูปแบบใหม่ ที่อาจจะน่าสนใจและเป็นที่ยอมรับของผู้อ่านก็ได้ คือมีให้เลือกกันเต็มที่ นอกจากนี้เราจะมุ่งทำหนังสือรวมเล่ม เพื่อที่ผู้อ่านสามารถที่จะเก็บไว้เป็นคู่มือ สามารถเปิดดูเมื่อเวลาต้องการข้อมูล หรือมีปัญหา ก็เป็นอีกแนวทางหนึ่งในการพัฒนา นิตยสารดี ไปเป็นสำนักพิมพ์ดี ที่อาจจะมาแทนที่ นิตยสารดี หรือเดินคู่ไปกับนิตยสารดี ก็ได้ และก็คงเป็นช่องทางให้เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายที่เข้าไม่ถึงอินเทอร์เน็ต

ถาม: พี่พัทธยาฝากอะไรถึงคนรุ่นใหม่ ที่อยากเริ่มทำอะไรสักอย่าง

บก.พัทธยาฯ: คนรุ่นใหม่เป็นความหวังของสังคม รวมทั้งชุมชนไทยในเยอรมนีด้วย คนรุ่นใหม่ มักไฟแรง เชื่อมั่น อย่างหนึ่งที่คนรุ่นใหม่อาจต้องสำนึกไว้เสมอก็คือ Keine sind perfekt. การฟังความคิดเห็น ยอมรับซึ่งกันและกัน กล้าที่จะให้ ความเห็นและกล้าที่จะรับคำวิจารณ์ นี่เป็นสิ่งสำคัญ หากว่าต้องการทำอะไร ฝันให้ไกลไปให้ถึง นั่นคือหากมีความฝัน ก็คงต้องลงมือทำ และอย่ารอ หากเราฝันแล้วพยายามส่งต่อให้คนอื่นที่เขาอาจจะฝันอย่างอื่นเป็นคนทำ ฝันของเราก็คงไม่เป็นอย่างที่เรายากจะเห็น การหาเพื่อนร่วมเดินทางที่เข้าใจ และจริงจังเป็นเรื่องจำเป็น รวมทั้งความคิดเห็นจากผู้มีประสบการณ์ คนรุ่นเก๋าร่ำรวยด้วยประสบการณ์ที่คนรุ่นใหม่อาจจะยังมีน้อย หลายอย่างสามารถนำมาเลือกใช้ให้เป็นประโยชน์ได้ เพราะหลายๆ อย่าง คงสำเร็จยากหากไม่มีใครร่วมเดินทาง ก็ดูตัวอย่าง นิตยสารดี ก็แล้วกันนะคะ

ขอขอบคุณบก.พัทธยา เรือนแก้ว สำหรับการพูดคุยและความคิดเห็นที่ชัดเจนคะ หวังอย่างยิ่งว่า “นิตยสารดี” จะยังคงอยู่เป็นเพื่อนกับคนไทยในต่างแดนต่อไป

D Magazine

นิตยสารดี มีดี เพื่อคนไทย
www.d-magazine.de

In Deutschland leben inzwischen mehrere zehntausend Thais. Der Wissensdurst ist groß. Es gibt aber zu wenig Medien für sie. Diese Zeitschrift soll ihnen in erster Linie dabei helfen, sich in einem für sie zunächst fremden Land zurecht zu finden und hier zu leben. Dazu dient das D- Magazine. Es ist Quelle für Informationen und freier Platz für Meinungen.

D- Magazine ist eine von in Deutschland lebenden Thais herausgegebene Zeitschrift.
D gelesen wie der englische Buchstabe **d** ist eine Anspielung auf das Thaiwort **die = gut**. Und das Wort steht hier für Qualität

นิตยสารดี - มีดี เพื่อคนไทย -
นิตยสารดี เป็นสื่อคุณภาพ มุ่งหวังที่จะเสริมสร้างศักยภาพและความเข้มแข็งให้แก่ชุมชนและคนไทยในสหพันธ์ เพื่อการดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพ เป็นทั้งแหล่งข้อมูลข่าวสาร และเป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนความรู้และความคิดเห็นระหว่างชุมชนไทยทั้งในเยอรมนีและในประเทศต่างๆ

Abonnement:

Ja, ich bestelle das D-Magazine zu nächst für 4 Ausgaben ab Beginn der 1. Lieferung zu Preis von 20,00 Euro (einschließlich Zustellungspporto in Deutschland - Zustellung in Ausland zuzüglich Porto).

Vor- und Nachname:.....
Straße, Nr.:.....
PLZ, Wohnort:.....
Telefon:..... E-Mail:.....
Datum/ Unterschrift:.....

Zahlungsweise durch Banküberweisung:
„D-Magazine“,
Bank: Volksbank e.G. Überlingen
Kontonummer: 47070201, BLZ: 690 618 00

Bitte Coupon ausfüllen und abschicken:
D-Magazine, Abo-Service,
c/o Aunchun Hirling
Am Maisenbühl 28C, 78333 Stockach-Wahlwies

ติดต่อ/ สอบถาม/ สมัครเป็นสมาชิก/ สนับสนุน/ โฆษณา/ ตีละขม

ติดต่อกองบรรณาธิการ

- เยอรมนี**
pataya@d-magazine.de
aunchun@d-magazine.de
walawan@d-magazine.de
saisuda@d-magazine.de
benjamas@d-magazine.de
sopaporn@d-magazine.de
chalat@d-magazine.de
pornpana@d-magazine.de

สวีตเซอร์แลนด์
oranee@d-magazine.de

กรุงเทพมหานคร
pasamonwal@d-magazine.de

**ติดต่อกับนิตยสารดีได้ที่
Kontakt mit D-Magazine**

Redaktionsanschrift:
Dr. Pataya Ruenkaew
Carl-von-Ossietzky-Str. 21
D-33615, Bielefeld
E-Mail: pataya@d-magazine.de

Abonnement/ Anzeige/ Sponsoren:
Frau Aunchun Hirling
Am Maisenbühl 28C
D-78333 Stockach-Wahlwies
(Bodensee)
Mobil: 0157 3531 2327
E-Mail: aunchun@d-magazine.de

D magazine

นิตยสารดี

www.d-magazine.de / www.d-magazine.eu
e-mail: info@d-magazine.de

ผู้ผลิต

สมาคมเครือข่ายคนไทยในต่างประเทศ (เยอรมนี)
www.nto-germany.de

หัวหน้าบรรณาธิการ

ดร.พัทธา เรือนแก้ว

กองบรรณาธิการ

ดร.พัทธา เรือนแก้ว, วลาวัลย์ อัดเบรช, อัญชัญ เอียวริ่ง,
โสภภาพร ควรัช, พงษ์ลววรรณ เกียรติสุวรรณชัย,
อรณี ไฟฟ์เพอร์, สายสุดา โพล

ผู้ร่วมงานในเล่ม

พัชรี คาสปาร์-ซิกเคอร์มันน์, ภัทธิดา หาญสกุล,
อัมพร วอลคเคอร์, เรียม แบดมินตันคอสส์,
แก้วแก้ว ดุงเงอร์, ปัทมา อินโต,
ซาบีเน มัลเลอร์, เวรา สปลินเตอร์,
ญาศมิน สเคาสส์, พนิดา ยิงเจริญ

พิสูจน์อักษร

สุวีร์ธน์ นิชาพิพัฒน์, จิราภรณ์ธีระภัทรานันท์, ดร.ศุภร ชาญเลททิน

กราฟิก

ชลัช วรรณรุ่ง, พรภานา คุซุคุ

เวบมาสเตอร์

เบญจมาศ คลังเลอร์

โรงพิมพ์ (Druckerei)

Saxoprint GmbH, Digital- & Offsetdruckerei,
Enderstraße 94, 01277 Dresden

สมัครเป็นสมาชิก

สมาชิกรายปีรับนิตยสาร 4 เล่ม กำหนดออกทุกๆ สามเดือน
ราคา 20 ยูโร พร้อมจัดส่ง
ติดต่อขอสมัครเป็นสมาชิกได้ที่
อัญชัญ เอียวริ่ง

Am Maisenbühl 28 C, 78333 Stockach-Wahlwies
แอนด์: 01774954640

สิ่งตีพิมพ์ในนิตยสาร "ดีมาก" สงวนลิขสิทธิ์ตามกฎหมาย
ไม่อนุญาตให้คัดลอกสิ่งตีพิมพ์ต่างๆ และรูปภาพก่อนได้
รับอนุญาตจากผู้ผลิต
คัดลอกหรือพิมพ์ซ้ำบทความหรือรูปภาพที่เผยแพร่
ที่อื่นมาแล้ว กรุณาติดต่อเจ้าของบทความโดยตรง

D-Magazine

www.d-magazine.de / www.d-magazine.eu
e-mail: info@d-magazine.de

Herausgeber:

Netzwerk der Thailänder im Ausland (Deutschland)
www.nto-germany.de

Chefredakteurin:

Dr. Pataya Ruenkaew

Redaktion:

Dr.Pataya Ruenkaew, Walawal Albrecht, Aunchun Hirling,
Sopaporn Kurz, Pasamolwan Kerksuwanchai,
Oranee Pfeiffer, Saisuda Pohl

Redaktionsmitarbeiter:

Patcharee Kaspar-Sickermann, Pattira Hansakul,
Amporn Walker, Riam-Badminton Chorus,
Kaewkao Dunger, Patama Into,
Sabine Müller, Vera Splinter

Jasmin Stauss, Panida Yingcharoen

Korrektor:

Sureerat Nichapat, Jiraporn Teerapatranun, Dr.Kurt Salentin

Grafiker:

Chalat Worayanyong, Pornpana Kuzucu

Webmaster:

Benjamas Klingler

Druckerei:

Saxoprint GmbH, Digital- & Offsetdruckerei,
Enderstraße 94, 01277 Dresden

Abonnement:

"D-mag" erscheint vierteljährlich. Der Abonnement - Preis
inkl. Versand beträgt für den Bezug in Deutschland
20,00 Euro.

Kontaktanschrift:

Aunchun Hirling,
Am Maisenbühl 28 C, 78333 Stockach-Wahlwies
Mobil: 01774954640

Vervielfältigung von Artikeln und Fotos ist nur mit
Genehmigung von dem Herausgeber erlaubt.
Vervielfältigung oder Nachdruck von bereits in einem
anderen Medien erschienenen Artikeln oder Fotos
wenden Sie sich bitte direkt an Autoren.

16.12.2013

ISSN: 2190-636X

ฉบับหน้า...พบกับ

"เรียนเมืองนอกเมืองนา"

หลายคนคงจะเคยมีความฝันว่าอยากจะได้ลอง
ไปใช้ชีวิตนักศึกษาในต่างแดนดูบ้าง เพื่อจะได้
มีประสบการณ์ชีวิตใหม่ๆ มีโอกาสในหน้าที่การ
งานที่ดีขึ้น มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น หรือแม้แต่
เพื่อความโก้ แต่การใช้ชีวิตนักศึกษาในต่างแดน
นั้นจะเป็นเหมือนอย่างที่หลายๆ คนวาดฝันไว้หรือ
เปล่า เรียนจบแล้วจะมีอนาคตที่สว่างงายอย่างที่คิด
ไว้หรือไม่ ชีวิตนักศึกษาในต่างแดนนั้นต้องเจอกับ
อะไรบ้าง นิตยสารดีในฉบับหน้าจะนำชีวิตนักศึกษา
ในต่างแดนส่วนหนึ่งมาตีแผ่ให้กับท่านผู้อ่านได้รับ
ทราบเพื่อเป็นข้อมูลสำหรับผู้ที่กำลังคิดนำพาบุตร
หลานของท่านมาเรียนต่อต่างประเทศ

"งานตัวเงิน เงินตัวงาน บันดาลสุข"

ไม่ว่าคนไทยหรือคนชาติไหนที่อาศัยอยู่ในเยอรมนี
ส่วนใหญ่ต่างก็อยากจะทำงานกันทั้งนั้น เพื่อที่จะ
มีเงินใช้เงินของตัวเองและสามารถที่จะจับจ่าย
ใช้สอยหรือส่งไปช่วยเหลือครอบครัวที่ประเทศบ้าน
เกิดเมืองนอนของเราที่ประเทศไทยตามอัธยาศัยได้
โดยที่ไม่ต้องไปแบมือขอเงินคุณสามี เราชาวไทย
ทุกคนที่มาถึงประเทศเยอรมนีได้ ก็ถือว่าเก่งกาจ
สามารถมากแล้ว และอีกอย่างที่สำคัญคือเรามี
ความสามารถกันทุกคนครับ แล้วจะสมัครงานใน
เยอรมนีอย่างไรถึงจะได้งานทำ จะเขียนใบสมัคร
งานอย่างไรถึงเขาถึงจะเรียกไปสัมภาษณ์ถ้าอยาก
จะทราบก็ต้องติดตามอ่านกันในฉบับต่อไปนะครับ

"กฎหมายไทยว่าอย่างไรกับ เมื่อคุณถือสองสัญชาติ"

การถือสองสัญชาติของคนไทยในเยอรมนี เป็น
ประเด็นที่ถกเถียงให้เห็นกันอยู่บ่อยๆ ในช่วงหลังๆ
จะพบเห็นบ่อยใน social media หลายครั้งมีการ
โพสต์ข้อมูลจากแหล่งต่างๆ เท่าที่อาโก้ (google) จะ
สรรหามาให้ สมบูรณ์บ้างไม่สมบูรณ์บ้าง เกาหล่า
สมัยบ้างก็ว่ากันไป และก็ยังไม่สามารถที่สรุปออก
มาได้อย่างชัดเจน สำหรับตามเงื่อนไขของกฎหมาย
เยอรมัน การหาข้อมูลอาจไม่ยากอะไรนัก แต่เมื่อ
ได้ข้อสรุปตามกฎหมายเยอรมันแล้ว กฎหมายไทย
ตีความ หรือพิจารณากรณีการถือสองสัญชาติของ
ไทยอย่างไร นอกจากข่าวที่เกือบเหมือนข่าวลือแล้ว
เราเกือบไม่รู้อะไรแน่ชัด ในดีมากฉบับหน้าเรามา
อ่าน รศ.ดร.พันธุ์ทิพย์ กาญจนะจิตรา สายสุนทร
ตีความเรื่องนี้กัน โดยเฉพาะประเด็นที่คนไทยกลัว
กันหนักหนานั่นคือ การเสียสัญชาติไทย

"ดีอย่างไรให้เป็นต้นบวก"

คำแนะนำว่าให้มองในแง่ดีนี่เป็นคำแนะนำที่ดีและ
หลายครั้งก็ทำให้คนเราดูใจ คิดขึ้นมาได้ว่า สิ่ง
ต่าง ๆ ล้วนมีแง่มุมทั้งดีร้ายให้เลือกคิดเลือกมอง
แต่ที่ยากที่สุดก็คือการ "เลือก" มองนี้แหละ ด้วย
เหตุนี้จึงมีคำถามว่าคนเรานั้นเมื่อเจอเรื่องราว เจอ
กับปัญหา เราจะมึนวิธีการอะไรบางอย่างใหม่ที่ช่วยสร้าง
พลังใจด้วยการมองในแง่ดีเสียบ้าง... บทความ
ของนพ.เทอดศักดิ์ เดชคง จิตแพทย์ที่เดินทางมา
อบรมผู้นำชุมชนชาวไทยในเยอรมนีบ่อยที่สุด รอ
อ่านฉบับหน้าคะ

ศุภฤกษ์เบิกดีถึวันปีใหม่
คิดสิ่งใดให้สมอารมณ์หมาย
ผละเยียมเปี่ยมสุขทุกข์มลาย
ทั้งสุขกายใจชื่นระรื่นนาน
ขอเดชะพระศรีรัตนตรัย
ทั้งเทพไททั่วสถิตทุกสถาน
เป็นเกราะป้องครองกันบันดลดาล
อย่าแผ้วพานผองภัยให้ไกลกาย

ไชยพร เรือนแก้ว

